Începem astăzi să scriem.

Micile ieșiri în Astral ne-au deschis un apetit pentru necunoscut. Noi îi spunem necunoscut, dar se pare că este foarte cunoscut. Doar, noi am făcut totul. Atunci înseamnă că ne aducem aminte. Simplu.

Chiar astăzi am înțeles și am simțit pe deplin că tot ce vedem este făcut de noi.
Orice detaliu, orice ființă, orice lucru, sunt făcute.... din noi. Ne vedem în toate. Știm că noi am pus această agendă, cu acest instrument de scriere în locul de unde le-am luat, chiar dacă „altcineva" le-a pus acolo.

IBRIUM

Așa am început. Așa am început să scriem. Trecând prin vise, trecând prin momente delicate. Ceea ce avem înăuntru, ceea ce am descoperit în noi, simțim că trebuie scos la iveală.

Multe gânduri ne-au înconjurat, și prin multe lupte am trecut, ca să ajungem astăzi să scriem și să fim hotărâţi să facem aceste lucruri deosebite. Vorbim la plural pentru că Esența este pretutindeni și orice vedem și simțim, orice sunet, orice adiere... totul este Esență. Cel cu care stai dimineața și aştepţi autobuzul în stație... voi sunteți Esență (inclusiv autobuzul).

Gândurile sunt cele care ne-au înnegrit conștiința. Au lăsat pete pretutindeni. Un cearceaf imaculat, pătat de cerneala gândurilor strânse de umanitate. O meditaţie face deosebirea de a putea vedea pete sau de a putea vedea ce este ascuns de ele. O lumină caldă și îmbietoare ferecată de conturul unor teribile erori, care acum, una câte una sunt corectate.

Sunt momente când te uiți pe cer, și nu știi de ce. Crezi că este ceva de văzut acolo, dar nu realizezi ceea ce vezi. Un cer frumos curat ca lacrima, stânjenit puțin parcă de câțiva norișori.
O altă pereche de ochi dacă s-ar uita lângă tine, ar vedea altceva. De aici pornim și cu ideea că fiecare lucru are o infinitate de puncte de vedere.

Și atunci când ai o discuție asupra unui lucru poți observa diferențe de păreri. Ar fi fost frumos, poate, ca aceste păreri să nu fie contradictorii... dar oare de ce sunt ele aşa ? Iarăși, petele de cerneală...
Aceste lucruri probabil că sunt dezbătute de foarte multă vreme iar noi dorim să facem cunoaștere și nu să producem și mai multe confuzii. Orice lucru este înţeles de cel care dorește să cunoască.

Acum ai spune că nu este chiar așa.

Am avea un exemplu, faptul că multe cărţi ne-au trecut prin fața ochilor, dar nu toate au și fost deschise. La propriu spus. În acele momente simțeam că nu dorim să cunoaștem ceea ce coperțile ascundeau înăuntrul lor. Altfel spus, nu era momentul ca acele cunoștiințe să ni se facă cunoscute. Cu siguranță alții au aflat acele mesaje tăinuite. Deși multe astfel de cărți aveau culori și fel de fel de desene atrăgătoare, dorința de a rămâne „neinformați" era destul de puternică.
Chiar am avut câteva momente de confuzie din pricina avalanșei de informații, care bineânțeles vorbeau despre același lucru... ştiţi deja.. puncte de vedere asupra aceluiași subiect. Este interesant totuși, că aceste decizii pe care le-am făcut, m-au adus astăzi aici.

Oricine ai fi, TU, cel care citești aceste rânduri, te rog, dacă simți că nu este momentul să cunoști, ascultă-ți inima, pentru că ea este cel mai bun îndrumător al nostru și pune această cărticică într-un loc de unde să o poți lua mai târziu. Atunci când vei fi curios și dornic de cunoaștere vei avea plăcerea de a o deschide, iar apoi ai să te cufunzi într-o lume mistică, într-o altă perspectivă asupra celor ce se întâmplă în jurul tău. Avem niveluri de percepție diferită, avem o educație diferită, credințe și medii de conviețuire diferite. TU vei înțelege și vei capta cunoștiințele atât cât va fi nevoie. Persoana de lângă tine, de exemplu, va avea o altă percepție iar cunoștiințele, chiar dacă ar părea că sunt aceleași, nu vor avea efect imediat asupra aplicării acestora, în viață. Sunt o infinitate de factori care te-ar putea îndruma la a cunoaște tot. Trebuie evitat faptul de a te transforma într-o bibliotecă vie care oferă altora informații acumulate, dar pe care nu le-a aplicat niciodată. Noi dorim că cititorul să aplice ceea ce învață, din toate citite şi auzite.

Mai ne întrebau cei cu care dialogam, ce am mai citit, sau ce să recomandăm. Și de multe ori ne întrebam iar apoi răspundeam. Sunt lucruri citite, văzute, auzite. Au fost multe cărora le-am dat ascultare și au fost multe pe care nici nu le-am acceptat. De ce? Pentru că o informație poate sau nu, să rezoneze cu tine. În sensul că ai putea să accepți ușor, sau nu, ceea ce citești. Aceasta se aplică și în cazul conversațiilor pe care le ai. De aceea lucruri citite au fost uitate noi. Lucruri care nu rezonau cu noi.
Una dintre învățături este ca să iți alegi informația care crezi că iți este de folos, informația care iți face inima să spună „DA, ASTA ESTE, UAU". Iar apoi fiori plăcuți să treacă prin corpul tău făcându-te să te simți unic. Aceasta este recunoașterea.

Greu este probabil când găsești informații diferite, cu privire la același lucru. Ești pus în poziția de a alege. Și atunci apar gândurile, care complică și mai mult situația. Ce să faci? Care e varianta bună ?
Varianta bună este cea care ți-o dictează inima. Cea cu care te simți în largul tău.
Dacă un prieten a ales cealaltă variantă, spre exemplu, acea variantă i-a fost lui de folos. Nu trebuie să te panicheze faptul că în urma deciziei lui, el a ajuns să aibe o viață mai bună, iar tu acum stai și te gândești, la varianta „proastă" pe care ai luat-o. NU acesta este scopul pentru care te-ai materializat în acest vis. Totul are un sens. Prin orice alegere ai o învățătură.
Regretele nu vor face niciodată nimic, nu vor corecta nimic, ci doar lucruri opuse cu mersul firesc al lucrurilor.

Da... cred că te-am introdus prea adânc într-un șir de cuvinte, fără de prea mult înțeles, care în acest moment iți zgârie scoarța cerebrală, încercând să te facă să te oprești din citit.
ESTE PREA MULT !!! țipa acum gândirea.
Nu-i nici o grabă. Cunoașterea nu poate să vină cu găleata. La fel și evoluția. Cu pași mărunți se aleargă mereu !!

Să încheiem această mică incursiune, prin a spune ceea ce vei afla. Pentru început, să nu îți faci așteptări. Așa cum am dat de înțeles, cunoașterea nu te va asalta precum o ploaie de vară. Doar anumite lucruri le vei pricepe și le vei adapta noului tău vis.

Noi am recunoscut. Aceste texte ascund in esența lor, informații diverse, utile pentru toți. Noua ne-au folosit o parte din ele.

Textele, vor fi așezate precum un jurnal. Multe din ele sunt scrise, așa cum au fost date şi mâzgălite pe hârtie la acea vreme. Considerăm că aceste texte trebuiesc scrise integral și fără a fi corectate în vreun fel, deoarece, un simplu text, poate să aibe mai multe înțelesuri.
Mulți ochi.... Multe păreri.

Așadar, din textele pe care le vei întâlni, ceea ce este important pentru tine, ți se va arăta. Nu trebuie să înțelegi de ce prietenul tău spune altfel. Ce este pentru tine, este mereu pus de-o parte, la fel și aici. Ce trebuie să cunoști, vei cunoaște.

Cărticica va fi împărțită în două: AERHON ce înseamnă TRANSFORMARE, și AETHER ce înseamnă VĂZDUH. În prima parte se vor găsi etape de transformare ale personajului principal, Iberius. În a doua parte, mesajele pe care acesta le primește din "văzduh".

Unele texte vor fi prezentate ca vise, iar imaginația îți va pune pe ecran într-un mod plăcut, imagini, pe care ai să le consideri că fiind importante. Vom încerca să le prezentăm cât mai bine, astfel încât, poate, fiecare dintre noi să primească mesajul păstrat.
Vom scrie despre mesaje primite în timpul unor sesiuni de meditații cât și despre viziunile pe care le-am avut în timpul acestora.

Schimbările de la persoana I la persoana a-III-a vor fi destule. Dacă sunt deranjante, încearcă să te concentrezi la informație și să lași la o parte regulile societății.

Într-o încheiere (nimic nu se încheie, ci doar continuă sub o altă formă), dorim să menționăm, că toate aceste informații, cunoaștere cum o denumim, sunt pentru noi toți. NU au ca scop în a face un cult, o religie, sau cine știe ce lucru inutil. Doar să cunoaștem sub alt aspect, învățăturile bătrânilor noștri. Ele sunt GRATIS, așa că nu costă decât timpul pe care îl vei acorda cititului.
Așadar... să mergem spre cunoaștere! (și să ai o lectură plăcută).

AERHON

Mesajul
1 Aprilie 2011 – Orele 04:20

Am început cu o meditație.. simplă.. de eliberare de stress.. de gânduri rele.. care mă deranjau și îmi blocau accesul către iluminare. M-am imaginat, așa cum ştiam, într-o oglindă.. eram eu.. cu un tricou portocaliu, de la Universitate.. și dintr-o dată.. m-am transformat….. Aveam .. uh… eu sunt ?????????
Urechi lungi… sau ce sunt acelea? Unde îmi este nasul? Unde îmi este gura? Am ceva pe frunte.. începe să apară…

Eram într-un apartament.. al meu se pare. Era ciudat, dar cu siguranță era al meu. Sunt la calculator, pe messenger, și vorbesc cu Siana, mătușa mea. I-am cerut să vină pe la noi acasă, să vadă noul apartament. Interiorul apartamentului era bine aranjat cu elemente Fengshui. Ea îmi spune că are cunoștiințe temeinice și poate să ne spună dacă este bine sau nu. A spus că o să apară. Și a venit la noi. Eram bucuroși că ne vizitează.

Eram eu Iberion, soția Aeona și sora ei Aenica. Puteam să văd cum toate camerele aveau elemente Fengshui. Așteptau parcă o decizie. Siana s-a uitat la ceea ce realizasem. În tot acest timp eram mândru. Citisem ceea ce trebuia să fac, ce elemente trebuiesc poziționate și știam că am procedat corect. La un moment-dat, ea se uita la niște elemente ce întruchipau măreața entitate căruia i se spune Phoenix. Era printată pe mai multe cartonașe dar erau și sub forma unor impresionante origami. Erau culcate pe orizontală, pe un raft al bibliotecii.

Siana ne-a spus că aceste elemente nu trebuie să fie puse pe orizontală. Le-am luat și le-am așezat la loc în pozițiile recomandate. După ce le-am așezat, a trecut ca un val, cu energie pozitivă… TIMPUL. Percepția s-a schimbat, tot ce vedeam începuse să se schimbe, moment urmat de o schimbare de peisaj.

Eram în sufragerie, iar în mijlocul acesteia, era o masă mare, aranjată pentru un ospăț. Urmau să vină invitați. Printre ei se aflau prieteni de familie, Arimaana cu fata ei Ruuca, părinții Aeonei, dar, urmau să vină şi doi colegi de la locul de muncă unde lucrasem, Imika și Daan. În timpul mesei, Daan mi-a spus ceva ce am considerat a fi ciudat:

“În această zi, ai fost purificat la nivel energetic. Va urma o trecere importantă iar această trecere va trebui să fie făcută!! Ești prin natura ta, un protector al celor din jur”

Aceasta a fost spus pe un ton amenințător. După care s-a ridicat de la masă și a plecat.
Daan este om dedicat naturii. Stingea lumina atunci când nu era nevoie de ea, bea numai ceaiuri din plante iar cel mai mult îmi plăcea că avea un mare respect față de natură și elementele ei (animale, plante, oameni). Oricum, mesajul este deranjant. Nu știu la ce se referă.

M-am trezit din nou în sufragerie. De data aceasta nu mai avea oaspeți. Masa se afla în mijloc, dar era ceva bizar. Pe masă erau cutii pline.. cu pietriș.. nu.. mai bine zis moloz de pe șantier. Dintr-o dată pietrișul începe să iasă din cutii, praful începe să se ridice în cameră și să se aştearnă pe masă și pe jos. Practic începuse toată camera să se umple.
Atunci, am rugat-o pe Aeona să aducă un aspirator. Imediat am realizat că nu e același apartament. Simțeam că sunt în altă parte.

Aeona – Ce aspirator să folosesc?

Fiind confuz am întrebat:

Iberion – Dar câte aspiratoare sunt?

Aeona – sunt doar trei dar numai unul merge.

Așa că l-am ales pe cel care mergea. Am început să aspir. Soarele era spre asfințit iar razele sale se plimbau prin cameră, mângâind mobila şi praful care încă mai zburda prin fața mea. La aspirator, pe acolo pe unde se evacua aerul - aspiratorul era unul de tip vechi, longitudinal - puteam să zăresc particulele de praf, mici, care efectiv stăteau în aer !!!

Parcă i-ai fi făcut o poză.. iar ele erau inerte în aer. Era praful aspirat iar apoi filtrat și ieșit din aspirator. Stăteau de parcă s-ar fi oprit timpul pentru ele.. Era foarte frumos.. Bătea și o rază de lumină pe ele..

Iberius – fetelor haide să veniți să vedeți ceva frumos.

Au ajuns și ele.. dar.. aspiratorul se oprise.. se stricase. Se pare că doar ochilor mei le era dat să vadă asemenea lucru frumos.

Dar, mai era ceva de făcut, așa că le-am rugat pe fete să mă ajute să curăț camera. Am strâns tot ce era pe masă și pe jos, s-a şters praful, totul era bine.

Reușiserăm într-un final…. Și ce să văd… în cutii erau metale… chei… scule.. obiecte grele ce nu își aveau locul în casă. În acel moment am simțit că un mare război planetar a început. Dar nu un război între oameni. Un război de natură energetică ce va încerca să ne distrugă, și astfel nu voi putea face călătoria de care Daan mi-a pomenit. O călătorie spre un alt Univers sau dimensiune. Sunt cuprins de frică. Doresc să fac această călătorie. Mă concentrez … încerc să mă adun.. să simt pe cei din jur…

Simt cum devin puternic…Foarte puternic… Simt precum corpul ar fi învăluit de o a doua piele. Simt cum aceasta îmi oferă protecție și siguranță. Simt cum ea începe să se îngroașe, o simt pe palme, parcă aș purta mănuși invizibile. Simt cum se mărește pe tot corpul și mă calmează. Este câmpul nostru energetic. Este mereu cu noi. Acum ne-am întâlnit. Sunt conștient de existența lui.

Simt pe semenii noștri.. simt cum mulți sunt întorși din drum. Ceva oribil. Imagini neplăcute apar în fața noastră. Lumea are doar intenții rele… simt cum un grup de persoane rău voitoare, fac asta… Sunt concentrat asupra lor… Nu pot să fac nimic.

Am ajuns acasă și îmi caut un cristal, un obisidian. Mă pregătesc pentru o sesiune de meditație.

Mă așez confortabil pe pat. Cearceaful este plăcut răcoritor și îi simt valurile făcute atunci când mă las pe spate. Sunt întins cu mâinile pe lângă corp. Încep să inspir, adânc în burtă... și mă opresc. Admir acest moment de liniște și îi dau drumul prin expirare. La momentul când nu mai am ce să expir, mă agăț iarăși de acel moment de liniște. Nu vreau să îl las să plece, așa că iarăși încep să îl inspir şi îl aduc să se unească cu următorul moment de liniște, care mă așteaptă și el atunci când inspirarea a ajuns la sfârșit. Și tot așa, adun aceste momente și le așez unul lângă altul până când sunt conștient că numai ele sunt cele care contează acum.

Și mă aflu întru-o deplină liniște. Parcă mă aflu în spațiu, unde totul este perfect. Liniște, fără imagini, fără sunete, doar eu, câteva stele în depărtare iar din când în când simt un fior prin corp. Acum începe o senzație plăcută. Un vârtej de aer rece, începe să își facă apariția în mijlocul frunții. Sunt concentrat asupra lui și îl observ. L-am mai simțit și altă-dată, dar acum îi dau importanță.

Mă văd deasupra tuturor și observ tot felul de schimbări. Văd atrocități, mii și mii de oameni pierduți… Caut o speranță, un loc unde am putea găsi speranța că aceste lucruri ar putea fi corectate. Mă concentrez asupra unui loc.. o plajă.. mi se pare cel mai sigur loc în acest moment pe această planetă. Închei meditația și plecăm cu fetele acolo. Aici este un ultim refugiu. Știam că dacă vom intra în apă… vom adormi și ne vom trezi acolo unde trebuie.

Ne-am făcut curaj și am intrat în apă. Aveam o oarecare suferință. Ne părea rău de cele văzute. Am intrat cu totul în apă și ne-am trezit. Era un loc plăcut, semăna cu cel din care plecasem. Totuși.. se pare că eram doar la jumătatea drumului. Eram tot pe o plajă. Mergeam și ne minunam ce frumos este aici. Și mergând, mergând, ne-am întâlnit "oglinzile". Cele rele.

Ne-am văzut oglinzile, reprezentate în aceeași formă, umană. Ele reprezentau ceea ce considam a fi răul din noi. Eram separați. Semănau cu noi, eram noi, ce mai… doar hainele erau diferite.. Atunci, îmi adusesem aminte de cele spuse de Daan, căci EU SUNT, iar aici sunt protectorul celor din jur. În acel moment ceva s-a întâmplat.. am simțit cum corpul radiază o super-energie. Ca o vibrație puternică sub forma unui val, al unei supernove, a ieșit din corp și s-a extins în jurul meu. Aceasta s-a extins pe întrega planetă.

Totul se făcuse liniște. M-am uitat spre cer și am zis să mă uit mai de sus, spre planetă, să văd ce s-a întâmplat. Acum eram deasupra tuturor iarăși. Se puteau vedea văi, munți, ape. Era frumos. Totul parcă începuse să aibe cursul firesc care a fost stabilit.

Undeva pe partea dreaptă, ceva miraculos, ca o inimă, zbura către cer. O inimă frumoasă, vie, ce accedea spre niveluri superioare. Plutea către ceruri.. simțeam că acolo erau spirite, ce plecau către un alt Univers sau Dimensiune. Mai erau și altele asemenea, dar diferite. Era una care nu părea să fie vie, părea a fi falsă. Nu semăna cu cea pe care am văzut-o, nu părea a fi fie, nu simțeam în ea iubirea necondiționată. Observând-o mai atent, acesta din urmă a fost doborâtă. Nu era momentul pentru cei de acolo să acceadă. Așa că a revenit înapoi spre planetă, pentru a mai învăța și a ajunge la stadiul celei care o văzusem plutind la început.

M-am uitat spre planetă și realizasem că în acel moment, planeta fusese purificată. Cei din inima căzută ar urma acum să îi învețe pe cei rămași pe suprafața planetei lucrurile pe care le știau, iar împreună să construiască o nouă lume, o nouă conștiință…
Fruntea îmi era rece.. vibra.. și era concentrată asupra a ceea ce vedeam.
Dintr-o dată au mai apărut ceva elemente dinaintea privirii și m-am văzut într-o reflexie. m-am văzut din nou!!!

Simțeam că mi-am îndeplinit misiunea. Și am plecat, lăsând planeta cea nouă. Mă întorceam la Consiliu. Eram mulțumit.

A trecut ceva vreme. Eram în consiliu şi vegheam. După o vreme, în fața noastră s-au ivit două entități. Erau DOI. Au venit în fața Consiliului să facă o propunere. Cel mai mare dintre noi, a stat de "vorbă" cu ei, iar la sfârșit aceștia au primit un fel de aprobare. Vroiau să meargă pe noua planetă. Atunci, concentrarea noastră s-a ațintit imediat asupra lor..

Le vizualizam cum ieșeau din Templu. Le puteam simți. Aveau numai intenții rele!!!
Erau mascați .. păreau a avea forme umane… cu fețe luminate… purtau robe cu glugă.. maronii… Fiind atent asupra lor, le-am văzut adevărata lor față… erau negri.. cu ochi şi gura portocalii. Ochi răi, zâmbet malefic. Cei doi rânjeau, de parcă ar fi spus "hahahaha, v-am păcălit!"
Am realizat că a venit timpul să îmi reiau atribuțiile de protector.

Purificarea

7 aprilie 2011 – orele 18

Am căutat ceva nou de ascultat. Nu aș vrea să mă plictisesc, sau să devină ceva monoton. Iată că am găsit ceva, sunete tibetane. Hm... , deși cred că este în calculator de ceva vreme, nu am ascultat până acum.

Încep să mă relaxez. Voci de copii, pași mărunți ce se aud trecând pe un drum cu pietricele. Din când în când un nechezat ce aparține unui cal alb ce stă liber pe o pajiște verde.

Iar eu, trec pe lângă ei… copiii în stânga și în dreapta… pe o cărare pietruită.. acum merg, într-un ținut separat de civilizație… Aici toți sunt fericiți… Dacă te uiți în jurul tău, observi cum totul este pașnic, totul este într-o armonie. Pe undeva prin apropiere se aude o apă curgând. Simt cum soarele este deasupra, dar nu arde, ci mângâie pe toți care se află acum, aici. Încep să simt cum vârtejul din frunte își face apariția și o adiere răcoritoare îmi trece prin palme.. Căsuțele din lemn au la baza acoperișurilor clopoței de vânt. Cu fiecare adiere, sunetul lor se schimbă, auzind acum un cântec.

Ajung , după un mers relaxant, undeva în fața unui templu. Grupuri de preoți tibetani probabil, încep să cânte împreună. Intru și ajung într-o curte. Și observ că am ajuns în fața lor.. în stânga și în dreapta mea, așezați pe scări, îmi urează bun venit.

Mă umplu de bucurie la auzul acestei urări. Închid parcă ochii și încep parcă a visa, aici unde mă aflu. Adierea vântului, incantațiile în șoaptă, sunete de clopoței, căldura soarelui...

Subit, revin în fața celor ce cântă… Încep să mă transform… și încep să zbor.. printre nori.
Își face loc un norișor.. ce înaintează și înaintează… ce plăcut este.. Parcă mă întrec cu norii.
Am senzația că mâinile încep să mi se ridice… nu e nimic, este plăcut.. iată că am ajuns sus… Aici nu se văd decât nori și.. hmm oare ce este mai sus? Un cer înstelat închis.. un albastru marin aș zice… mi-ar place să explorez… hai să mergem sus…
Acum, incep să simt cum vârtejul de pe frunte se măreşte iar o senzație de răcoare îmi cuprinde toată fruntea…

Dintr-o dată apare senzația că tot creierul s-a întors spre stânga… am intrat într-un current.. plin de voci.. vocile altora.. expresiile altora.. dorinţele altora.. ce repede trec prin mintea mea… nu am timp să recunosc nimic.. parcă este o nebunie dar… liniște.

Iată liniște… sunt într-un spaţiu .. liniște totală… mă simt liber… nu mă ţine nimic. Sunt descătuşat. Parcă aveam ceva la mâini… ce bucurie în mine, un sentiment de căldură în întreg corpul… să zburăm mai departe. Nu am mai văzut aşa ceva .. foarte frumos… un albastru marin combinat cu puţin crem.. şi puţin negru.. cu multe multe stele. Şi am o viteză iuhuuuuuuu… ce bine este.. liber şi uşor… sunt într-o trăire …. mai ceva ca într-o vacanță.. un drum.. un zbor.. ce bine este.. ce liniştitor.. ce uşor mă simt.. nu mă simt tras înapoi nu mă simt blocat… mă simt împlinit.

Ajung într-un loc unde se vede un fascicul mare de lumină albă… Mă apropii şi defapt sunt nişte flori… un pic roz.. şi mari.. care se închid şi se deschid. Seamănă cu orhideele. Atunci când una din ele se deschide, iese acest fascicul de lumină… Am să încerc să mă apropii şi mai mult.. sper să pot atinge… Mă îndrept către una din ele. Apropiindu-mă… simt inevitabilul... sunt trecut de un fascicul de Lumină…

Totul parcă s-a oprit. Mă simt purificat.. simt că am primit ceva divin.. cunoștințe.. înţelegere, bunătate… mă simt altfel. Simt că aici trebuia să ajung , să am parte de căldura acestei lumini şi să mă reântorc, acum, şi să mă bucur pe deplin de acest drum parcurs.

S-a terminat. Deschid ochii si mă aful iarăși în fața calculatorului. Mă simt uşor ca fulgul când mă ridic de pe scaun… Am o oarecare jenă, mă cam dor ochii pe dinăuntru. Şi începe o mică durere de tâmple.. nu e nimic.. nici o durere nu poate să învingă ceea ce am simţit. Minunat !

Ceremonial

11 Aprilie 2011, noaptea

Încep să meditez. La un moment-dat am simţit cum îmi vibrează fruntea. Nu am mai simţit aşa până acum. A fost mult mai puternic.. Vibra şi vibra.. şi dintr-o dată apare un chip al unei entități ce avea privirea asupra mea. Începe să se mai domolească vibraţia.. Chipul semăna cu o mască.. cu ochi şi cu cioc, asemenea celor ce se poartă în timpul carnavalului de la Veneția. Simţeam în frunte un vârtej de aer rece. Mă simţeam prins cu privirea.. eram fixat şi începeam să simt iar, cu toată ființa, ca vibrez.

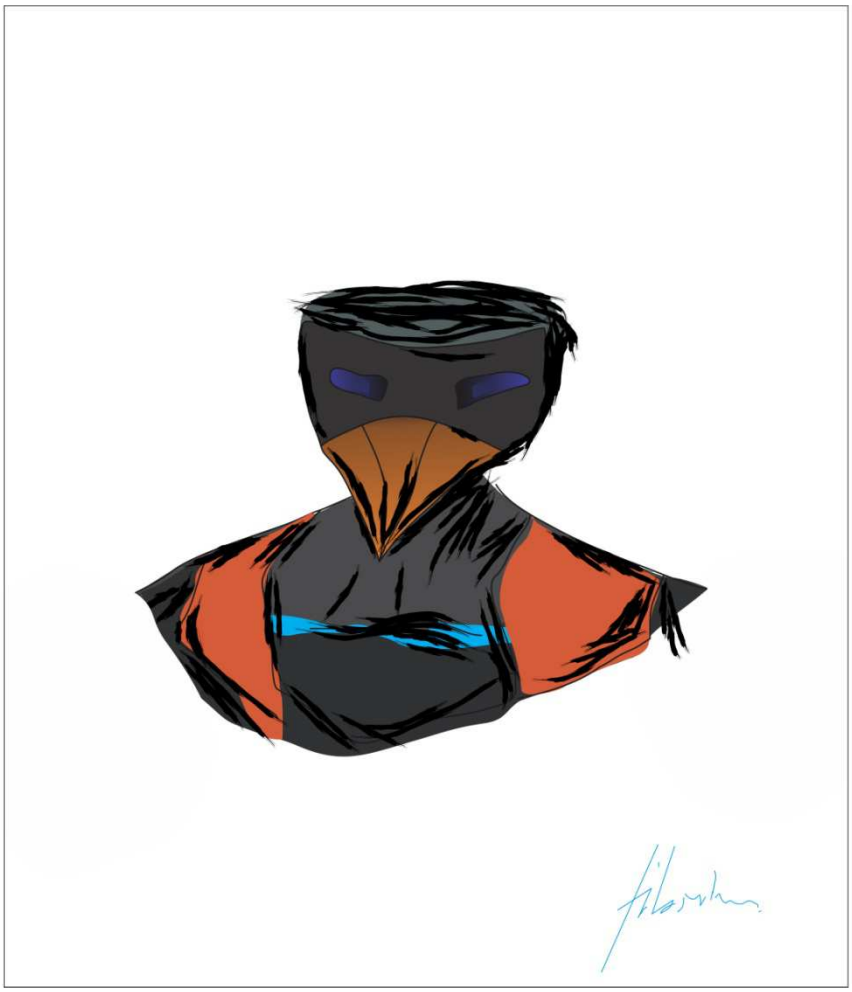

Şi dintr-o dată m-am văzut într-un loc bizar. Simţeam că este un eveniment ceva. Un fel de absolvire, de trecere mai departe, un fel de examen, nu sunt sigur, dar voi afla. Aceeaşi privire, o entitate, un fel de om pasăre … cu cioc portocaliu, cu încă vreo 3-4 asemenea lui, dansau în jurul meu. Trebuia să mă bucur cumva.. cred… ei erau fericiţi că fac asta. M-a bucurat şi pe mine.

Începusem să văd mai bine, să înţeleg mai bine peisajul. Mă bucură că este ceva nou… În faţă era un fel de poartă asemenea templelor aztece.. cred că era un tunel înăuntru mai bine zis…

eram pe un platou. Cei din jurul meu cred că şi cântau … dar cu siguranţă dansau. Se bucurau pentru mine.

La un moment-dat au apărut TREI fiinţe mari… impresionante… masive.. îmbrăcate parcă în aur. Păreau că aveau mantii aurite.. la bază erau albastre, ca nişte pene mari.. dar.. parcă nu erau haine.. ci erau din ei, erau un corp întreg. Ieşeau din ei ca nişte pene.. dar nu erau pene.. aveau o trenă făcută din acele pene, iar din spate ieşeau în sus la fel. Aveau parcă un guler.. şi am observat.. capul unuia dintre ei…. Cred că era cel mai în vârstă dintre ei. Avea un cap încovoiat.. sau nu ştiu.. nu mi-a permis să îl văd din faţă.

Dintr-o dată simt cum mi s-au schimbat hainele. Erau aurite şi ele. Oare și eu sunt asemenea lor? Cel în vârstă a început să ţină un discurs. Sunete inconfundabile.. Un fel de rrrrait, pe fond răguşit.. dar de o mare rezonanţă… parcă înţelegeam ce spune… se auzea peste tot.. era impresionant.. cred că făcea un anunţ sau ceva. Se făceau cunoscute civilizației de acolo, cunoștiințe, învățături. Simțeam că sunt martor la ceva nobil, ceva unic, ceva ce se practică de milenii.

După ce a terminat am început să merg după ei şi vroiam să le pun o întrebare. Ce caut aici? Ce trebuie să fac? Instantaneu m-am deplasat într-un spaţiu vast… unde am putut zări ceea ce era de vazut. Stele, simboluri, o intreaga cunoaștere.

Se pare că am înţeles despre ce era vorba pentru ca am revenit pe platou. Imediat, după revenirea pe platou, a apărut o navă mare care plutea in atmosferă și din care a coborât o entitate… la fel de bizară ca şi celelalte.. dar care inspira multă siguranță… Avea capul destul de mare, era gri cu nervuri crem iar în mijloc avea o piatră mare roşie, de formă ovală.

S-a concentrat asupra mea, am văzut piatra care parcă se uita la mine într-un fel ciudat, iar apoi entitatea mi-a dat de înțeles:“îţi ajunge” ... şi m-am trezit…

Trecerea

14 aprilie 2011, orele 04:30

Mereu ne dorim să mergem în trecut. Mereu ne dorim ca visul să fi fost altfel.

De câteva zile, înainte să adormim, Aeona şi cu mine facem o meditaţie. Simplă… cu scopul de a ne înlătura gândurile.. sentimentele nedorite.. de a încerca să fim împreună cu noi înşine, cu Spiritul nostru. Eu, pe lângă acest lucru, am zis să încerc ceva nou .

O experienţă “out of the body”.

M-am întins pe spate, cu mâinile lângă corp. Am început respirația. Acum este ceva normal și nu trebuie efort. Am intenția de a vedea cum este să îți poți vedea corpul din afară. Vreau să ies din corpul fizic. Am inspirat de mai multe ori până cand am început să simt corpul energetic. Mă simțeam protejat. Ochii s-au intors în cap, un tremur ciudat m-a cuprins în tot corpul, simțeam cum picioarele devin grele, corpul devine greu.

Am văzut cum am ajuns la mine acasă, în orașul natal. M-am plimbat prin toate camerele mele apartamentului căutând ceva anume, dar nu am găsit nimic interesant. M-am plimbat şi prin locuințele altora din familie… la fel.. nu puteam să gasesc ceva anume. Și totuși parcă ar trebui să fie altfel. Cred că nu am reușit să desprind. Nu-i nimic. Sunt relaxat… mă simt de-a întregul. Dar mi-am adus aminte de un lucru. Să îmi deschid chakra coroanei. Să las să pătrundă o lumină albă prin ea, ca un fascicul mare, ce are să îmi cuprindă capul, fruntea, printre ochi, urechile, nasul, gura, fața şi apoi să treacă mai departe prin gât, în umeri, în piept, în inimă, plămâni, organe şi mai jos către picioare, genunchi, tălpi.

Am început să mă concetrez să simt toată această energie care intrase în mine. Să o văd albă şi că îmi încălzeşte corpul. Era interesant. După asta, am lăsat toate relele din mine să se combine cu această energie pătrunsă în mine. Le-am imaginat a fi o soluție grei-negricioasă.
Toate răutăţile din mine, tot ce ştiam că nu rezonează cu mine, inclusiv karma. Nu mai vreau karma. Nu mai vreau să cred lucruri rele despre oameni. Nu mai vreau nimic rău în mine.

Şi mi-am imaginat cum această energie neplacută se combina cu energia albă.. iar aceasta devenea închisă.. maronie… devenea o mixtura ce cu siguranța trebuia eliminată.

După un anumit timp… mi-am imaginat cum călcâiele mele se deschid, ca ți cum ai avea o ușiță mică pe care o poți deschide. Acum, această energie incepea să se scurgă, împreună cu toate relele din mine, prin aceste ușițe. Simţeam că nu este îndeajuns, aşa că am deschis palmele în aceeași manieră și le-am orientat spre exterior, lăsând să curgă mixtura şi prin palme. Simţeam cum mă golesc pur şi simplu. Apoi am acceptat să mai vină alt fascicul de energie nouă, curată, care să o înlocuiască pe cea care se scurgea. Dupa ce acest lucru s-a îndeplinit, aveam o stare de bine…

Cu toată liniştea sufletească la care am ajuns, mă gândeam că nu am realizat nimic în viaţa asta. Profesional aşa consider. Nu am nici o slujbă, nimic… Mă “bântuie” aceste gânduri de trei luni încoace. Am depus CV-uri destule.. şi nimic.. nu pot găsi nimic de lucru demn pentru mine.

M-am întors pe burtă şi m-am pus să dorm. Dintr-o dată m-a “pălit” ideea, cum ar fi un “timp” cu ceeea ce am în acest moment, şi cu ce aveam acum 10 ani (îmi e dor mult de tăticul, iar atunci era foarte bine când era şi el prin preajmă).

Am simţit cum obrazul stâng incontrolabil s-a aşezat pe pernă, dar se simţea altfel perna, era mai moale, mai catifelată, parcă m-aş fi aşezat în palma cuiva drag. Între sprâncene un vârtej rapid şi rece ieşea din mine. S-a concentrat instantaneu parcă, pe un fel de matrice albă, o reţea infinită de puncte şi linii albe. Foarte rapid. Simţeam cum între sprâncene se făcuse un fel de transportor ce mă plimba pe această reţea, mergea ultrarapid pe aceste fire subţiri şi albe, uneori orpindu-mă la timp foarte scurt în “noduri” albe.

Parcurgeam tot aşa.. rapid rapid.. până când m-am “trezit” la mine acasă, în Braşov. Eram eu cu Aeona în pat. Un sentiment ciudat îmi spunea că în aceeaşi casă erau şi părinţii ei, care erau în sufragerie. Un fel de “interior seeker” am simţit că există şi Aenica. Era undeva pe acolo, dar…şi părinţii mei şi fratele meu. Ok.. am zis.. sunt toţi, inclusiv cățelușul nostru. Stăteam cu Aeona în pat şi dintr-o dată aud:

“Iberion ! Ce faci ? Trebuie să îţi spun ceva!”

Parcă s-a oprit timpul. Era tata. Ireal. Am realizat că eram cu Aeona în pat… ceva normal… dar era şi tăticul în casă. Ne-am strâns repede din pat, de parcă nu se întâmplase nimic, şi a intrat tata pe uşa camerei, care era închisă. Și l-am văzut.

Ce real este… cu părul negru, frezat într-o parte, cu mustaţa lui care m-a fascinat mereu. Era subţirel, voios. Aşa cum îl ştiu eu. Vroia să îmi spună ceva legat de o călătorie.

Era ireal. Îl ascultam cum vobeste, cum se mișca, mă uitam la el cum este îmbrăcat . Parcă era o lume paralelă, ireală. OK am zis, și am sărit la calculator. Era ceva bizar. Era calculatorul meu, cu monitorul meu, dar sistemul de operare şi desktop-ul nu erau ale mele. Ciudat. Eu îmi instalez sistemele de operare de multă vreme, dar cel de acum nu era de mine instalat. Era un sistem de operare mai vechi, era în regulă.
Nu-i nimic.. poate am eu o iluzie. Dar era wallpaper-ul schimbat. Era unul pe care îl foloseam prin 2000, unul cu natura. Un landscape fascinant.

Dintr-o dată realizez că sunt chiar în acel an. Ceva era în neregulă, aşa că am ajuns la bucătărie. Mereu se schimba câteceva prin casă… dădeau înapoi. Acum erau aici.. mă uitam mai bine.. nu mai erau.. sau erau.. dar.. ceva era bizar. Unele forme se schimbau sau dispăreau, culorile asemenea…

Am ajuns în bucătărie şi erau părinţii Aeonei, şi părinţii mei.. Mâncam gogoşi. Stăteam toţi la masă.. eram mirat, pentru că așa ceva nu prea avea cum să se întâmple.. dar mă simţeam bine..

Un flash scurt, a urmat.. eram la bunicii din Braşov. Era bunicul, voios. Hehe…. Era o vizită pe care am mai făcut-o !!!!! Hei !! Şi la bucătărie am mâncat gogoşi .. la fel…!!! Dar nu erau părinţii Aeonei atunci… ce ?...Totul se mai întâmplase… dar erau şi părinţii Aeonei în preajmă.

Hmmm…. Flash !!!... S-a schimbat peisajul… sunt la mine în cameră. Iar.. ceva.. hmm… este camera mea.. de când eram mai mic. Dar.. Am calculator în cameră… şi multe obiecte personale sunt încă în cameră.. Mă duc la calculator.. ața ceva nu se poate! Parcă click dreapta deschidea un meniu.. ce wallpaper .. o maşină.. un fel de 4x4 dar vechi.. zici că e …… HUH ? Sistem de operare ... 1995? Asta de unde a mai apărut , parcă era 2000. Unde-i mapa cu cd-uri ? ia să vedem.. da mă.. uite.. cd de instalare sistem operare.. hm.. No lasa.. instalez mai târziu la loc.. cine ştie care s-a jucat şi mi-a modificat pe aici..

Flash !!! uite un unchi… FLASH.. uite-l pe nenea acesta şi fata lui ce mică este.. câţi ani o avea oare ? 4-5 ? WOW!!!! Hey !trebuie să dau un examen în curând…

Deodată simţeam că aici este un punct culminant în viaţa mea. Evident mai trecusem pe aici. Aici a fost un punct de răscruce pentru mine. Trebuie să iau examenul!

(Regresie…. Trebuie să dau examen la liceu…. Hei.. cățeluș… măăăi ce mică este !!!... uite un animăluţ.. o fi vreun şoricel ceva… simt că trebuie să fiu veterinar…dacă aceste animăluţe se îmbolnăvesc eu nu le voi putea ajuta dacă mă fac doctor uman !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!)
1993 adică…. înainte să dau la liceu.. ştiu că am picat admiterea la Uman… nununnnuu trebuie să fiu veterinar.. Mergem înainte… trebuie să merg pe ramura asta de medic veterinar.

Animăluţele asta spun, asta trebuia să fiu de la bun început! Accept, mă bucur că pot relua viaţa de aici. Asta mi-am dorit dintotdeauna.)

Flash în 2000. Sunt iarăşi cu Aeona. Dar Aeona este mai mare. Ciudat. Este cu câţiva ani mai mare!! Sunt Iberion din `95!! Sunt disperat… Vorbesc cu Aeona şi îi spun că nu are de-a face.. Eu sunt ! Iberion! Şi ce dacă sunt mai mic cu 7 ani ? SUNT EU !! Cum adică nu ştii cine sunt ? Hai acasă să vezi că eu sunt !!

Suntem în casă la mine, la debara şi îi arăt bocancii mei cei mari. Îi recunoaşte, dar tot nu mă crede că sunt eu. Îmi sunt prea mari ! La fel şi gecile şi bluzele mele. Şi mie îmi sunt prea mari ! Încep să o iau razna! Ce se întâmplă ? Încep să dispară obiecte din casă!!! Ziarul, unde este ziarul !!!!!!!! (ziar ? unde-i calculatorul !!!!!!!) ce dată este? Ştiri.. nebunie !!!!!!!!!.....încep să plâng.. ce se întâmplă !!!! De ce nu înţelegeţi că eu sunt IBBBEERRRIOONNN.

Totul începe să dispară..Ce este al meu, nu mai este al meu … Pierd totul… Calculatorul…. hainele… se schimbă… toţi ceilalţi nu mă mai recunosc… Se strânge totul în jurul meu.. se micşorează totul.. Îi pierd pe cei dragi mie.. mai ales pe Aeona… plâng… sufăr…mă doare pieptul…merg înapoi în timp.. nu se mai opreşte!!!!!!! Să închid ochii poate mă trezesc…

.....

Sunt în cameră la mine… Lumea pe care o ştiam nu mai există. Da, eu sunt,… uite cărţile de anatomie şi de veterinară. Hei de când nu le-am mai citit!...Mă aşteaptă pe masă…
Un sentiment puternic spune că trebuie să mă apuc de învăţat.. doar vreau să ajung veterinar.. şi totuşi camera este goală.. văd mobila veche.. a mea…dar este nouă!.. dar unde-i lumea ?.....

NU ASTA VREAU !!!!

Stop timp ….. mă gândesc… aşa de rău a fost încât să îmi doresc asta ? Să vreau o viaţă nouă începând de aici ? Nu am avut o carieră strălucită.. ok.. dar totuşi.. ce oameni minunaţi aveam prin preajmă…ŞTI CE!!! Hai las-o încolo de viaţă nouă.. NU VREAU ASTA !!!!

… şi m-am trezit…

A fost vis? sau nu a fost vis? Inima bate… sunt speriat. Mă calmez repede, eh a fost vis.. şi mă întorc iar pe burtă. Mă gândesc dacă să scriu sau nu.. Nu… n-are aşa de mare importanţă… Şi dintr-o dată apare iarăşi flashul cu matricea albă.!!!!!!!!! STOOOOOP!! Asta e de scris !!!

.....

Încep să scriu… dar nu mai sunt şocat.. simt o schimbare… simt că sunt mulţumitor.. la ceea ce sunt azi.. şi unde am ajuns azi. Mă cuprinde o stare de bucurie, de siguranţă sufletească. Şi mă gandes că Aeona este lângă mine, în pat,….. cred că mă aşteaptă…

Ce bine este aici… ACASĂ !!!. Aşa cum am ajuns eu să fiu! Prin tot ce am făcut şi mi s-a întâmplat. Am trecut prin trecut.. prin lumi paralele… ce mai contează ??? Am simţit cum ar fi fost altfel !... Ceea ce am acum nu aş mai fi avut. Ce tâmpit am fost.

Ce poţi să îţi doreşti mai mult de ceea ce ai acum ?
Accept lucrurile aşa cum sunt… PENTRU TOTDEUNA!!!!

.....

Aeona vrea să îi povestesc…. Mă apucă plânsul.. chiar şi acum când scriu… mi-este greu să mă abţin. … Plâng de fericire… Aeona este aici cu mine…. O ţin în braţe.. ea mă pupă.. eu plâng… încep să îi citesc ceea ce am scris… Am revelaţie peste revelaţie… Este incredibil ce s-a întâmplat.. dintr-o dată mă simt gol… ce se întâmplă? Nu mă pot gândi la nimic. Parcă sunt un prostuţ ce stă întins în pat.. parcă am fost lovit de ceva.. cum ar spune unii.. parcă eşti drogat.

Mă simt .. curat pe dinăuntru.. nu mă pot gândi la nimic negativ.. totul a fost şters din trecut.. toate regretele.. toate vinovăţiile.. tot ce s-a întâmplat.. s-a şters parcă cu buretele.. simt cum mă încălzesc… şi mă cuprinde o stare de fericire. Geamul este deschis… incredibil spun!!!!.... şi începe să cânte o păsărică.. afară plouă .. şi un ciripit frumos se aude la fereastră… ce poate fi mai frumos de atât ? Fiinţa iubită lângă tine.. şi sentimentul că te-ai născut a doua oară….

Prima vibrație

16 Aprilie 2011, Orele 20:00

Începusem să intru în meditaţie în fața calculatorului… nu mă puteam concentra… deloc… tot felul de imagini, care mai de care ciudate.. fără sens…
Am zis că să merg în pat.. fără muzică.. fără zgomote fară nimic… singur singurel.

M-am aşezat în poziţia lotus, pentru prima oară și mi-am adus aminte că mi s-a spus că doare la început ☺ Așa și este. Nu prea o găseam ca fiind o poziție confortabilă, dar oarecum am reuşit să trec peste asta. Mă durea în partea dreaptă exact la nivelul articulaţiei femur-bazin. Am început meditaţia.. hm… nu este îndeajuns.. mă distrage şi durerea respectivă .. mda.. mă aşez pe spate. M-am pus pe spate, cu picioarele puțin desfăcute și cu brațele pe lângă corp, cu palmele orientate în sus.

Nu cred că a durat 1 minut.. şi m-am simţit tot. Simţeam orice celulă din mine. Deja era ceva obișnuit acest lucru și ce lucru placut. Ciudat este faptul că nu mi se “aprindea” beculeţul…. Fără nici un vântişor rece.. fară nici o senzaţie.. nimic… hmm….
Să ne liniştim… meditǎm.. respirăm.. simt în degete furnicături la mână… asta e interesant… nu am mai simţit chiar aşa… iată și o încleştare a corpului.. hmm… relaxare… mi s-a mişcat mâna dreaptă… hm… relaxare….

Un prim lucru observ… punctual dintre sprâncene… vibrează… până peste nas aproape… un fel de pulsaţie… dar nu este pulsul inimii… ci altceva… un fel de tremurătură.. ok… hai să vedem despre ce este vorba…

E undeva spre ora 5 jumătate după-masa… eh.. dorm şi eu 1 oră..
Adorm și mă trezesc de ceva ori… simt cum corpul este total amorțit. Ultima trezire… simt o stare ciudată… vibrez… tot. Parcă aş avea palpitaţii sau cum o fi aia nu ştiu… dar parcă tremur… oare îmi e frică de ceva? Dar nu am de ce să îmi fie frică și totuși vibrez.. tremur… ceva se întâmplă… şi aud două persoane.. ţipând una la alta… și simt cum din mine iese, mare cât patul, o sferă de energie volatilă şi cu centrul dintre sprâncene simt cum o direcţionez cu putere către cei doi. Mental, ţip la ei "TERMINAŢI!!! LINIŞTE!!! SĂ NU VĂ AUD!!!"… şi se lăsă liniştea….

Vibrez în continuare… şi vibraţia scade.. simt cum mâinile mele sunt învăluite de energie… gata să iasă.

După un timp, mă ridic din pat… uau… sunt puternic !!!... parcă aş fi un personaj dintr-un joc video…. Nu sunt dublu, sunt triplu.. mâini de foc… şi o putere inimaginabilă , un câmp imens de energie ce zace în mine, parcă m-aș fi reîncărcat. Dar mă deranjează felul cum m-am trezit… şi oare de ce am avut senzaţia de răutate.. atunci când am trimis acea sferă energetică ? Va trebui să îmi controlez gândurile şi sentimentele astea… Să le indepărtez usor.. Voi mai medita asupra acestui fapt.

Gândirea greşită

Acesta este un text de încurajare, pentru a putea trece peste momente critice ce se vor ivi în viață.

17 Aprilie 2011, orele 13:05

Am citit destul încât pot să îmi dau seama că acum, ceva se întâmplă cu mine.

De fapt… cu Iberion. Mă uit la el. Este deranjat, la extrem că prietenii săi și cunoscuţi de-ai lui din trecut, sunt acolo unde sunt. Le merge foarte bine.
Invidia ascunsă, macină interiorul oricăruia. A ajuns şi la Iberion. Nu recunoaşte că este invidios.. dar.. mă uit şi observ că aşa este.

Îşi pune mereu întrebarea "eu de ce nu am fost pe acolo şi pe dincolo?", "trebuia să fiu şi eu acolo", "meritam şi eu asta"… Periculos. Oricum nu poate să facă nimic acum. Tânjeşte să aibe vacanţe, să aibe bani, să îşi poată permite haine şi accesorii, electronice şi altele, să fie înconjurat de prieteni, să fie faimos.
Eu ar trebui să ştiu clar, doar am sunt cu el de când s-a născut.

Dar să analizeze problema totuşi, că de asta are gândire. Doar el este una, corp şi gândire. Culmea este că a avut o experienţă frumoasă acum câteva nopţi, şi iată că nu a învăţat lecţia.
Păi bine mai Iberion. Poate dacă… poate dacă ce? Nu ai fi fost aici, nu ai fi avut ceea ce ai acum… DA!!!! Întrebi ca "ce ai acum?". Trebuie să înţelegi că nu vei avea niciodată totul. Mereu va lipsi ceva. Şi da!!! Nu vei avea niciodată ceea ce au alţii. La fel şi invers! Obişnuieşte-te cu ideea.

Acceptă ceea ce ai acum.

Vrei bani, trebuie să munceşti. Vrei un job… hmm…. Aici e problema pe care nu o poţi rezolva. De ce nu îți "apare" nimic pe gustul tău. Păi probabil că nu există aşa ceva, pentru tine acum. Poate că trebuie să o duci mai naşpa de atât. <<<<---------- minte rea!!!!!!!!!!!!

Ești stresat. Se vede. Deranjat mental, psihic, de toate… Nu te poți concentra, nu poți dormi…. Trebuie găsită soluţia… speri să vină cât mai repede.

Trebuie să înveţi ceva din asta.. ar putea să se mai repete….

Începem printr-o pauză. Ca într-o poveste, trebuie să îți aduc aminte Iberion de ceea ce ești. Ceea ce ai devenit. Prin tot ce ai trecut, toate experienţele pe care le-ai avut până acum, ai reuşit să ajungi ceva, cineva. Ai anumite talente, defecte, dar trebuie să îți dai seama că mereu poți mai mult de atât. Pentru moment trebuie să te liniștești. Dacă acum când nu ai loc de muncă, copii, rate la casă sau mai ştiu eu ce probleme existenţiale din această societate în care trăieşti, atunci când?

Când poți avea momentul de liniște?

Trebuie să lași totul deoparte. TOT. Să te ocupi de ceea ce nu ai cum și cand sa faci, sau mai bine zis, ce nu poți să faci atunci când lucrezi, când ești prea ocupat de tine, dar nu de **SINE.**
Ți-ai pierdut încrederea în tine. Nu mai ştii cine ești. Probabil că şi din cauza celor citite şi întâmplate în ultima vreme. Simți că îți place și ai vrea să faci altceva în viață.
Enumeră-ți aceste lucruri acum !

Poate vrei să joci baschet. Poate ai vrea să alergi doar, să transpiri, să te bucuri de natură. Sau poate îți place sa mergi cu bicicleta. Plimbatul cu bicicleta te poate relaxa foarte mult. Sau poate vrei să citești o carte, să te deconectezi. Deasemenea mersul pe munte, liniştea în pădure.
Toate acestea pot vi lucruri de vis!

Trebuie să te descoperi . Să te redescoperi. Ai uitat cine ești. Ai uitat CE EȘTI. Te-ai ascuns dupa un loc de muncă mediocru. Te-ai ascuns după niște fapte nedemne.

Dar acum este timpul să te redescoperi Iberion. Tu ştii ce poţi, chiar mai mult. Ai un potenţial extrem. Acum ai cunoștiințe despre ceea ce eşti, şi despre ce limite vorbim aici.

NU SUNT LIMITE!

Dă-le încolo de dorinţe, de ceea ce au făcut alţii. Rezolvă-ţi aici treburile. ACUM!
Ia-le încet. Îţi place muzica, fotografia, sportul, ciclismul, muzica unor clasici, privitul norilor pe cer, muzica foșnetului copacilor din pădure.
Sunt cele mai bune atuuri pe care le ai. Foloseşte-te de ele !

Cauți un loc bine plătit. Uită-te cât stress face multora, şi ce repercusiuni au din cauza acelui stress. Crezi că poți face ceea ce fac alții?
Caută să faci ceva ce ți s-ar potrivi. Învinge-ți teama și urmărește ceea ce îți dictează inima.
Chiar... când ai ascultat-o ultima oară? Acum ar fi un moment bun să faci asta.

Nu uita de interior.
Când te simți neliniștit, meditează
A medita este egal cu a te deconecta de la stress, de la gânduri, de la nebunia totală cate se află in corpul tău. Acordă-i această pauză. Merită !

AETHER

19.10.2011

Iată că am revenit. Să facem un desen.

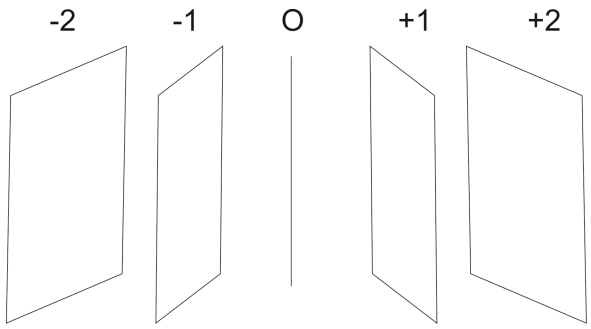

Să zicem că aceste „ferestre" reprezintă vieţi identice. Conţinutul lor diferă în vibraţie. În această clipă te afli în O. Toate se parcurg la fel? Au acelaşi drum? Ele există doar. Sunt planuri. Prin ce gândeşti, prin ce faci, prin ce anume alegi, te plimbi prin ele.

Aşadar poţi fi în +1 şi să rămâi pe acest drum. Aflându-te în +1, în timp, acesta devine noul O. Tu te plimbi prin aceste planuri. Toţi şi toate lucrurile din jur sunt la fel. Diferă doar vibraţia lor. Aşadar mergând în +1 s-ar putea ca persoane să „dispară" din viaţa ta. Deoarece ele nu sunt compatibile cu noul tău plan, ele vor rămâne în O. Fizic ele încă există în noul tău plan, doar că tu nu vei mai avea tangenţe (nu te vei mai întâlni) cu ele.

Schimbându-ţi vibraţia intri în alt plan, unde ceilalţi te vor „urma" sau nu. Asta depinde de tine. Ceea ce dai, primeşti. Trebuie ca şi tu să ai vibraţia potrivită dorinţelor tale.

În fiecare moment intri în alt plan, ele fiind infinite. Dacă tu ai vibraţia mare şi dai, o împărtăşeşti celor din jur, aşa va fi. Prin fapte bune, prin sfaturi bune, prin lucruri creative, meditație și multe altele, poți face ca vibrația să crească. Ce te înconjoară se va „schimba" în acord cu ceea ce faci. De fapt tu intri în ce ţi-ai dorit pe „ascuns".
Fă-ţi curăţenia interioară şi scapă de frică şi de demoni (gânduri rele).
Vei vedea că lumile în care vei intra, vor fi mai "bune", dacă alegi asta.
După felul cum te porţi cu ceilalţi (**CU TINE**), vei culege roadele. Adică, vei primi ce ai dat.
Vrei o planetă curată ? Ea este aşa cum este în planul în care te afli. Tu vei schimba tot ! *Gândeşte, dă energie şi se va materializa. Vei proiecta gândurile în această oglindă (ILUZIE).*

Tot este UNA, aceeaşi energie, iar TU faci parte din ea, TU eşti tot ce te înconjoară,
Dacă TU te schimbi atunci şi restul se schimbă odată cu tine.

Oferă Spiritului Tău, toate gândurile rele, toată vina, toate fricile. Dă-le să fie desfăcute de tine.
Fă loc unei lumi mai bune. Odată cu ea va veni acel „bun venit acasă".
Te vei uni la loc. Vei avea alte misiuni. Nu ai decât să faci să vezi cum va fi.

În toate lumile, va fi ceva care mereu îţi va pune piedici (ca de exemplu televizorul).
Numai că tu poţi să nu dai ascultare lucrurilor care NU VIBREAZĂ CU TINE.
Ştii ceea ce vrei. Atunci când un gând vine şi observi că nu îţi aparţine, iar tu nu eşti de acord cu el, înseamnă că trebuie dat Spiritului spre a fi desfăcut.
Nu îl ţine în tine, deoarece va absorbi energie şi va reveni mai puternic.

Mereu există transformare. Primeşte în dar orice durere, suferinţa, bucurie, iubire. Toate au sens, toate au motiv.
Dă-le pe cele „rele" să fie desfăcute. Tu eşti un instrument de învăţare, aşa că trebuie să înveţi din ele.

Eşti energie, ce provine din Spirit.

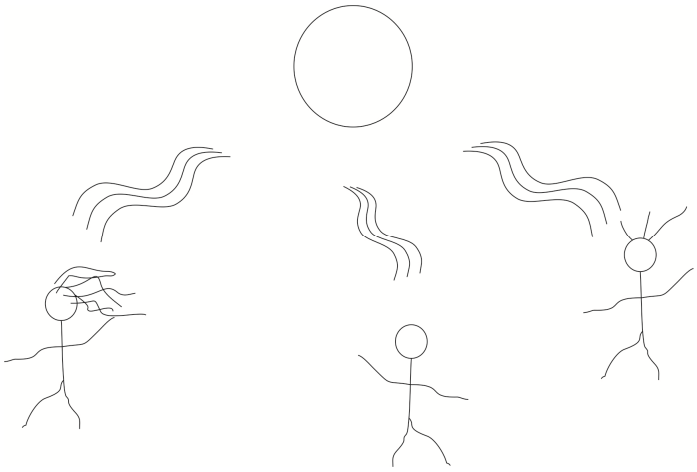

Cercul cel mare este Spiritul. Valurile eşti TU. Unul dintre omuleţi e corpul fizic pe care tu îl conduci. Bineânţeles există ceva mai sus decât Spiritul. Pentru moment atât trebuie să ştii. Trăieşti (Spiritul) în mai multe vieţi deodată. De aceea ţi se pare că cunoşti pe cineva. Seamănă cu cineva cunoscut. Când lucram ca fotograf la nunţi şi botezuri, am văzut foarte multe pesoane asemănătoare cu cele pe care le ştiu din Braşov. La faţă, ca şi trăsături fizice dar şi la caracter. De exemplu ultima persoană de acest gen semăna cu o persoană din familiefoarte mult. Aproape la fel fizic, dar şi la caracter.

Să ştii că nu ai nevoie de avere.Dorind asta, te lipeşti şi mai mult de planul în care te afli, asta încetinindu-ţi evoluţia către un altul. Pierzi energie, dorindu-ţi lucruri. Ele iniţial nu există decât ca o formă de gândire. Imaginează-ţi cât de multă energie necesită ca să materializezi de unul singur, un gând.
Lucrul dorit este dorit de tine, pentru tine. Nu şi pentru alţii. Contează şi acest lucru. Iar dacă acel lucru ţie nu îţi trebuie, mai îngreunează şi asta, ascensiunea ta.
Sigur, ai nevoie de casă, familie, maşină...

EŞTI SIGUR?

Cu siguranţă pot am putea să îți arătăm că poate fi şi altfel. Dacă nu ai şti că există apă curentă ţi-ai dori să ai aşa ceva? Gândeşte la cei de pe continentul african. Ei nu ştiu de asta, deci nu au cum să îşi dorească. E simplu.

Îţi doreşti ceva ce au alţii, ce ai văzut, iar tu crezi că ai nevoie.

Deşi totul este creat de tine, încearcă să nu doreşti. Limitează-te la ce ai nevoie pe moment şi concentrează-te pe aducearea Luminii asupra ta şi a celorlalţi. Urcând spre un alt plan, alte lucruri de care nu ştiai, vor apărea. Iar viaţa va fi alta, mai simplă şi poate, de ce nu, mai plăcută, unde dorinţele tale vor fi dispărute. Oricum,.... vin altele ☺ ☺

Explicaţiile noastre:

Vibraţie considerăm a fi nivelul de conştiinţă la care eşti angajat. Spre exemplu înţelegem că o vibraţie joasă să însemne puţină cunoaştere, dorinţe de distrugere şi cam tot ce este perceput ca a fi „rău".
Vibraţie crescută înţelegem că a fi multă cunoaştere, binevointa şi dorinţa de creare şi cam tot ce este perceput a fi „bun".

Planul este reprezentat de lumea în care te afli acum în acest moment, de realitatea pe care o vezi şi o percepi. Considerăm că fiecare alegere pe care o faci, îţi creează o punte către o altă lume, paralelă cu cea în care te afli. Cu fiecare alegere te plimbi într-una dintr-un plan într-altul. Deşi nu se observă, cu siguranţă detalii foarte mici se schimbă. Obiecte minuscule până la adevărate capodopere, vor putea trece neobservate. În fond dacă nu ai fost la Paris să vezi turnul Eiffel cu ochii tăi, poţi spune că el nu există nu? La fel şi cu oamenii. Ne-am întrebat mereu de ce nu am mai vorbit cu o persoană anume. Unde a dispărut ? De ce două persoane care s-au înţeles foarte bine, acum se ceartă mai rău ca la piaţă ?
Vibraţia s-a schimbat. A voastră. A fiecăruia. Ca să înţelegem mai bine facem un exemplu.

Soţ şi soţie se înţeleg de minune.
Vom privi din perspectiva soţului. El merge la muncă, se ocupă de finanţe, de casă, de maşină. Este atras de lumea materială. Ea, este educatoare, iubeşte copii, merge la biserică. Se plimbă în natură cu copii. Este atrasă de natură şi de interiorul său. În timp fiecare atrage energii diferite iar vibraţia soţului descreşte deoarece începe să fie mereu nervos, să facă fapte neplăcute, vibraţia soţiei creşte doarece face fapte plăcute, creative, se bucură mereu.

Acasă ei doi nu se mai înţeleg. De ce oare? Răspunsul cred că este clar. Nu mai sunt pe aceeaşi lungime de undă (frecvență - asta e cea mai cunoscută vorbă pe la noi). Şi asta face referire la vibraţia lor. Sunt prea departe, ca să mai poată să stea unul lângă celălalt. Bineînţeles sunt o grămadă de lucruri de spus, dar doar dorim să se inteleeaga mai bine subiectul acestui text.

Mulţi dintre noi cunosc legea cauzei şi efectului. Se întâmplă ca aceasta să fie valabilă şi în ceea ce întreprinzi în fiecare moment.

Am întrebat dacă vrei o planetă curată. Dar nu faci nimic pentru asta. Aştepţi să vină personalul de la curățenie, să îţi cureţe cu mătura chiştoacele de ţigări pe care le-ai aruncat de la balcon, aşa încât să ai parcarea curată a doua zi. Aştepţi să ridice cineva pet-ul aruncat pe trotuar, când îți este pus în faţă întocmai, ca TU sa îl ridici și astfel să îți faci planeta curată.

Priveşte altfel. Poate este cineva, care este în spatele tău şi va observa că ridici acel pet şi îl arunci la coşul de pe stâlp. Dând exemplu, poate şi acea persoană va face ca tine, şi aşa mai departe, un şir ar putea continua.

Orice gest contează. Orice faci tu contează.

Auzisem o povestioară, pe care am reţinut-o şi am să o spun şi aici.
Ardea pădurea. Tare de tot. Animalele fugeau de rupeau pământul.
O vrăbiuţă zbura totuşi spre pădure. Avea în cioc apă. În zborul ei, se întâlneşte cu lupul, care o întrebă: „Ce faci vrăbiuţă cu apa aceea, crezi că vei putea stinge pădurea cu ea? HAHAHAH”. Auzind asta, vrăbiuţa aruncă apa aceea peste foc, şi s-a îndreptat către lup spunându-i:
„EU mi-am făcut partea”.

Morala o las sa fie gasită de tine.

Să oferi Spiritului tău gândurile.
Este o metodă pe care am găsit-o extrem de utilă. Câţiva din familie au folosit această metodă şi funcţionează. Nu ai nevoie de iniţieri sau cine ştie ce cunoștiințe.

Observi că ai un gând care te deranjează. Opreşte-te din ceea ce faci, inspiră adânc şi spune aşa: „dragă Spirite, îţi ofer în dar acest gând (imagine, comportament), spre a fi desfăcut, dezlipit, dezintegrat iar apoi transformat în Energie şi Lumină. Acesta nu rezonează cu mine şi de aceea te rog ca să îl iei la tine”.
După care te concentrezi ca ceea ce vrei să fie dat, să iasă din corpul tău către cer.
Eu simt ca un val uşor, ca o adiere, ca un fior, ce trece prin corpul meu, şi iese prin creștet, urcându-se undeva în eter.

Am întâlnit multe persoane din orașe diferite care semănau ca fire, la vorbă, la fizic. Desenul cu valurile, explică, la nivelul de înţelegere pe care îl are fiecare, acest fenomen. Mereu când vedem în autobuz sau pe stradă ori într-un restaurant, pe cineva şi seamănă (ne aduce aminte) foarte mult cu o persoană dragă sau cunoscută, mă bucur că veți ănțelege ce anume se întâmplă.

Să nu îţi doreşti avere, să nu îţi doreşti o viaţă mai bună.. ce fel de sfat este acesta ai spune?
Da... am stat şi ne-am mirat şi noi de ce. Dar sunt lucruri în care trebuie intrat foarte adânc ca să putem înţelege pe deplin adevăratul sens al acestei afirmaţii. Ce va putem spune este că mulţi încearcă o viaţă întreagă să aibe o casă sau o maşină, iar când o au, se trezesc în vârstă şi pierduţi, se uită în spate şi ... văd un mare vid. Nu au făcut nimic, au muncit toată viaţa pentru ca să obţină ceva. Acum fiecare are priorităţi, fiecare are dorinţe, fiecare vrea câteceva. Sunt lucruri pe lumea aceasta care nu sunt utile în nici un fel. Dar umanitatea le doreşte în continuare. Acestea sunt doar pentru o bună dispoziţie a ego-ului.
Nu am elucidat încă acest punct, dar cred că la sfârşitul lecturii, veţi înţelege mai bine.

29.10.2011

Să fie undeva în jurul orei 10:30. M-am trezit din somn. Mă „dor" braţele. Şi îmi aduc aminte ceea ce am visat. Printre lucruri pe care nu cred că trebuiesc zise, sau pe care nu le consider importante se află o repriză interesantă.

Eram mai mulţi, era lume, ne aflăm undeva într-un oraş. Era o petrecere de vreun fel cu lume multă. Era noapte iar eu făceam poze. Eram undeva într-un oraş cu ieşire la o apă, deoarece vedeam bărci pe lângă faleză. În depărtare am zărit ceva şi am început să fac poze. Era un fenomen ciudat şi nu prea puteam vedea despre ce este vorba. Mi se părea fascinant.
Ceilalţi de pe faleză erau speriaţi. Simţeau că ceva neplăcut li se va întâmpla.

Se făcuse dimineaţă iar acum eram într-o încăpere mare, cu geamuri înalte. Petrecerea continua se pare. Se făcuse ziuă iar eu mă aflam în faţa unui geam. Am văzut în depărtare colb, praf mult ridicat spre cer.

Mi se părea fascinant şi am început să fac poze. Am observat că este un vârtej mare, un fenomen asemănător unei tornade, care venea către noi. Dar, mie îmi plăcea. Era magnifică. Era făcută din nori albi iar în mijlocul ei erau nori maronii. Mie nu îmi era frică şi asteptam oarecum asta. Eram înăuntrul locuinţei şi am observat că se apropie şi mai bine de noi. M-am pus după un zid şi am aşteptat. Spusesem cuiva drag de la petrecere să se pitească după un perete la fel ca mine şi să aştepte.

Dintr-o dată s-au spart toate geamurile şi resturi de praf loveau pe cei de acolo și îi luau înăuntrul spiralei facute de tornadă. Deşi mai erau pereţi protectori, ceilalţi nu se ascundeau.

Acum nu ştiu dacă are vreo însemnătate visul. Dar ştiu că nu îmi era frică. Mi se părea firesc şi frumos. Ştiam că aşa se va întâmpla. Nici acum după ce m-am trezit nu sunt speriat.
Ultimele două nopţi m-am schimbat. Şi am îmbrăţişat energii noi şi fascinante. Mă simt degajat. Zâmbesc într-una. Pe fundal parcă aud o melodie cântată la pian, liniştitoare şi frumoasă. Sunt fericit că am realizat ce am realizat. Şi mă bucur că mă aflu aici acum, scriind aceste lucruri.

<u>Explicaţiile noastre:</u>

În acea perioadă se tot discuta despre data „SFÂRŞITULUI". Evident multe gânduri şi imaginaţii distructive. Unii vorbeau despre calendarul mayaş, altii despre cel gregorian, fiecare având dăți diferite. Şi noi ne-am gândit şi am observat în cele din urmă, că nici o astfel de informaţie nu este pe placul nostru, nu rezona cu noi. Aşadar am făcut ce era de făcut. Ne-am ascultat inima iar atunci cand a venit momentul, am simţit că ceva se apropie la acea dată. Peste tot vedeam şi simţeam schimbare.
Ceea ce am văzut în vis a fost un prim val de purificare. Un fel de transformare subtila. Am trecut dintr-un plan într-altul. Obiecte şi persoane au „dispărut" dintre noi. Gândiri vechi la fel.

30.10.2011

Azi vom vorbi de efectul „deja-vu”. Am început să cred că acest lucru înseamnă altfel decât am fost învăţaţi.
Este mesajul, asigurarea, că ai pătruns într-un alt plan. Este un „check-point”.
Este acea trecere dintr-un plan într-altul. Ai câteva milisecunde când două planuri se intersectează. Se formează un pod peste care tu treci. De aceea „re-vederea” este de fapt planul în care treci. Nu este o suprapunere perfectă, nevizibilă, neperceptibilă. Simţi că ai mai văzut ceva. De fapt vezi continuarea, care reprezintă următorul plan care are o altă vibraţie.
Mergând înainte, în timp, s-ar explica aşa:

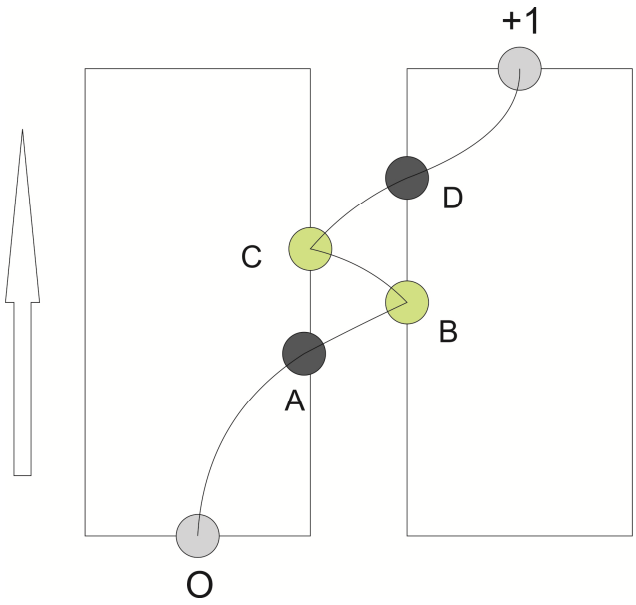

Te afli în planul O, în punctul A. Punctele B şi C, sunt identice. În aceste puncte timpul este la fel, toate sunt la fel, oameni, obiecte. De exemplu, ai un creion pe masă. În punctul A este un creion pe masă. În B şi C este un creion pe masă. În D se află un creion şi o gumă pe masă. În D te afli în planul +1.
Fenomenul perceput ca deja-vu se întâmplă între B şi D, adică în punctul C. Aici urmează de fapt trecerea efectivă spre punctul D.
Cu siguranţă sunt teorii dezbătute cu privire la acest lucru, dar eu o prefer pe aceasta. Simt că aşa este.
Am avut mereu astfel de fenomene. Cineva mă întreba ceva şi deja vedeam ce urma să se întâmple. Exact acel lucru s-a întâmplat, simţeam că se dublează ceea ce văd, parcă s-ar dori să se suprapună două lumi paralele. Parcă ai avea senzația că ai o amețeală, și pentru puțin timp începi să vezi dublu. Aici se suprapune B cu D, tu aflându-te în C.
Tu, zici deja-vu. Eu îi spun trecere.☺

PAUZĂ

Zilele și lunile care au trecut sunt și vor fi speciale în continuare. Pentru cine ? Pentru noi. Totul fiind într-o continuă transformare, aceste zile și luni, au accelerat acest proces. Te uiți la tine, observi ceea ce ești, ce cunoștiințe deții. Chiar realizezi, că discuțiile la masă sunt schimbate, acum având ca temă subiecte pe care cu 1-2 ani în urmă nu le-ai fi abordat. Transformarea nu reprezintă un proces rapid, de schimbare fizică, așa cum s-ar dori.

Aceste texte următoare sunt pentru cei care nu au observat această transformare. Se vor menționa, așa cum s-a perceput atunci, ceea ce s-a întâmplat. Oferim sprijinul pe care mulți, probabil, îl așteptau, aceas confirmare pe care ego-ul o cere mereu, atunci când TU faci ceva ce nu este pe placul său.

31.10.2011

Cu o mare bucurie am trecut prin primul Crăciun. A fost uneva în jurul datei de 24.10.2012. Un val energetic, de purificare subtilă. Iubire și Lumină. Este tot ce avem nevoie.

Tot astăzi am aflat că pe 11.11.2011 urmează cel de-al doilea ! Dar mai întâi despre ziua de ieri. Am fost în vizită la prieteni și eram bucuros de ceea ce aflasem, de ceea ce simțisem. Ajuns la ei, cei pe care i-am întâmpinat erau dezamăgiţi, din pricina aşteptărilor. Știau și ei de acea zi și au făcut ceea ce au considerat că trebuie făcut, dar nu au “primit” ceea ce ar fi vrut să primească. Se spunea că va fi o zi importantă în care se vor întâmpla mari schimbări, pe care le-am simţi cu toţii. Privirile și stările lor, aparent spuneau contrariul.

Iar atunci, am simţit că trebuia să fiu acolo să le împărtăşesc ceea ce am văzut, ceea ce am trăit, ca să îi asigur că într-adevăr ceea ce se aşteptau să se întâmple, chiar aşa a şi fost.

Iar ei nu prea erau convinşi. Indiferent în ce nivel te afli, aceste lucruri se întâmplă și nu este necesar ca să le simți. Vor exista mereu ființe, care vor veni cu știri, fie printr-un e-mail, fie printr-o carte, fie printr-un vis. Nu trebuie să-ți fie teamă că tocmai TU, ești lăsat în urmă. Nimeni și nimic nu este lăsat, totul participă la această transformare.

Iar acestea SUNT în speranţa ca această conştiinţă va creşte neâncetat şi va progresa către direcţia corectă.

01.11.2011

Cinci barete sunt astăzi. Am fost pus la încercare. Se pare că această conştiinţă umană, în această zonă, este încă dăunătoare. Am trecut peste un prag pe care l-am văzut precum o continuare a ceea ce lăsasem în urmă. Probabil că vor mai fi astfel de momente. Mi-a fost foarte greu să depăşesc situaţia. Simţeam că o să explodeze corpul. Era interesant că îmi pierdusem concentrarea. Simţeam cum mă trage în jos gândirea negativă. Ba chiar am şi înjurat de câteva ori. Pe la sfârşitul zilei de muncă, am reuşit să stăpânesc ceaţa deasă şi întunecată.

Acum îmi aduc aminte perfect ce sunt iar o vibraţie mică sub formă de spirală o simt în dreptul frunţii. Mai sunt puţine zile, iar eu trebuie să merg mai departe, să continui acest drum pe care l-am ales. Promite ca sfârşitul să fie un început etern. Deşi momentan îmi este cam greu

să îmi sesizez câmpul energetic, trebuie să înfig ideea la rădăcinile Eului, ca ceea ce am redobândit, nu se mai ia înapoi (de fapt ele au fost mereu acolo).

Azi am gândit foarte mult la muncă. Ce- i drept senzaţiile şi stările de nervi nu sunt ale mele, dar iarăşi m-am confundat cu ele. Nu sunt aşa. Ştiu ce SUNT.

Sunt sigur că începând de astăzi, cei ce implică frica, vor intensifica ceea ce fac. Ceea ce fac ei, fac tot din frică, din frica de a nu îşi pierde influenţa.

Astăzi pot spune că am trecut de primul val. Visez la poieniţe cu brazi, cu iarbă verde, cu animăluţe ascunse puţin în umbra frunzelor copacilor, ce foşnesc într-una, cântând parcă mereu, acelaşi cântec unduitor şi pururi calm.

Observ ... şi este greu să nu te implici. Va trebui până la urmă, să pot să înlătur acest lucru. **Trebuie să mă detaşez ca să pot să fiu ceea ce SUNT.** Doar aşa voi putea lumina calea celorlalţi. Este greu probabil dar eu zic că este doar o perspectivă greşită care se află în creierul meu, şi nu încetează, vorbind mereu şi încercând să mă facă să proiectez mereu lucruri inutile.
Totul este făcut de mine. Cu siguranţă la fel de uşor pot să şi dizolv.

Explicaţiile noastre:

Mereu creierul gândeşte. NU încetează nici măcar o secundă. Devenind obişnuinţă, nici nu mai deranjează. Tot timpul faci ceva şi îţi foloseşti gândirea. Dar, am aflat ceva.

NU este necesar ca mereu să gândeşti.

Am făcut un test cu mai multe persoane. Le-am spus să îşi imagineze în acel moment, închizând ochii, ceva frumos, o panoramă frumoasă. Dar... nu au putut. Încercaţi şi voi.

Erau prea aprinşi în dezbaterile minţii. Aveau prea multe gânduri. Cam aşa eram şi eu în această zi. Prea multă gândire, prea mult stress. Ajunsesem să simt cum îmi explodează capul şi chiar corpul. Ca și cum panglici imense cu scris, cu idei, cu vorbe, mă înconjurau. Mă sufocam. Aveam nevoie de linişte şi nu mă puteam concentra. Ar fi trebuit să ofer această stare Spiritului, dar uitasem complet de asta. Eram acoperit de gânduri.

Şi totuşi, ţineam minte că sunt o energie, care nu poate fi sub nici o formă abătută, supărată, iritată sau alte forme neplăcute. Iar acest lucru, mi-a făcut loc printre gândurile neplăcute şi m-a adus spre Lumină. Ar fi bine să ţinem mereu minte acest lucru.

Suntem mereu fericiţi şi bucuroşi indiferent de ceea ce ne înconjoară.

07.11.2011

De ceva vreme m-am hotărât să văd ce se întâmplă în continuare. Parcă toate conexiunile cu spiritualitatea sunt închise. Mai parcă mă simt ciudat, ne la locul meu. De visat am visat, dar nimic care să iasă în evidenţă.....

Explicațiile noastre:

Iată că se intampla ceva, se intrase într-o stare de frică. Frica de a ți se lua totul. Cele pe care le-ai descoperit, fie persoane, fie energii, acestea să dispară subit din vis. Frica de a reveni la visul precedent, cel fara de cunoaștere. Frica de a pierde, iar ceea ce simţieai în tot acest timp, să fi fost doar nişte iluzii, scornite de gândire. Va trebui să faci distincție între a simți și a gândi.

Fiecare va ajunge la un prag, unde vei avea un ultim test, înainte de a trece mai departe. Vei avea iarăși de învățat iar după o perioadă te vei întâlni cu un nou prag.

Ca să treci de acest praguri, trebuie într-adevăr să te fi pregătit şi să faci întocmai cum ţi-ai propus, *fără urme de îndoială*.

Poți să devii confuz, iar gânduri ca „eh... în ce prostii ai mai crezut şi tu acuma.... clar că nu e aşa...” te fac într-adevăr să te pui la o răscruce de drumuri și să nu știi ce să faci în continuare. Să continui pe acest drum? Sau nu? Îndoiala va apăsa un buton de pauză, iar tu trebuie să găsești butonul de a putea merge mai departe, iar îndoiala să rămână doar ceva ce a trecut. Îndoiala este cea care nu îți aparține iar TU trebuie să o observi.

Ascultă-ţi inima. Poţi să întrebi în stânga şi în dreapta, poți să citești o multitudine de lucruri, dar tot **TU** vei fi **cel care** va **alege** la urmă. Iar vorba românului, „de ce ţi-e frică nu scapi” este potrivită aici. Să nu îţi fie frică de alegerea „proastă” pe care o vei face.

Cu siguranţă pragul, în caz că nu ai reușit să îl treci, va reveni atunci când vei fi mai bine pregătit. *Important este să faci în continuare ceva*. Să te ţii de un drum. Să nu fi un „quitter”, o persoană care atunci când dă de greu, lasă totul baltă. Cu siguranţă acest prag va veni, şi va veni, până când o să îţi dai seama că altfel nu se va putea. Iar trecerea, oricât de mult ai ocoli-o, este inevitabilă.

14.11.2011

Încă puţin. Tot ceea ce simt. S-a mai completat. Se simte. Deşi ştiu cum stau acum lucrurile, încă văd că nu pot crede totalmente. Mereu apare câteceva care doreşte să îmi înlăture „noul stil de gândire” cu care, sincer, mă înţeleg mult mai bine. Observ, din nou, cum ceilalţi sunt puternic atraşi în mrejele acestui vis. Şi încontinuu, se lasă bombardaţi de efecte şi cauze, create inconştient. Eu încerc să scap, şi nu mai este cale de întoarcere.

Ceilalţi, spun că nu pot să nu le pese de situaţiile celorlalţi. Eu cred că este greşit. Nu îi ajuţi cu nimic. Ba chiar îşi fac rău unul altuia. Tu că îi dai energie situaţiei în care se află, moment în care, tot tu îţi proietezi acelaşi scenariu, cu tine în rol principal. Şi evident descărcarea energiilor negative către tine, deoarece le accepţi. Soluţia o găsesc mai simplă fiind.

Să nu îţi pese. Să nu permiţi să se întâmple ceea ce am spus mai sus. Cum? De ce?

Păi dacă tot vrei „să îţi pese", încurajează, dă energie pozitivă, distrugând situaţia şi oferind soluţii constructive.

Să vorbim şi despre week-end-ul cu 11.11.11. Fascinant. Cel de-al doilea Crăciun a fost deosebit. Am meditat în urma unor sesiuni de energizare a planetei şi a noastră.
În meditație, senzaţiile păreau să fie normale. Dar după ce am adormit, sau nu mai eram conştient, o trezire subită, în cadrul meditaţiei, îmi deschide un lucru fascinant. Întregul corp părea că este o colecţie infinită de biluţe mici ce se plimbau haotic. Simţeam cum vibrează şi cum se reaşează , parcă se restructura întregul organism. Imagini mai puţin plăcute defilau prin faţa mea şi parcă cineva le lua din mintea mea, mi le arăta și apoi zicea „le vezi?, eh..., e timpul ca să plece". Şi plecau.

M-am pus pe urmă să dorm. Visele au fost normale, nu am observat ceva ieşit din comun. Ba chiar spre sfârşit, visam ceva legat de locul de muncă. Ce mult doreşte mintea să fiu stresat. Trebuie să înţeleagă totuşi ca noi trebuie să fim prieteni, doar că acum se vor schimba puţin rolurile.

Ceilalţi nu au simţit nimic, sau cel puţin nu au arăta aceasta. Este interesant.
Este dovada clară că ceea ce văd şi ce fac este făcut de mine, trăiesc în propriul joc. Tot eu am făcut şi misiunile. Tot eu am făcut şi personajele. Iar acum evoluez, cresc în nivel, nu ?
Trebuie să ne menţinem aşa. Chiar dacă lucruri neplăcute apar, ele au un scop de care nu suntem convinşi că îl ştim de la bun început. Vom vedea apoi, că aşa a fost. Urmează o lună interesantă. Cu o mare plăcere doresc să o fac minunată şi să creez o lume minunată. Acum când marele secret a fost dezvăluit, va trebui să îl împărtăşesc.

Tot ce vezi, este făcut de tine, percepţia vieţii tale este a ta şi numai a ta, din interacţiunile cu ceea ce vezi, om, animal, obiect, tu trebuie să invet şi prin asta, aşa vei evolua.

Nu întreba spre ce, deoarece alegerile tale te vor duce sau readuce. Nu ai decât două sensuri. Somn uşor şi un vis placut ! Foarte bună zicala. ☺

Era o dată un câine. Şi atât ar fi trebuit să fie. Iar eu l-am întrebat dacă nu cumva îi este frig. În acel moment, i-am făcut să îi fie frig.

Era odată un bărbat. Şi atât ar fi trebuit să fie. Iar eu l-am făcut caraghios, deoarece era altfel îmbrăcat, decât felul cum îmi place mie ca cineva să fie îmbrăcat. Automat l-am atacat, dorindu-mi ca el să fie aşa cum aş vrea eu.

Aceste cazuri trebuiesc anulate, trebuiesc desfăcute, trebuiesc dezintegrate. Toate astea prin oferirea lor, Spiritului Tău.

Este greu probabil. Dar începe să pară uşor atunci când nu gândeşti. Atunci când nu etichetezi ceva, atunci când nu judeci ceva, atunci când nu vrei să schimbi lumea, pentru că aşa VREI TU! Sunt greşeli acestea, iar ele trebuiesc să fie corectate. Atenţia trebuie să fie pe ceea ce faci şi nu pe ceea ce gândeşti. A accepta ceea ce întâmpini zi cu zi, este cheia. Nu există lucruri bune sau rele. **Ele** doar există aşa cum **sunt** ele, **PERFECTE**. Ele sunt sau nu pe placul tău. ATÂT !

Explicaţiile noastre:

Spunem că nu ar trebui să îţi pese de cineva sau de ceva anume.
Sunt situaţii când este bine să fi Observator doar, fără să te implici, sunt situaţii când ţi se va cere ajutorul, sunt situaţii când poate eşti obligat să faci ceva.
Surpriza stă în faptul că prin a ajuta poţi să faci un lucru bun sau poţi să îl inrăutățești.
Aici vorbim mai mult despre implicaţia emoţională. Vezi la televizor pe cineva care a păţit ceva neplăcut. Instant gândirea îşi face repede un scenariu, o reproducere de moment, ca şi cum a fost, doar că te pune pe tine în locul celui păţit.
Apoi se instalează frica, şi aşa începi ceva ce nu ar fi trebuit să fie în mod firesc.
Binecuvântarea este cel mai bun lucru pe care îl poţi face, dacă vrei să ajuți. Dacă nu avem bani în buzunar să dăm unui sărman, sau un colț de pâine unui animal care îi este foame, o binecuvântare este ceea ce i-ar folosi cel mai mult.

Ai spune că încercăm să evităm să ajutăm, să facem ceva. Dacă ai posibilitatea în acel moment, iar inima te îndeamnă să ajuţi, atunci ajută. Noi mereu când ajutăm, spunem „cu voia Unimii".
De dragul tuturor, am vrea să ajutăm pe toţi. Dar dacă cel din faţa noastră trebuie să treacă printr-o experienţă neplăcută, tocmai pentru a învăţa ceva... atunci probabil că nu ar fi înţelept să ajuţi, ci să fi Observator.

Auzi două persoane certându-se pe stradă. Ai vrea să te bagi între ele să aplanezi conflictul. Ascultă-ți inima și observă ce trebuie să faci. Poate că între cele două persoane, este o legătură karmică, ce trebuie consumată, iar ele ar trebui într-adevăr să se simtă fericite că li s-a ivit această ceartă. Dar vezi... din acestea noi putem învăţa.
Şi vorba... învaţă din greşelile altora, nu este în zadar.

Pe 11.11.2011 s-a deschis un portal energetic la care am fost prezenţi cu toţii. Ce s-a întâmplat nu trebuie să ştim pentru că nu aveți capacitatea de a înțelege. Transformări la niveluri subtile, fizice, energetice. Cam asta ar putea fi spus mai pe scurt. Gândiri vechi şi-au făcut bagajele şi cu un ultim avânt şi-au luat la revedere din conștiința umană. Asta au reprezentat imaginile pe care noi le le vedeam.

Acest text este integral şi poate pe unii îi deranjează prima parte. Da acela a fost un moment ultim în care acea gândire a mai existat la noi. Învăţătura spre final oferă două exemple, unul cu un câine şi unul despre un bărbat oarecare.

Etichetarea şi judecata le considerăm a fi neînregula. De ce crezi oare că ţi s-au ivit în faţă personajele sau obiectele? Tu le-ai pus acolo pentru tine. Dar le-ai făcut o dată... de ce vrei acum să le reformezi, să le schimbi înfățișarea? Ţi-a plăcut când le-ai făcut, ele sunt perfecte. Sunt unice. Nimic pe această planetă nu este la fel. Nici măcar clonele. Totul este unic.

Aşadar trebuie înţeles că fiecare lucru este unic şi este perfect aşa cum este.

Nu mai fă comparaţii, nu mai eticheta, nu mai judeca. Toate acestea sunt făcute pe baza unor referinţe, care provin din societatea în care te afli. Acceptă acest lucru şi vei avea o revelaţie. Când te vei uita în oglindă, uită-te mai atent.

Este perfect, pentru că este unic. Nu mai există nimic asemănător corpului în care te afli.

De ce vrei să îi faci operaţii? Doar tu l-ai făcut aşa. Este făcut de tine, iar ceea ce faci este perfect. Şi ce dacă pierde păr ? Cine spune că trebuie să rămână?

Iar acestea se aplică tuturor. Umanitatea şi-a făcut referinţe. Iar conform acestora, ce nu este referinţă, este pierdut. Nu îşi are locul în societate, trebuie schimbat. Este un rebut. Trebuie să vă deconectaţi de la această formă de gândire. Eşti aşa cum eşti. Este aşa cum este. Şti că sunteţi aceeaşi energie. Restul... este PERFECT.

24.11.2011

Rămân mereu surprins, la faptul că din nu se ştie unde, încep să creez un scenariu.
Treaba este că doar scenarii cu tentă negativă, distructivă. De ce este vinovăţia asta?
Te simţi vinovat, şti că te vei vedea cu cineva care are legătură cu vinovăţia, şi creezi un scenariu *la cum ar fi dacă....*
Nu este bine deloc. Trebuie înlăturate aceste porniri. Date Spiritului tău şi dezlegate. Nu mai fă scenarii. Obişnuieşte-te să vezi atunci, ce se va întâmpla, şi tot atunci să acţionezi în cauză. În clipa de acum.
Scapă de vinovăţie. Desprinde-te de această lume. Mergi pe stradă şi atât. Observi ce este pe lângă tine, auzi, miroşi, şi atât.
Vinovăţia aduce numai frică, iar din cauza fricii faci scenarii. Ţi-e frică să nu ţi se întâmple ceva, aşadar creezi dinainte scenariul, cum ar putea fi şi chiar poţi să iei cea mai joasă vibraţie a scenariilor posibile.
Scapă de ele. Pentru totdeauna. Mereu când ele te întâmpină, înlătură-le.

<u>Explicaţiile noastre:</u>

Se întâmplă ca să întârzii la servici. Iar şeful tău a venit înaintea ta. Mai ai 5 minute până să ajungi la birou şi începi să îţi imaginezi ce o să îţi facă şeful. Şi îţi este frică de consecinţă.

Se întâmplă să vezi o ştire neplăcută despre cartierul unde stă un prieten de-al tău. Şi te gândeşti că spre seară trebuie să te duci să îi faci o vizită. Şi începi să îţi imaginezi dacă ai păţi şi tu ce a păţit respectivul din reportajul de la televizor. Şi începi să creşti frica şi e posibil să nu te mai duci.

Cam asta s-ar înţelege din textul de mai sus. Mereu proiectăm înainte de a se întâmpla, din nefericire, un scenariu apocaliptic. De aceea ar trebui să ne uităm înspre noi şi să ne reamintim unde ne aflăm, să ne readucem aminte de învăţături. Cu timpul vei putea să faci faţă aestor porniri.

Încearcă acasă atunci când speli vase, se te concentrezi numai la spălatul vaselor, fără să vezi vreuna spartă înainte de a se întâmpla, sau gata puse în bufet.
Deasemenea mai este şi varianta cu a te gândi la altele, dar sunt cărţi dedicate felului cum să trăieşti în Prezent, în momentul de Acum.

Practic

Poate ai auzit despre asta, poate nu, ţinem neapărat să vă spun deoarece ni se pare fascinant şi util. Poate că te-ai întrebat cum ar fi să te uiţi la tine?
Află că poţi face asta. Pentru început, închide ochii şi încearcă să vezi cu ochii închişi camera sau locul unde te afli. Simte-ţi corpul fizic şi /sau energetic. Încearcă să te conturezi şi să te deplasezi înainte şi brusc să te uiţi înapoi spre tine.
Tocmai ai făcut prima dedublare. Poţi să faci multe dedublări, infinite chiar.
Ce poţi să faci cu dedublarea ? Poţi să faci foarte multe lucruri iar nouă ne plac cele constructive. Poţi să trimiţi o dedublare să fie cu cineva drag care este plecat departe. Să îi fie alături noaptea când doarme. Să îi fie alături când dă examen.
Chiar ţie îţi poate fi de folos. Dacă ai un drum de parcurs şi vrei ca totul să fie bine, poţi să trimiţi o dublură de-a ta să parcurgă acest drum cu o zi chiar înainte, şi să se asigure că totul va fi bine.
Noi facem în felul următor: facem proiecţia dedublării, ne uităm unul la celălalt şi ne binecuvântăm. Ne spunem ceea ce intenţionam să facem,urmat de „cu voia Unimii" după care ne binecuvântăm încă o dată şi ne trimitem la îndeplinirea misiunii.

Ai imaginaţia la dispoziţie. Foloseşte-o.

21.12.2011

ENERGII.

Avem doar una. Nu există mai multe, nu există energie pozitivă şi negativă. Există doar o singură energie. Tu o poţi folosi în a face bine cuiva sau ţie, sau a face rău deasemenea. Asta din punctul tău de vedere. Când te conectezi la o energie ce înconjoară o anumită zonă, ea este guvernată de minţile care sunt conectate la ea. Poţi să o simţi ostilă faţă de tine, atunci când tu o accesezi, deoarece cei care s-au conectat, au folosit-o în scopuri ostile. Asta nu înseamnă că te va afecta pe tine sau pe alţii . Tu ai decizia şi puterea de a o schimba, de a îi schimba simţurile. Ai puterea de a spune **EU VREAU SA FIE ALTFEL!** De exemplu simţi că are o aură „negativă" care nu rezonează cu tine. Trebuie doar să o schimbi.
Poți face așa „eu sunt Lumina, iar ceea ce fac eu este Lumină, cei care lucrează cu mine sunt Lumină, energia este Lumină"
Cu siguranţă ne vom întâlni cu multe portaluri care accesează diferite forme ale energiei. Conştientizează că este doar una.
Cea pe care o vei folosi este una şi aceeaşi, scopul pe care i-l atribui, acela îl va avea.

<u>Explicaţiile noastre:</u>

Ai deschis larg ochii, sau îi ai aproape închişi , de faptul că nu ai înţeles textul de mai sus. Energii? Ce sunt acelea?
O formă cunoscută de energie este cea din baterii. Nu vezi ceea ce este numit energie, dar şti că dacă pui două baterii la ceas, acesta din urmă va funcţiona. Energia despre care vorbim, este tocmai cea la care am făcut referire la început. Ea curpinde TOT. De la fiinţe văzute şi nevăzute, la obiecte, planuri, gânduri şi absolut ce ţi-ar trece prin imaginaţie. Aerul pe care îl respiri este energie.

Cu siguranţă dacă eşti interesat mai mult despre asta, vei găsi şi în alte locuri informaţii cu referire la energii. Ţine minte fiecare text are un punct de vedere, la fel ca şi ceea ce citeşti aici.

Făcând legătura acum, să vorbim despre textul de mai sus. Energia este una. Sunt oameni care au parte de anumite iniţieri. Aceste iniţieri permit accesul la anumite forme de energie ce se află pe lângă noi. Ca exemplu putem aminti Reiki, o formă de vindecare cu mâinile. În timpul tratamentelor de vindecare, practicantul foloseşte energii nevăzute pentru a vindeca pacientul său pe Sine. Aceste energii pot fi simţite ca nişte furnicături sau încălziri pe anumite zone ale corpului fizic, iar aceasta este o confirmare celor care nu cred de existența acestor energii.
Sunt o multitudine de astfel de iniţieri şi forme de enrgii, dar toate sunt conectate la aceeaşi energie. Toate au ca bază Esenţa, energia Universală.

Unele persoane practicând meditaţia de exemplu, pot să aibe acces la o energie nouă, la simboluri noi. Noi credem că aceste lucruri noi vor purta amprenta celui care le primeşte. Intenţia cu care acesta va dori să folosească noile energii, va conta. Energiile vor purta intenţia acestuia.
Mesajul nostru este, că de veţi primi şi voi astfel de energii sau simboluri, să fiţi siguri de ce intenţii aveţi. Cu siguranţă vă puteţi întreba ghizii spirituali ce să faceţi atunci când sunteţi în impas. Puteţi medita şi cu siguranţă vezi găsi calea cea dreaptă.

Acum, să vorbim de energia dintr-o zonă oarecare.

Mergeam şi noi pe stradă şi dintr-o dată dintr-o discuţie frumoasă cu partenerul de plimbare, simţim cum totul merge înspre o ceartă aprigă. Dar deasemenea ne simţeam încordaţi, iar după ce mergem 100 de metri, totul a dispărut iar discuția a revenit la normal.

Mergeam pe stradă şi ne mai uitam la o casă, la un balcon, la un căţeluş, la o doamnă, la un domn. Şi în gând apar porniri: „uite ce geantă are... fur-o!”... Şi ni s-a părut ciudat. De unde asta?

Noi credem că o anumită zonă poartă, deasupra ei, un camp energetic, numit de noi LEFICATRU, ca un nor, dacă vă puteţi imagina. Acel nor este o conştiinţă, o grămăjoară mai mare de gânduri şi intenţii ale celor care se află în acea zonă. Creieraşele când sunt lăsate libere, încearcă să se conecteze la aceşti norişori, aşa de curiozitate. Ca un radio, care încearcă să prindă o frecvență.
Şi prind şi ele ce pot, iar noi dacă nu suntem atenţi, atragem şi mai multe gânduri. Fiecare gând poartă o intenţie, o formă de energie, care, bineînţeles rezonează sau nu cu tine. Aici poţi aplica cele spuse la început, cerând ajutorul Spiritului, sau poți să te lași cufundat în necunoștiință.
Noi am încercat spre exemplu, să înlocuim geanta doamnei cu un buchet de flori, şi totul a rămas frumos. Acum puteţi proceda după bunul plac.

O PAUZĂ

După cum am simţit şi am văzut, după cum am auzit şi am vorbit, conştiinţa se clăteşte puţin câte puţin de petele de cerneală. Lumea pe care o vedem, se transformă. Întreg Universul se transformă. Ne aducem aminte de un vis frumos, dar totodată neplăcut. Un vis care se intampla înainte de intrarea în noul mileniu.

Eram cu soţia şi cu copiii pe un deal. Ne bucuram de natură şi de vremea frumoasă.
Apăruse un punct luminos în zare şi se mărea, se mărea... venea ceva spre noi. Era un meteorit. Era imens... dar era frumos. Avea culori frumoase, de la cărămiziu, galben aprins, albastru, verde... cred că erau toate culorile existente, dar erau nespus de frumos aranjate pe această sferă ce cădea în atmosferă. Şi a trecut pe deasupra noastră iar noi ne minunam de frumuseţea acestuia. La acel moment după ce ne trezisem, rămăsesem cu un gând... acela că într-adevăr, ceva neplăcut se va întâmpla în viitor.

După evenimentele petrecute în ultimii ani, am aflat că acel vis ar fi fost posibil... doar că acum aceste lucruri nu se vor mai întâmpla.
Cu toţii am ajutat planeta să iasă dintr-o zonă delicată, altfel ar fi însemnat schimbări dramatice. Acestea nu vor mai fi. Transformările vor avea loc mereu, dar acum vor fi plăcute.

18.01.2012

După-masa şi seara de ieri au fost grele. Mă simt mai eliberat. Curios este că încă simt că acumulez energii care nu rezonează cu mine. Ceva face asta să zic aşa. Inimaginabilul. Mi-am impus mie, luând în considerare spusele altora, aceste lucruri. Astăzi mi-am dat seama. Dacă am citit sau auzit undeva, am dat crezare. Dar asta fără să las ca informaţia să pătrundă cu adevărat în inimă acolo unde adevărul este arătat. Ego-ul s-a luptat puternic, ca să câştige iarăşi teren.
E bine de ştiu ce ai de făcut, ce cale ai ales, ca să poţi ocoli „războiul”. Mi-ar părea rău, dar nu trebuie să regretăm. Aşa s-a întâmplat. Din pricina tuturor lucrurilor întâmplate, am ajuns aici ca să scriem aceste rânduri. Am un oarecare sentiment de bucurie. Parcă a fost un vis urât din care ne-am trezit. Important va fi faptul de a ne putea întări calea, iar aceste vise.. să devină amintiri uitate.

Observăm. Şi prin asta evităm gândirea. Privim ceea ce se întâmplă. Să evităm conştiinţa atunci când aduce energie ce nu rezonează cu noi. Să ne conectăm la ea atunci când putem să aducem energie ce rezonează cu noi şi prin asta să dăm sens constructiv şi creativ acestui vis.
Ego-ul ca o pânză de păianjen s-a întins peste noi, trăgând din toate părţile gânduri şi imagini, făcând un asalt masiv asupra templului interior. Toate acestea blocau drumul, legătura, şi ne aruncau într-un vârtej din care acum am reuşit să ieşim.

DECONETAREA ESTE SOLUŢIA. Fie prin meditaţie, fie prin observare. Stăruinţa ne va da putere. Să ne bucurăm atunci, de această rază de Lumină. Să ne bucurăm de ridicarea ceţii ce s-a abătut asupa noastră şi să ne continuăm calea, cu zâmbete şi bucurii.

Explicaţiile noastre:

Mereu există un „război” între Ego și Spirit. Spiritul încearcă să îți vorbească, iar Ego-ul încearcă să devieze spusele Spiritului, astfel încât cele spuse să nu fie auzite. Încearcî pentru un moment, să nu auzi, să nu vezi nimic. Cum de faci asta, imediat apar imagini, sunete... Gândirea nu ştie când să se oprească. Iar noi nu ştim cum să facem să îi spunem când ar trebui să se oprească. La acest „război” ne referim. Ajunsesem să putem observa, să putem face liniște, dar foarte mult Ego-ul se zbate să umple iarăşi acest spaţiu al liniştii şi păcii. Foloseşte tot felul de trucuri, astfel încât să te păcălească şi să îşi recâştige regatul, care acum este împărţit. Unul din trucuri este

regretul. Îţi prezintă tot felul de ipostaze, de cazuri, ca să te păcălească. Să te facă să regreţi ceea ce ai avut.
Iar despre acest truc am vrea să spunem câteceva. Cand regreţi ceva anume, te conectezi la o formă de energie, la o conştiinţă diferită, la trecut. Un sfat bun este ca *mereu să trăieşti clipa*. Trecutul a fost, viitorul va veni, dar clipa este cea pe care o trăieşti. Ţinându-te legat de trecut, nu poţi înainta în viaţă. Nu poţi să te bucuri de cele ce îţi vor fi puse înainte.
La fel se întâmplă şi cu ataşamentul faţă de viitor. Te gândești la ce ai putea avea peste 5 ani, dar în tot acest timp vei pierde ceea ce este important, clipele prezente.

Regreți o decizie, iar acum îţi este mai rău decât înainte luării acelei decizii, să ştii că acea decizie a fost *cea mai bună* pe care ai putut să o iei atunci. În fiecare moment faci o decizie. Şi în urma acestora, îţi creezi un drum, pe care oamenii l-au etichetat ca viață.
Drumul este unic. De ce să nu te bucuri de el? Priveşte sub altă formă neplăcutul de care te lovești. Priveşte-l ca pe o experienţă. Orice lucru rău are ceva bun în el, nu? De ce să nu găseşti acest „bun”? Regretul te va ţine mereu cu ochii în spate şi nu altfel.

Priveşte înainte. Căci aşa ai ales să fie.
Priveşte înainte. Căci de aici poţi să schimbi mereu.

Când spunem deconectare, facem referire la momentul când nu ai imagini, nu auzi nimic.
Meditația asta înseamnă. Golirea mentală de orice paraziți auditivi si imaginari.
Meditația este Una cu LINIȘTEA. Respiră, fi atent pe respiraţie, câteva cicluri. Inspiri adânc şi când ai ajuns la punctul maxim, opreşte-te şi observă liniştea care se întâmplă în acel moment. Expiră şi când nu mai ai ce expira, opreşte-te şi observă acel moment. LINIŞTE PERFECTĂ !
Aceste momente reprezintă o deconectare, scurtă, dar acum şti ce anume vei căuta.
Prin meditaţie poţi să extinzi aceste momente.
Liniștea o poță avea și prin alte medode. Relaxarea într-o baie fierbinte de exemplu. Apa fierbinte are și avantajul de a curăța aura energetică, de paraziți energetici. Combină-le. E simplu.
Fiecare îşi poate găsi o metodă de a putea surpinde cât mai des aceste momente de liniște.
Aici apare inspiraţia, aici apare dialogul cu Spiritul, aici pot apărea ....

01.02.2012

DISCURSUL

- **De ce trebuie mereu să gândiţi ?**
- **De ce trebuie mereu să fie aşa cum vreţi voi ?**
- **Vi se pare că mereu viaţa are ceva cu voi, ori e rea ori e bună.**
- **Să vă zic ceva: <u>NU EXISTĂ ENERGIE REA SAU BUNĂ</u>**
- **Suntem aceeaşi energie.**
- **Doar punctul nostru de vedere îl face a fi favorabil sau nu nouă.**
- **Viaţa trebuie lăsată să meargă aşa cum este ea. Când ai de ales, alege.**
- **Totul este karmic. Dacă te-ai întâlnit cu cineva, te-ai întâlnit deoarece aşa trebuie, iar voi aveţi de făcut ceva.**
- **Dacă vă certaţi sau vă simţiţi bine, tot karma este. Se arde.**
- **Dacă cineva se stinge printre voi, la fel. Voi trebuie să vă bucuraţi deoarece şi-a săvârşit ceea ce avea pe această lume.**

Poate că au mai fost astfel de învăţături, dar nu le-am mai reţinut.
Se făcea că eram într-o livadă şi eram înconjurat de oameni. Simţind că se apropie momentul, dintr-o dată, am început să spun aceste lucruri. Mesajul a fost spus. Apoi am văzut un fel de trecere de la un nivel la altul.

Un gard înalt cu inscripții se afla înaintea noastră. Apoi o curte mică în spatele careia se afla o casă, cu două intrări. Am intrat pe cea din dreapta, dar nu erau trepte spre a putea urca la un nivel superior. Vroiam să urc. Cineva din spate mi-a ridicat din pământ câteva trepte. Am urcat primul. Am ajuns sus si m-am întâlnit cu o entitate ce levita. Ne-am întors asupra casei și ne aflatm deasupra unei mase de oameni şi ne uitam la ei. Și ei vroiau să urce. Dar urcarea pentru ei costa. Şi stăteau buluc cu toţii, cu dorinţa de a urca. Am ajutat pe mulţi, astfel încât puteau să urce. Casa avea trei intrări de data aceasta. Iar scările erau din piatră. Acum puteam şi eu să ridic sau să cobor treptele. Şi puteam să mişc de la stânga la dreapta, trei intrări care se aflau acum la un nivel superior.
Eu când am urcat, am urcat direct către următorul nivel, nu erau camere. Cei care urcau acum, stăteau la coadă, şi fiecare îşi alegea o uşă din cele trei intrări. Mai era cineva cu mine, care vroia să mă distragă. Iar eu eram cu ochii pe ceea ce se întâmpla cu cei care vroiau să urce.
Dinainte de asta, ştiu că eram într-o casă, aflată în mijlocul pustiului. Iar noi, câţiva ne pregăteam să plecăm de aici. Împachetam. Ştiu că am primit în dar de la unul dintre cei prezenți, un fel de prăjitură, care era tăiată deja pe jumătate. Avea umplutura ca prăjitura de bostan, portocalie, dar era glazurată în alb, iar deasupra, pe glazură, erau fel de fel de pietre colorate majoritatea albastre şi galbene.

11.02.2012

Am dormit după-masa. Am visat că eram femeie, sau cel puţin o entitate ce semăna cu o femeie. Eram într-un consiliu, pe o planetă... cam ciudatica ea. Societatea de acolo era una poliţienească. Pesemne că totul era observat, totul părea că stă sub control. Interesant este că eram într-un consiliu şi se discuta despre situaţia în sistemul planetar. Habar nu am care erau planetele sau ce nume aveau ele. Am văzut că erau gri şi roşii. Se căuta un zăcământ anume şi urma să se meargă pe unele planete pe care se ştia că exista acest zăcământ.

Mai târziu, se făcea că eram într-o grupare, o elită, o formaţiune de entităţi, secretă. Membrii ei erau îmbrăcaţi în albastru închis şi deschis şi unii aveau chiar aripi. Entităţi fascinante. Ştiu că făcusem ceva, pentru că eram căutată. Apoi un fel de poliţie venise acolo ca să mă ridice. Dar, ştiu că tot eu făcusem asta. Parcă eram din două. Una care conducea poliţia şi una care era liderul acelei formaţiuni....

Explicaţiile noastre:

Pe parcursul unui vis, este posibil să îţi vezi o viaţă paralelă. Cum am explicat mai sus, la desenul cu Spiritul. Aici noi simțisem o conexiune, cum o parte din noi se afla acolo, iar intențiile noastre au fost de a ne ajuta, ca să ne fie bine.

16.02.2012

Viața: tot ce ai făcut... ai făcut tu ! Înainte de a intra în acest corp i-ai stabilit drumul.

Naştere ---------- PC ---------- PC ----------PC ---------- Stingere

Te naşti ai puncte cheie şi pleci de aici.
Naşterea reprezintă primul punct din acest ciclu de viaţă, din acest vis. Punctele cheie reprezintă ceea ce vei face cu siguranţă. Pot fi plăţi karmice, pot fi lucruri noi pe care tu vrei să le încerci, cum ar fi să vezi cum este la mare sau să încerci să te sui pe un cal, toate acestea numite EXPERIENȚĂ.
Treabă fainã, este că liniuţele dintre ele, sunt goale. Cel care, Ego-ul, va umple aceste spații, este imprevizibil, şi în urma alegerilor sale, liniile se vor umple.
Acum, punctele cheie se vor întâmpla oricum, atunci când ele au fost stabilite de tine.
Ai plăti karmice... de exemplu trebuie să închei o dispută cu cineva, indiferent unde te vei afla, ce întreprinzi, acea persoană va fi lângă tine, ca să terminaţi ceea ce aţi avut de disputat.

Va rezona sau nu cu tine acel moment, asta va depinde de cum s-au umplut liniuţele.
Vei spune „de unde să ştiu cum se vor umple?" Păi umplerea tot noi am făcut-o dinainte doar că am lăsat aici variante.

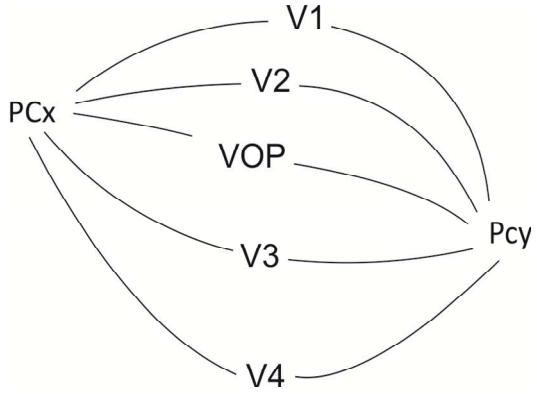

VOP este varianta optimă. În PCx noi alegem drumul dintre două puncte cheie, iar aici se află decizie mare, o răscruce de drumuri. Aici faci alegerea drumului pe care vei merge în continuare. Pcy se va întâmpla oricum, indiferent ce ai ales în PCx. Surpriza, este că momentul când vei ajunge în Pcy, va fi unul care îţi va face plăcere sau nu, în funcţie de traseul pe care l-ai ales.
Pcy ține şi de alegerea făcută, dar i se atribuie şi alegerile făcute precedent, în alte puncte cheie.
De reţinut, este faptul că nu trebuie să te uiţi înapoi, să nu ai întrebarea „cum ar fi fost dacă aş fi făcut altfel?"
Ar fi tot la fel, doar că rezultatul în următorul punct cheie, ar fi fost diferit „în detalii".
Observă textul „TRECEREA"

Într-un punct cheie pot fi mai multe căi comune de la mai mulţi jucători. De aceea alegerile pe care le facem, în consecinţă karma, va conta într-un punct cheie.
Ceea ce recunoşti (iniţieri, energii noi) le vei folosi.
Lucrurile importante în vis se vor întâmpla în punctele cheie.

Ai ales să recunoşti o formă de energie, cunoașterea vine într-un punct cheie. Cu această formă de energie vei merge mai departe până la următoarele puncte cheie.
Ai ales să urmezi o facultate.Te afli într-un punct cheie, atunci când faci alegerea. O dată cu examenul final, te vei folosi de cele învățate până la următoarele puncte cheie.

Orice alegeri ai face între punctele cheie, ceea ce este menit să se întâmple, se va întâmpla. Să ne bucurăm atunci de această învăţătură.,

Nu trebuiesc regrete. NU trebuie să ne uităm în urmă, ci doar înainte. Să lăsăm lucrurile pe care le considerăm a fi rele (care nu vibrează cu noi), în urmă.
Poţi să priveşti dealtfel, că acest vis, este pentru a trăi experiențe, pentru a face lucruri constructive şi pentru a putea corecta greşelile din alte vieţi.☺

25.02.2012

Eram într-un orăşel în inima unui munte. Eram un învăţăcel tibetan. Mergeam pe o cărare alături de alţi învăţăcei şi de maestrul meu. Aveam ca temă aş distrug demoni (frică, gând).

Stând pe un pod ce se întindea peste un râu, mă uit la cascada ce se afla chiar în fața noastră. Un moment de relaxare și de meditație. Se făcea că am văzut o întâmplare. Un băiat a fost cu o fată. Acesta a „ucis-o" dându-i pastile. A lăsat-o acolo şi nu i-a păsat. Mai târziu această veste a venit și la mine, iar eu m-am supărat foarte tare. Băiatul acela era fratele meu. M-am dus acasă şi ce să vezi, el avea să se căsătorească cu o altă fată. Am luat un ciomag gros din apropiere şi m-am dus către el. Erau oameni care doreau să mă oprească, dar nu le-am dat ascultare. Am ajuns în casă. În sufragerie era o masă mare, lungă, pusă de-a latul camerei.
Într-un capăt stătea maestrul meu pe scaun şi bloca accesul către zona unde se afla fratele.
L-am rugat să mă lase să trec. S-a uitat la mine si m-a întrebat daca vreau să fac asta. Eram hotărât. Eram negru de supărare. Vroiam să fac o corecție fratelui meu. Mi-a făcut loc şi am trecut prin spatele scaunului pe care se afla maestrul. Am ajuns în faţa unei biblioteci, iar în spatele ei s-ar fi aflat fratele meu. Trebuia doar să îl chem, ca să iasă.
Stăteam în fața bibliotecii și un moment de liniște își făcuse loc prin negura urii pe care o aveam față de frate. O liniște și o căldură m-au cuprins și am realizat că singurul mod prin care aş putea să trec peste ceea ce a făcut... este să îl iert pentru fapta sa.

A fost un moment dur şi am suferit nespus. Am plâns tare și realizam ce vroiam să fac. Simţeam cu ură sub formă de energie, ieşea din mine prin lacrimile vărsate. Durerea si suferința erau acum înlocuite de iubire, iubire vindeca rănile produse de ură, durere și suferință.
M-am aşezat în poziţie lotus şi m-am liniştit. În șoaptă, vorbele maestrului s-au auzit:

Nu merită să ţii ura în tine. Eliberează-te de ea şi umple locul cu iubire.
<u>Ciomagele</u> nu sunt lucruri necesare în casa unui om. Ele trebuiesc aruncate afară".

Şi aşa am făcut. Am luat ciomagul și l-am aruncat afară.
Revin in visul de pe pod, cel cu cascada de apă si realizez ceea ce am văzut și simțit. Lacrimi scurte încă se mai află pe obraz, dar sunt sigur că acum, pot să scap de aceste frici, gânduri, sentimente de ură, şi că pot ierta orice și pe oricine, asa cum am procedat în vis. Este de-ajuns să te oprești

câteva momente, să îți asculți inima, templul adevarului, iar apoi, iubirea te va îmbrățișa așa de tare, încât o să-ți dorești acest lucru mereu.
Mă simt minunat, iar ochii îi simt de parcă aş fi plâns şi aici.
Dar mă simt eliberat şi nu simt decât iertare şi iubire pentru fratele meu.

29.02.2012
DE UNDE AM PLECAT ?

Eram, O ….. dungă albă pe un fond alb.
Eram, tot şi nimic.
Apoi, ca într-un desen 2D, mă reprezentasem. Totul mă vedeam ca acum, de sus, ca şi cum m-aş uita la mine pe o planşa de desen.
Apoi, am creat o liniuţă din care iar altă liniuţă.
Şi m-am dublat. Acum eram doi de noi. Am zis să fim diferiţi, probabil, deoarece eram altfel.
Ne separasem. Eram Adam şi Eva Bibliilor lumeşti.
Dar ne plictiseam, aşa că am făcut alte liniuţe.
Tot nu era de ajuns.
Atunci, mi-a venit o inspiraţie şi am făcut culori pe care le-am împrăştiat. Se pare că din albul respectiv ieşiseră culori, tot prin diviziune, prin separare.
Am văzut un Univers colorat, cu nori coloraţi.
Apoi am făcut constelaţii după constelaţii şi planete şi stele.
Şi am hotărât să mergem pe o planetă, să vedem ce este acolo.
Eram deasupra unei planete gri, cu dunguliţe maro. Era inertă.
I-am dat suflare ca să se mişte şi a prins viaţă. Mă divizasem din nou. La fel am procedat şi cu celelalte planete. Îmi plăcea ceea ce am făcut.
Apoi am hotărât să intru în planetă…. Şi s-a rupt filmul.
Probabil că am întâmpinat apoi diviziuni care mai de care.

M-am trezit observator. Simplu. Ştiam că tot ce am făcut, este ceea ce văd acum.
Suntem acelaşi lucru, creat de noi. Tot noi am dat suflare. Mă simt de-a dreptul creator a tot ce văd , aud, simt.
Concluzia este că sunt aici. SUNT. Observ ceea ce am creat. Din când în când uit aceste învăţături.
Un nou răsărit de soare apare. Este frumos. Să îl observăm. Doar este pentru voi.

Aşa, acum privesc la ce este în jurul nostru. Suntem noi. Fiecare diferit, deoarece diviziunea împarte, nimic nu poate fi "clonat".
Diviziunea… te împarţi în două mereu. S-a ajuns la mai multe, dar, toate împreună, dau întregul.
Fiecare divizor, a creat la rându-i divizori, a creat lucruri, iar toate s-au unit în acest Univers.
Fiecare a creat alt Univers, aşa cum i-a plăcut.
În urma diviziunii, cei care s-au "trezit", s-au trezit cu lucruri "adormite". Aşa că mergând pe panta aceasta, ai mai puţine lucruri trezite. Amintiri adormite, aptitudini adormite.
Fiecare are propriul Vers. Umbre ale celorlalte Versuri se întrepătrund în al Tău. Tot suntem Una.
Interacţiunile ne ajută să redescoperim amintirile şi aptitudinile. Încet dar sigur, ne vom aminti tot.
Momentul când toate vor fi la fel, toate se vor reuni?
Vom deveni acel alb şi probabil că vom facel la fel. Diviziuni. Doar că avem experienţă !

Recunoaşterea aptitudinilor şi amintirilor, reprezintă evoluţia către absolut. Să ne ajutăm să evoluăm, să progresăm, să învăţăm cum să recunoaştem.

Nu poţi greşi tu faţă de tine. Ceea ce faci, indiferent sub ce formă, nu te poate afecta. Va schimba Versul unui alt divizor, iar el, îţi va întoarce ceea ce i-ai făcut.
Dar, dacă divizorul recunoaşte că tu eşti el, Uniunea va fi completă.
Vă veţi reUni, iar ceea ce este făcut, dizolvă ce a fost făcut dinainte.
Creează încontinuu, doreşte-ţi tot şi ajută pe ceilalţi divizori să vă recunoaşteţi.. Atunci, miracolele vor apărea.
Tactica pe care o vei aplica, în a face cunoscută recunoaşterea… asta înveţi acum.
Uneşte şi iubeşte.

De ce toate acestea ?
În urma divizărilor, au apărut aceste erori, care nu mai răspund lucrurilor fireşti.
S-au divizat, încât nu mai au decât un singur element, iar ele distrug creaţia prin natura care le-a fost dată.
Din alb se face colorat, din colorat se face negru.
Eşti colorat – vrei să fi alb sau negru?
Diviziunea pe care o vei face, fie orice lucru creat, va avea nuanţa deschisă sau închisă.
Prin alegerile tale.
Este de preferat deschis, pentru că această direcţie merge către recunoaştere.
Cealaltă se va afunda în necunoaştere.
De aceea se face asta. Ca să nu se piardă de tot, locul de unde s-a plecat.
Sunt divizori care sunt aproape de alb şi sunt divizori care sunt aproape de negru.
Fiecare încearcă să te cheme înspre ei. Doar tu decizi drumul şi direcţia.
Lasă-te condus de unul din ei şi vei călători bine.
Ei cunosc drumurile, deoarece au fost martori observatori la drumurile celorlalți ca tine.
Pentru astăzi, doar fi observator.
Eşti pururi fericit.

<u>Explicațiile noastre:</u>

Acest text reprezintă Geneza, așa cum o cunoaștem noi. Acest text reprezintă răspunsuri la tot ce înseamnă vis. Textul este redat brut, fără a fi schimbate mesajele ce se află printre și în rânduri. Fiecare cititor va înțelege atât cât îi este dat. Noi vom face doar o „completare”.
Vei putea găsi:
Răspunsul la întrebarea “De unde a început totul?”
Răspunsul la întrebarea “Cine a făcut Universul?”
Răspunsul la întrebarea “De ce noi suntem diferiți?”
Răspunsul la întrebarea “De ce unii știu mai multe decat noi?”
Răspunsul la întrebarea “Cum putem ști ce știu și alții?”
Răspunsul la întrebarea “Cum evoluăm?”
Răspunsul la întrebarea “De ce există rău și bine?”
Răspunsul la întrebarea “Ce trebuie să facem acum?”
Răspunsul la întrebarea “CE SUNT?”

Dar, dacă ești confuz, citește textul invers, de la coadă. Ceva frumos vei găsi mereu.

16.03.2012

Eram într-o lume frumoasă. Mă simţeam bine. Eram o entitate ce avea.
Dar s-a ivit o situaţie asupra căreia am meditat.
Dacă aş face numai „bine” sau dacă aş face numai „rău”, ce s-ar întâmpla în fiecare din aceste cazuri ? Ca o concluzie finală, ambele cazuri ar ajunge în acelaşi punct.
Toate ar avea un ciclu şi toate s-ar termina tot acolo, toate ar reveni de unde s-a plecat.
Ca şi cum nu ar conta, ceea ce faci, tot acolo se va ajunge. Eram prezentat în ambele situaţii, am fost deranjat şi nu prea. M-am văzut cavaler întunecat şi totuşi nu simţeam că ar fi ceva anormal. Simţeam că o trecere între cele două, rău şi bine, poate fi subită şi că te poţi adapta uşor. Alegerea eu o fac, părţile vor fi mereu acolo. Contează ceea ce voi face. Simt acum un deja-vu, ceva important în câteva zile se va întâmpla. Dar mă voi folosi de învăţături, iar noi suntem cei care schimbăm totul.
Trebuie voinţă. Trebuie să ne regăsim şi să avem încredere în ceea ce facem.
Trebuie să crezi că ceea ce faci, chiar TU faci.

Se întâmplă că cineva intră într-un magazin alimentar. Căută un aliment rar, iar într-un sfârșit îl vede pe un raft. Dar altcineva a luat acel aliment și este observat cum mergea cu el spre casă. Văzând asta, prima persoana, s-a rugat, cel în cauză sa lase produsul la o parte și să cumpere un alt produs alimentar. A doua zi iar a venit în acel magazin alimentar. Din discuțiile pe care le-a aut cu vânzătorul, a aflat că acea persoană care vroia să ia raritatea, s-a intoxicat, din produsul pe care l-a “ales”. Acum această persoană care se rugase, a preluat vina faptului intoxicației. Intoxicaţia în sine, a fost o efectul unor, serii de evenimente care mai de care, condiţii poate de păstrare, transport, atitudinea vanzatorului si de ce nu, cauza să fi fost de la alt produs.
Lecția este că nu trebuie să ne simţim vinovaţi de absolut nici un lucru. Dacă noi dorim ceva şi se întâmplă, indiferent ce s-ar întâmpla în afară, totul va decurge normal. Pentru că poţi să vrei ceva, dar nu este neapărat să ţi se şi întâmple. Sunt permie doar unele lucruri. Aşadar, încearcă, creează, doreşte. Nimic nu se va întâmpla altfel de cum ar trebui să se întâmple. Sunt anumite limite în care tot este permis. Chiar dacă cineva, ar suferi, acea persoană trebuie să treacă prin aceasta, iar tu ai fost cel care i-a oferit situaţia. La fel se întâmplă şi cu tine. Dacă ceva trebuie să se întâmple ţi se va întâmpla. Ţine de experienţa pe care trebuie să o trăieşti.
Oricum nimic nu este real. Te afli într-un vis. Vis, care este urmat de alt vis, ce va avea ca și componență, rezultatul faptelor tale, din visul precedent.

23.04.2012

Suntem pe drumul cel bun. Ieri am avut parte de o sesiune interesantă, aici având rol de consiliere. Din conversaţii, tot puneam accentul pe a îţi asculta interiorul, căci acolo vei găsi mereu răspunsul de care ai nevoie.

Orice lucru făcut din frică va fi mereu un lucru inferior, de natură distructivă.

Suntem aici perfecţi, aşa cum ne putem observa. “Ce am eu nu ai tu. Ce ai tu nu am eu.”
Dar putem învăţa unul de la celălalt. Mereu vrem ceva ce nu este al nostru. Credem că aşa ne vom reîntregi. Că vom deveni un tot iarăşi. Mereu doriți să trăim experienţele altora, fie bune, rele, bucurie, tristeţe.

Ce observăm aici este că vă place mai mult să trăiți suferinţă.
Cu siguranţă aceasta va dispărea. Poate şi asta este fi motivul pentru care vreți să o trăiți.
Se va termina şi nu va mai fi ☺☺.

Mereu trebuie să scăpați de energiile vechi şi să faceți loc altora proaspete, de ales cele constructive. Ne aflăm într-un joc de experienţe. Felul cum jucăm contează. Dar nu aici.

Acum, indiferent de ce credem, trebuie să facem totul pornind din inimă. Să construim. Să evoluăm. **Gândind constructiv, evoluăm constructiv!**

27.04.2012

Un gând interesant trece prin fața noastră.
Stai undeva şi te uiţi la lumea care trece. Tot felul de gânduri îţi apar. De unde şi ale cui sunt aceste gânduri?
Noi, fiind una, atunci când am creat, am transmis mai departe cunoștiințele. Şi pentru că suntem divizaţi dar conectați la matrice (așa cum calculatoarele – voi – sunt conectate la internet) fiecare le are pe toate. Ceea ce imaginăm că am fi făcut cu cineva, că ai fi vorbit cu cineva că ai fi cu cineva, iar tu ți le imaginezi, toate acestea cu siguranţă nu vin de la noi. Confuz?
Te uiţi la o persoană pe stradă şi o vezi dezbrăcată. De unde şti cum arată ea? Cum îţi poţi imagina ceva, ce nu ai văzut? Vezi un căţel pe stradă. Şi îţi imaginezi cum v-aţi simţi împreună, atunci când l-ai scoate la plimbare, atunci când vă veţi juca în parc. Cum de poţi să ai acest gând?
Acum vei spune că ai văzut într-un film ceva asemănător. Cunoștiințele nu vin doar din cărți.

Noi avem o legătură, ne cunoaştem mai bine decât am crede. Aşa facem aceste scenarii fictive. *Cum ar fi dacă?* Chiar şi când îţi imaginezi acea persoană dezbrăcată sau joaca cu căţelul, voi vă cunoaşteţi deja.

Desigur acum ai o îndoială iar indoiala schimbă tot. Meditează. Adevărul îți a ieși în cale.

PAUZĂ

Poate că până aici ai găsit ceva interesant şi ţi-a şi plăcut. Ne-ar bucura nespus ca măcar un text de aici să îţi fi extins un pic orizonturile. Poate că deja vezi altfel lucrurile ce te înconjoară. Percepţia asupra vieţii pe care o ai acum se va schimba.

Trebuie că simţi o fericire în interior, o bucurie nespusă ce te cuprinde din interior şi iese în afară. Un fior rece trece prin corpul tău, prin frunte, prin creştet, prin tot corpul. Simţi cum te-ai eliberat de o greutate mare din corp iar acum eşti mult mai uşor.

Până acum am vrut să fie totul frumos, ca această carte de cunoștiințe să transmită mesaje plăcute care îţi vor stârni mai apoi creaţia şi înţelegerea faţă de tine şi de toţi.
Mesajele de până acum aşa au fost date, aşa au fost scrise. Dacă îţi seamănă cu ceva citit, şi mai bine, atunci înseamnă că nu sunt simple cuvinte aranjate sub formă de fraze.

Urmează un text, care nu aş vrea să te sperie. Cred că este singurul text care ar putea induce frică, teamă, dar, ia-l ca un test. Înfruntă-ţi frica. Încurajează-te. Acum ai multe informaţii şi şti

mai bine ceea ce eşti. Iar frica nu are cum să te biruiască din nou. Chiar dacă o observi în tine, las-o să treacă. E ca un pasager pierdut care se duce la somn.

Dacă nu te simţi în stare şi nu doreşti asta, te rog să treci peste următorul text, dar să revii atunci când vei dori să faci această încercare.

16.06.2012

Am visat orice lucruri... dar repriza de la sfârşit... mă întristează.
Se făcea că eram acasă la mama. Eram mulţi în casă pe care îi ştiam, colegi, prieteni de familie.
În seara acelei zile am pleca în natură. Am ajuns într-un loc, undeva unde era multă verdeață. Aici era multă lume. Lumea ieșise afară şi venise aici. Aştepta ceva. Se făcuse aproape dimineaţa acum. Mă uit pe cer şi văd încă luna, care, era curios de aprinsă. În parte opusă de cum era luna, apărea soarele. Erau acum pe cer, două discuri mari luminoase. Ce frumos....

La un moment-dat a apărut un al treilea disc pe cer. Din el a venit ceva, ce a aterizat în fața mulțimii. Din acest obiect a ieşit o entitate în formă umanoidă şi a început să vorbească celor prezenţi. Şi toţi s-au strâns, apoi într-un hangar ce se afla în apropiere. Noi şi cu câţiva prieteni am rămas afară. Noi nu aveam ce face acolo.
S-au închis uşile de la acel hangar. Pe uşi, această entitate a pus un fel de gelatină roşie. După care s-a uitat la noi şi ne-a spus că acum va începe purificarea.Mi se făcuse frică. Dar această entitate ne-a spus că nu trebuie să ne fie frică, deoarece doar cei care merită, vor fi purificaţi.
Iar apoi a dat foc hangarului. ... Țipete și urlete de ajutor se auzeau. Rămăseserăm încremeniți.

Ne-am dat seama că pretutindeni acest lucru se va întâmpla. Aşa că m-am dus țintr-un alt oraș unde locuiau preteni de familie. Eram acasă la unii. Erau toţi aici, toţi cunoscuţii din acest oraş. A apărut o prietenă de familie şi m-a spus că ea este cea care va face purificarea în această zonă. Dar ea avea o aură galbenă. Simţeam că este eam dar oarecum Spiritul ei era sub control total. Mă plimbam prin casă şi observ o piramidă roşie care lumina, așezată pe podea ce parcă radia. Dacă mă apropiam de ea, aceasta se stingea. Interesant este ca animalele de companie stăteau lângă piramidă. Şi ştiau ce se întâmpla. Erau pure. Se transformau și aceptau acest lucru. Pisica se uita cum îi cădea părul, câinele scotea fluide pe gură, iar cei din preajma lor... nu bagau de seamă. Erau indiferenţi.

Şi s-a întâmplat. Ne-am pus într-o sferă protectoare şi am aşteptat. Parcă un val imens de energie a trecut peste întreaga zonă. Ştiam că aşa va fi, şi am lăsat acest lucru să decurgă. A urmat linişte. Nu mai era nimeni. Am ieşit pe stradă, şi erau foarte puţini oameni care parcă nu ştiau ce s-a întâmplat. Era o nouă lume. O lume din care parcă s-au scos oameni. Ca și cum ar fi o zi de duminică, atunci când foarte puțină lume este pe stradă.

M-am dus să vorbesc cu acea prietenă de familie. Locul unde era ea, acum era de vânzare. La intrare erau doi bărbaţi şi prietena de familie, iar alături erau trei steaguri. Aici am realizat că cei doi barbați erau din afara planetei şi urmau să ne comunice ce mai era de făcut.
Eram trist totuşi pentru că toţi pe care îi ştiam, nu mai erau sub formele cunoscute.

Cu câteva zile înainte soția spusese că a văzut în cameră o entitate care i-a spus că este bine să folosim energiile cu intenție constructivă şi că la un moment-dat cine nu se va întoarce către interior, va urma să fie transformat.

.....

Dar sunt sigur că mai avem timp să spunem aceste lucruri şi să reuşim să ne ajutăm.

Aceste texte, pot să stârnească o frică imensă, iar ceea ce este frică nu ar aduce nimic constructiv. Simțim că şi noi vom fi nevoiți să transformăm. Hmm.. urcarea spre o dimensiune superioară. Facem parte din cei care purifică. Noi suntem cei care îi pregătim pe cei rămaşi în necunoștiință. Incă simțim tristeţe, semn că energii distructive pleacă din noi. Sperăm să nu vedem astfel de întâmplări ca cele de sus.

Dacă noi vrem să fim cu toții , să trecem într-o dimensiune superioară, nu se va putea.

Dar vom încerca să facem cunoscute aceste cunoștiințe.

VOM CONTINUA

„Care este diferenta intre imaginație si gândire ?”

Am facut un test în acest sens. Le-am spus celor din cameră, să își imagineze ceva frumos, cu ochii închiși.
Răspunsul interesant a fost:
”Cu ochii deschisi imediat văd, dar când închid ochii, nu mai pot vedea”

Noi credem, că Imaginația vine înaintea gândirii.
De aceea, în primele clipe, dupe ce am spus să își imagineze ceva frumos, un peisaj de exemplu, cu un munte, toți au reușit să vadă pentru cateva milisecunde, ceea ce le-am cerut.
Când au închis ochii, gândirea și-a luat rolul, și a inceput .. să gândească. Dar cum e muntele, dar oare are zăpadă, copaci? Și pe lângă asta, restul de lucruri pe care le toacă secundă de secundă.
Așa poți vedea, cât de conectat poți fi la lumea materială. Câte gânduri poți avea atunci cand ele nu îți sunt necesare. Ce greu trebuie să fie ca să poți vedea ceva, ce TU creezi.
Ești plin de imagini pe care le vezi la televizor, pe care le auzi de la alții, dar avem o întrebare pentru tine: *Care din ele, sunt ale tale?*
Ceea ce crezi că vorbești atunci cand ești la masă, ideile, nu îți aparțin. Ți-au fost impregnate. Putem spune că nici nu gândești, ci doar execuți niște programe menite să te controleze.

Deconectarea îți va fi greoaie la început, dar,
Te binecuvântăm din Esență, ca TU să reușești să treci de aceste bariere programate, să ai parte de liniștea cuvenită și meritată, iar în interiorul acesteia să proiectezi și să materializezi constructiv, astfel încât TU, semenii tăi, Planeta - care ne este foarte dragă, să vă puteți bucura împreună de cele realizate.

Armonia bate la ușă. Trebuie doar să înveți cum să îi deschizi ușa!

IBRIUM

NOI SUNTEM ESENŢA. NOI SUNTEM IBRIUM.
NOI SUNTEM GAIA. NOI SUNTEM EERENIN.
NOI SUNTEM IISUS. NOI SUNTEM IUBIREA ADAMANTINĂ.
NOI SUNTEM TOŢI, UNA.

Ascensiunea ESTE. Ea este mereu. NU există oprire în aceasta. Oprirea înseamnă limitare, iar în realitate, acest simbol nu există. Există doar în mintea voastră. Limitările aparţin doar acestui plan.

Deconectează-te ACUM!

Ascultă bătăile inimii şi suflul uşurat al corpului prin care îţi manifeşti creaţiile. Noile energii te aşteaptă. *Sunt* ***chiar ACUM lângă tine. Opreşte-ţi respiraţia şi gândirea. Simte-le. Sunt lângă tine.*** *SUNTEM* ***lângă tine.*** *SUNTEM* ***ÎN TINE.***

Simte legătura dintre noi. Ea de fapt nu există, atunci când ŞTI că *Toţi suntem Una.* ***Simte-ţi centrul energetic din creştetul capului. Simte-ţi centrul energetic dintre sprâncene. Lasă-te învăluit de senzaţia de frig, acest fior al Iubirii şi Fericirii. Lasă-te scăldat în acesta. Simte-l cum se prelinge precum mierea, peste toate corpurile, energetic, fizic, mental şi peste cele de care nu eşti conştient. Lasă să te pătrundă. Uită-te în interiorul tău şi observă un fir subţire ce porneşte din centrul inimii tale. Urmăreşte-l cum acesta urca spre gât în sus.***

Şi continuă să urce până în glanda pineală aflată aproape de centrul capului, iar apoi pituitară aflată undeva în spatele ochilor, iar apoi acest fir, iese prin fruntea ta. Se extinde înaintea ta. Se împarte, se despică şi fire încep să iasă, ca nişte rădăcini. Creştetul ţi se deschide şi el, iar acum simţi cum ai parcă o coroană de lumină ce îţi gâdilă uşor rădăcina firelor de păr. Vârtejuri reci coboară prin corpul tău. Lasă-le să te cureţe. Lasă-le să-ţi rearanjeze structura celulară.

Simte-ţi palmele. Uită-te prin ele şi priveşte cum radiază. Concentrează-te pe tot corpul. Eşti Observator Acum. Observă cum este ca o carapace. Iar acum acest vehicul este deschis. I se fac ajustaje. Acum, când meditezi, realizezi că te afli într-un garaj. Limita Ta din ultimile vieţi.

Află că vehiculul a stat în acest garaj şi nu ai făcut altceva decât să îl porneşti din când în când, să îi îmbunătăţeşti aspectul şi să ai grijă de interiorul garajului, pe care crezi că îl deţii.

Totuşi, Eşti la o ultimă verificare, Acum. Ajunge cu îmbunătăţirea estetică. Eşti în momentul când realizezi că de fapt, vă aflaţi într-o continuă transformare. Chiar de încă eşti atras de evenimentele acestui plan, de ceea ce se întâmplă în acest garaj, uită acum de el şi priveşte, la şi în interiorul vehiculului pe care îl conduci. Uită-te la interiorul acestuia. Urcă-te în vehicul și realizează că atunci când conduci, nu vezi cum arată vehiculul pe dinafară. Nu îţi pasă de felul cum arată. Asta deoarece eşti interesat de felul cum conduci şi bineînţeles de destinaţia şi de drumul pe care ai vrea să mergi.

GPS-ul vehiculului, este Spiritul. Iar acum înţelegi că este destul de complicat, ca să poţi să accesezi informaţiile pentru drumul ce îţi este înainte. Uşile garajului sunt ruginite de nefolosinţă.

Odinioară zburdai cu Fericire şi Bucurie prin Universuri. Ştiai foarte bine *manualul* ***. Ştiai să conduci, să te plimbi prin Universuri. Dar uitându-te în afară ai observat că este ceva de făcut în garaj şi ai hotărât să îţi îmbunătăţeşti vehiculul şi să îi dai garajului un alt aspect. Ai uitat că trebuie să te întorci în vehicul şi îţi continui drumul. Fascinat de interiorul garajului, ai lăsat aceste instrucţiuni de folosire al vehiculului. ŞI le-ai cam uitat. Ai descoperit uneltele. Şi ai început să creezi, să îmbunătăţeşti aspectul exterior al vehiculul. Şi de atunci tot lucrezi la el şi la garajul în care sălășuiți.***

Dar acum din ceea ce ştiai, ai rămas doar cu primele pagini din manual, iar asta nu va fi de ajuns, că voi să mergeţi mai departe.

Ascensiunea îți permite și Ea ***ca să te reconectezi iarăşi cu interiorul tău. Îţi va aduce aminte că trebuie să conduci vehiculul în afară garajului. Îţi permite Acum, să reiei manualul în faţa ta, şi să începi să îl reciteşti. Pentru că acum, ai realizat că s-a stat foarte mult în acest garaj pentru ca ai vrut să îţi stilizezi aşa de mult vehiculul şi garajul...***

Iar, pentru că ai aceste rânduri în faţa ta, înseamnă că te-ai *hotărât să ieşi din garaj* ***, şi să vrei*** *să conduci* ***vehiculul, ca să vezi iarăşi,*** *Universuri.*

*Ascensiunea asta îţi oferă****. Noi suntem cei care am făcut Universul. Cei care am făcut drumurle. Numai după ce ajungi să reciteşti întreg manualul, vei putea înţelege. Dar să nu crezi că este un manual uşor de citit. Iar a citi, nu este tot una cu a şi aplica ceea ce ai citit.***

Îţi va rămâne să recunoşti cele uitate şi să le implementezi pe Calea Luminată, pe care ai hotărât să mergi. Căci aceasta ce oferim acum, este o Cale, spre Unificarea în Lumină.

Uneşte şi Iubeşte. Uneşte simbolurile în cuvinte. *Cuvinte* ***, care să poarte în ele*** *Iubire* ***. Care să poarte în ele*** *Fericire şi Bucurie* ***. Căci cu acestea TREI, vei putea re-înțelege tainele manualului.***

Cu acestea TREI te primim în capitolul următor....

ASCENSIUNE

O Primă viziune

29.06.2012

Se făcea că eram undeva în România, undeva într-o zonă frumoasă montană. Ne-am hotărât să urcăm pe munte. Eram mai mulţi dar nu cunoșteam pe nimeni din grupul nostru.

Am ajuns sus. Aproape de vârf. Toţi se uitau și admirau peisajul. Eu aşteptam ceva. Observam, cum parcă, lumea începuse să se împuţineze în jurul meu. Parcă ar dispărea oameni din cei aflaţi cu noi acolo aproape de vârf. Noaptea începe să apară. Suntem sus, pe vârf. Este deja întuneric şi stau de veghe parcă, având ca şi călăuză, lumina lunii. Se văd stele, este minunat.

Deodată observ cum se mişcă una, undeva în partea stângă a privirii mele fixate pe cer. Aveam aparatul foto şi am început să fac poze. Era o micuţă planetă, cu dungi orizontale colorate, şi tocmai ce trecea prin faţa mea. Şi urmează şi altele să le văd cum se mișcă și la fel să treacă prin fața mea. Seamănă cu o ploaie de stele, doar că acestea sunt planete mici. Nu lasă dâre de foc în urmă, şi nici nu intrau în atmosferă.

Parcă Pământul se transporta prin Univers, iar pe cer se vedeau Planetele pe lângă care noi treceam.

Am coborât, deoarece mi se făcuse frig. Am ajuns în oraş şi cu cât coboram pe cărări, cu atât mă simţeam mai bine, mai eliberat. Mă întâlneam cu oameni pe cărare, şi începeam să le povestesc cele văzute, dar nu mă credea nimeni. Nici pe aparat nu se vedeau poze.

Şi dintr-o dată.... mă simt uşor. Mult mai uşor. Nu mă mai simt la fel de atras faţă de pământ. Parcă gravitația planetei a scăzut în intensitate. Îmi vine să sar, şi simt cum pot rămâne, pentru puţin timp, suspendat în aer. Simt că pot pluti, încet, dar pentru puţin timp, revenind apoi iarăşi pe sol. Am înţeles că totul era pentru mine doar, ca să văd şi să înţeleg ceea ce s-a întâmplat în această noapte. Nu aveam dovada pozelor ca să arăt și altora, dar ştiu ce se întâmplase.

Şi totuşi, acum îmi aduc aminte de ceva interesant. Ştiu că am vorbit cu cineva şi am văzut o hartă cu vârful muntelui pe care tocmai am fost şi erau desenate şi poziţia unor stele tot pe hartă. Mi-am imaginat iarăşi ceea ce am văzut, acea intâlnire. Şi am realizat că acest lucru, s-a mai întâmplat, dar cu zeci de mii de ani în urmă, căci atunci acea întâlnire a avut loc. Ştiu că evenimentul l-am întâmpinat doar după ce în mintea mea se făcuse liniște. Pe vârf am văzut un fluture albastru cu dungi galbene şi era mare, cam cât o palmă.

Apoi m-am reîntors acasă. În holul de la intrare mă întâmpină o persoană căruia nu îi puteam zări fața. Şi m-a întrebat ce caut acolo. Am simţit diferit întrebarea pusă, era ca un avertisment parcă, iar apoi i-am spus că doar sunt în vizită aici, în Ibrail.

Persoana a aprobat şi a dat semn că această vizită o să fie ultima pe care o voi face.

Totul înaintează

02.07.2012

Astăzi am primit prin intermediul unui e-mail, cum că ar fi o meditaţie la nivel mondial, pentru ridicarea vibraţiei Planetei. Cu o dorinţă imensă dorim să ne alăturăm acesteia. Undeva în jurul orei 16:30 am pornit Cristalele Matricei. Urmează să fie interesant.

KRITAU MAH HUM AH DEE
ÎNTOCMAI AŞA VA FI,

spuse un strămoş de-al nostru.

Vorbisem cu maestrul nostru, şi ne-a spus că sunt zile cu eliberare de energie subtilă. Pe unii îi va afecta agresiv în plan fizic, pe alţii îi va mângâia în somn ☺ Am avut parte de amândouă.

Astă-noapte când am meditat, am intrat într-un plan, o lume cu mulţi nori negri iar prin formele lor conturate, doreau parcă să schiţeze o expresie a unei fețe cu dorinţe distructive.

S-a întâmplat ca să fac ceva ce nu credeam că aş putea face. Ca un un bici de fulger alb, am tăiat norii, am incantat şi am transformat ceea ce văzusem, într-o scenă mitică.

Am adus o sferă albă mare, pe care am plasat-o în centrul acestui plan, după care am activat-o. Aceasta a început să radieze Lumină și sa observ cum aceasta transforma ceea ce era în jur, într-o lume Luminată. În jurul nostru erau doar nori, acum fiind tăiaţi de biciul de lumină albă și unul câte unul urmau să se transforme. Am realizat că asta a trebuit să fac, deşi am considerat a fi un eveniment mult prea dur și violent pentru ceea ce credem că Suntem.

În zilele ce au urmat am făcut tratamente noi. Aveam idei noi, practici noi, simboluri noi. Corpul transpirase mult, aveam trepidaţii, au fost experienţe diferite, dar ştiu că acestea fac parte din această transformare.

Ruperea tăcerii

07.07.2012

Este dimineaţă şi simt de parcă totul se află într-o stare de repaus. Totul stagnează de zici că se aşteaptă un semnal. Ieri, am scris cuiva, şi am scris lucruri aşa cum le-am simţit. Am vrut să rup aceasta secretizare. Din învăţături cunosc acest fapt, că trebuie să împărtăşeşti cunostiintele. Dar... se pare că aceste cunostiinte nu sunt pentru toţi. Cel puţin nu toţi le pot accepta în acest moment.

Am observat că cei de lângă mine, oamenii, sunt fricoşi atunci când apare ceva nou dar necunoscut. Orice le-ar schimba în vreun fel această realitate falsă, parcă le produce un efect de frică interioară, şi și-au creat un mod de a se feri de acestea. Deşi lumea suferă, încă preferă să trăiască în continuare în acest ritm. Şi acum mă analizez. Şi mie îmi este frică. Să spun altora ceea ce ştiu. Vreau să scriu o carte cu tot ce am primit până acum şi îmi este frică să divulg această informaţie. De ce este oare așa? Ştiu că într-un fel am fost dezamăgit atunci când am scris acelei persoane acel text. ***Mă așteptam la un răspuns*** de natură pozitivă.

Chiar şi cei care mai cunosc câteceva din tainele scrierilor ezoterice, sunt şi ei „speriaţi”. Hm.. parcă lipseşte ceva din ecuaţie. Un liant. Oare noi să fim acest liant? Oare, scrierile noastre să fie acest liant? Cred că trebuie să scriem ceea ce am învăţat. Hm, ego-ul vrea să profite de pe urma acestei situaţii. Tot aud cum ţipă şi cum împrăştie frică în interiorul nostru:

„Nu vei fi recunoscut, nu vei avea bani de pe urma asta, o să îţi fure altcineva ideile şi o să facă bani de pe urma a ceea ce tu ai scris. Fraierule!”

Dar NOI nu avem nevoie de acestea. *Parţial pe lângă Lán,* ***acesta este mesajul nostru.***

Scrie şi răspândeşte ceea ce trebuie făcut. Nu te gândi şi doar împărtăşeşte aceste scrieri. Este timpul ca să fie cunoscute. Ai încredere şi fi sigur că eşti pe Calea Luminată.

Explicațiile noastre:

După ce am primit acest mesaj, am făcut cunoscut prima parte a acestei cărți. A fost un moment greu, în a ne înfrunta această frică. Și am perceput acest lucru ca o înfruntare directă a fricii fără să o ocolim în vreun fel. Interesant este că pe moment, oferi ascultare minții, deoarece așa ne-am învățat. Are o prioritate vocea aceasta inconfudabilă, care spune orice, numai ca să supraviețuiască. Nu îi pasă de corp. Mereu dă vina pe acesta și mereu îl pedepsește. Și totuși găsind o modalitate de a nu o auzi, chiar și pentru o secundă, percepi că auzi și altceva... dar sub o altă formă. Este ciudat la început. Și începi să cauți sursa de unde se "aude", uitându-te cu coada ochiului către inimă. Căci această voce de acolo izvorăște.

Iar vocea aceasta ne-a spus și altceva, dar altă dată, iar atunci nu i-am dat ascultare.

Observi că multe scrieri, aceste cunoașteri sau evenimente "secrete", sunt accesibile doar unor anumite grupări de suflete. Iar asta noi nu am înțeles de ce. Mereu auzi spunându-se "păi oamenii nu sunt pregătiți să audă așa ceva... pot fi șocați dacă vor afla.... e mai bine să nu știe deoarece s-ar produce haos....".

Tu ce zici? Este corect asa? Eşti de acord cu aceste afirmații?

Noi nu suntem. Pentru că avem această întrebare.... **de ce să ascunzi adevăruri?**

Sferele de Lumină

09.07.2012

Cred că sufletul planetei, Gaia, încearcă să îmi spună, să îmi arate ceva. Ieri când scriam, o musculiţă s-a aşezat pe braţele mele. Şi stătea acolo, îmi ţinea companie. Şi era plăcut faptul că nu mă deranja prezenţa ei acolo. Parcă citea ceea ce scriam. Iar astăzi când am ajuns în tren, am pus rucsacul pe scaun, iar un fluture frumos a ieşit de nicăieri şi s-a aşezat pe geam în faţa mea. L-am luat cu grijă şi l-am eliberat Afară. Am o bucurie imensă când mă gândesc la asta.

11.07.2012

La două zile după aceasta, o ploaie năprasnică a venit. Simţeam că nu este în regulă ceea ce se întâmplă. Simt cum vremea este afectată de ceva anume. Este o dereglare undeva. Ajung acasă şi mă conectez repede la Matricea Gaiei. Este parţial distrusă... NUUUUU..... iarăşi?

Am luat cina şi am revenit. A urmat ceva unic. Am încântat protecţiile pe cameră şi apoi am aşteptat. Ne-am făcut cristal şi a apărut în faţa noastră o sferă roz, mare. Este o sferă purtătoare de Lumină Pură, de Iubire. Ne-am unit cu Gaia şi am acceptat ca inima noastră, inima Gaiei şi această sferă roz să se unească. Începuse să radieze. Este aşa caldă... şi plăcută...

Apoi am creat 7 sfere asemănătoare şi le-am plasat în jurul nostru. Le-am activat, iar din ele au ieşit fascicule de Lumină Pură ce erau direcţionate către sfera roz din interiorul nostru.

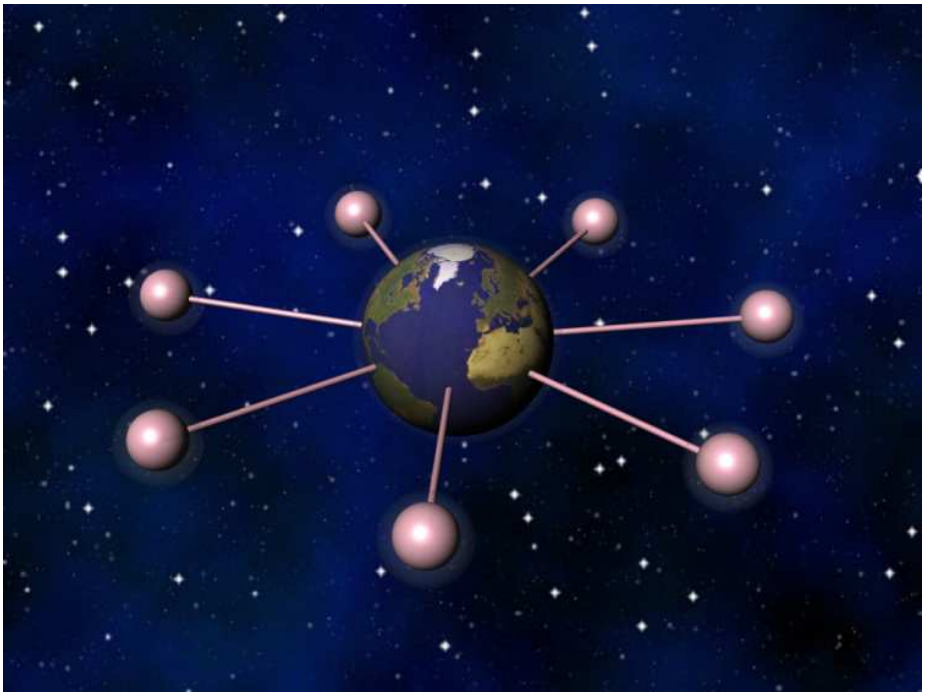

Timp de două luni, această Lumină se va transmite planetei, o energie a Iubirii Pure, către tot ce înseamnă Gaia, vietăţi sau nu, văzute sau nevăzute.

Apoi ne-am uitat la Matrice. Era încă dezafectată. Parcă luase foc în anumite locuri şi era arsă. Am chemat două entităţi, alţi doi Gardieni. Ne-am aşezat într-un triunghi având planeta în mijlocul nostru. Am intonat sunete, iar din palma dreaptă fiecare dintre noi a trimis o energie albastră sub formă de fascicule şi fulgere. Vedeam cum se repară Matricea. Vedeam cum se creează un câmp protector deasupra planetei. Apoi ne-am mulţumit si ne-am luat rămas bun.

După ce s-a terminat și m-am reconectat la acest plan, am realizat că eram de fapt acele entităţi pe care le văzusem, din Aur. Ne-am revăzut!!!! Iar planeta este în siguranţă!!!
Sfera roz se afla acum în centrul Planetei. Aceste sfere sunt acum în jurul Planetei şi oferă Iubire Pură necontenit. Se poate simți de oricine și oriunde. Oferă Iubire. Iar ca să o cunoști este de ajuns să inchizi ochii, să te gandești la acestea, să le imaginezi. Să vezi cum prin tine trece această Lumină roz și sa o inhalezi. Te vei simți minunat.

Spre seară, am discutat despre acest lucru. Doream să fac cunoscut ceea ce s-a întâmplat. În timpul conversației a avut loc și o conectare instantanee cu Spiritul. Atunci, am aflat că cei care ar urma să acceadă, deja au fost aleşi. De fapt, ***ei şi-au făcut alegerea încă de anul trecut***, de dinainte de luna octombrie 2011. Cartea pe care doresc să o scot la tipar nu are nici o importanţă pentru a ajuta pe cineva în această privinţă. *Totul este făcut deja*. Acum este doar o perioadă în care trebuie să aşteptăm, o perioadă de tranziție în care noi ne dezlipim de energiile vechi, făcând astfel loc energiilor noi ce vor apărea. Cartea va fi doar o moştenire, lăsată tuturor, ca un semn că Noi am fost aici. Oricum, trebuie să ne menţinem starea de Observatori. Oameni au început deja să „dispară” de lângă noi. Iar Noi să privim cu bucurie aceasta tranziţie în care ne aflăm.

Începutul Etern este pe cale să înceapă.

09.08.2012

Simt nevoia să nu mai port cu mine cristalele. Simt nevoia să mă debarasez de anumite cunoaşteri. Parcă m-ar încetini din ceea ce mi-am propus să fac. Am în minte două lucruri cu care am început să am îndoieli. Este *posibil să nu avem karma* iar al doilea că este posibil ca vieţile pe care le cred a fi fost ale noastre, să ne fi fost implementate, introduse, ataşate, că ele să nu fi existat de fapt. Simt cum din noi pleacă o grămadă de energii inutilizabile şi ineficiente acum, inutile. Cu siguranţă deconectarea finală implică în primă fază, lăsarea tuturor lucrurilor inutile. Este interesată aceasta triere. Chiar întâlnisem undeva un text „*Dacii nu au dispărut, ei doar au plecat acasă*". Tind să cred că asta vom face mulţi dintre noi atunci când va fi timpul. Simt un sentiment de „la revedere" pe care îl spun celor de aici, fie fiinţe sau lucruri. ŞI mă simt împăcat. Liniştit. Ştiu ce va urma. Ce sentiment plăcut.

RENAŞTEREA sau REÎNCARNAREA

Cândva în luna august

Văd un bărbat şi îl văd din profil. Ce bărbat. Cam formal îmbrăcat totuşi. Şi cam în vârstă. Ia să ne vedem mai bine... hei... HAHAHAA... asta e o poză de pe o cruce. Crucea bărbatului acesta. Uite, are costum negru în poza şi o cravată cu un simbol interesant. Tocmai ce s-a terminat slujba.

Mă trezesc într-un pat. Ah.. eu doar visam ceea ce am văzut înainte. Eh... sunt treaz acum. Să mă ridic să să mă duc să beau o cafea ceva. A.... hai mă... trebuie să mergem ... dar... ia uite, că nu putem....

HEI SUNT BEBELUŞ !!!!!!! Ia uite oameni mari, înseamnă că ei sunt părinţi. Repede, repede trebuie să scriu ceva ca să nu uit asta!! Mă plimb, hei sunt încă energie. Dacă aş putea măcar să pot apuca să scriu ceva. Ufff... nu pot apuca foaia şi creionul ca să scriu. Of.....

Iată-mă un tânăr. Sunt într-o casă. Uite un bărbat şi o femeie. Cine sunt aceştia oare? Eu parcă îmi aduc aminte de ceva, hm... cred că trebuie să scriu acum ceva. Mă aşez la birou şi încep să scriu. Hm... doamna îmi pune mâna pe braţul stâng... mă înţeapă.. mă doare... Hei!!! Încep să uit ce vreau să scriu. Hm... Această femeie mă atinge şi observ cum gândurile ce vreau să le pun pe hârtie sunt absorbite.

Interesant este că acum simt că mă aflu în trei corpuri. Sau... hm... sunt cel îmbrăcat formal pe care l-am văzut în poză, ştiu că eram bebeluş şi acum că sunt aici. Această a treia persoană vrea să scrie. Hm.. femeia asta mă prosteşte, cum că vrea să vadă ce scriu dar mă atinge cu mâna! În acest moment hmm... *sunt Observator, văd ce se întâmplă din afară. Deodată se opreşte băiatul din scris şi se ridică în picioare şi începe să se răstească la cei doi*

- ***AJUNGE !! ACUM SUNTEM IARĂŞI DOI !!***

Mi-am adus aminte. Când mă trezisem în corpul de bebeluş, mă uitasem în sus şi văzusem alura entităţii cu urechi. IBRIUM de altă dată. M-am băgat practic în acest corp când deja era în pătuţ. Am făcut schimb cu cineva.

Şi vedeam pe IBRIUM. Şi rostim cuvinte cu rrrrrr-ituri , ce îmi plac... ciudat.. plâng... nu vreau să fiu aici, *dar trebuie*.

Şi sunt acum în acest bebeluş. Dar... cine este tânărul atunci ? Sau.... ? El nu mai ştie... hii.... dar noi acum Ştim !!

Interesant este că bebeluş fiind, vreau să scriu tot ce ştiu, ca să nu uit. Şi sunt într-o formă energetică şi umblu prin lucrurile părinţilor acestui bebeluş. Caut ceva de scris şi nu găsesc nicicum o variantă ca să scriu. Se pare că aşa se întâmplă când te „naşti", dar încă nu sunt ataşat totalmente de acest corp. Şi parcă am văzut ceva ca o furtună de nisip, ceva se întâmplase atunci când tânărul vroia să scrie el de fapt. Hei... dar simt că acel corp nu mai are viaţă. Acest corp de bebeluş este unicul rămas.

Vai.. şi sunt bebeluş. În pătuţ. Acoperit cu o plăpumioara... heiii ce păturica albastră... Ce ciudat. Văd cum s-a deschis un portal. M-a ajutat o entitate să intru, s-a uitat asupra noastră a pronunţat acele cuvinte rrrr-ite am adormit şi m-am trezit. Interesant este că încep să simt că uit tot. Parcă ceea ce ştiu se pierde. Dar când m-am trezit încă îl simţeam pe acel băiat de 20 de ani ce încerca să scrie. Oamenii aceia sunt părinţii lui adoptivi dar care ştiau povestea acestuia. Şi o ascundeau faţă de el. Doar că el şi-a adus aminte, a avut o fracţiune în acel moment când şi-a adus aminte şi vroia să scrie să poată să îşi aducă aminte mai mult.

Şi atunci am văzut un nor de praf la geam iar când acesta a început să se răstească la acei părinţi ai săi, de fapt Spiritul era cel care a spus asta. Dar nu ştiu ce s-a întâmplat apoi. A fost o pauză ca și cum aș fi clipit și m-am trezit aici, în pătuț.

Dar iată-ne aici scriind asta acum. Ne-am mutat din acel corp, deoarece avem ceva de făcut. Şi ne este clar că aşa se întâmplă cu oricine are ceva important de realizat. Fie că e afli într-un corp de animal sau om, fie că eşti un copac sau o pasăre, fiecare îşi va continua Calea pe care şi-a ales-o. Fascinant este că ne-am „mutat" și am văzut ultimele clipe ale unor vieți paralele.

Suntem aici acum. Suntem .... ETERNI

NU EXISTĂ KARMA

30.08.2012

Nu există karma. Nu mai pot accepta acest gând ☺ Nu există ceva de echilibrat. Deoarece din existenţa infinitelor de planuri posibile, nu există ceva de făcut faţă de cineva anume. Karma este menită să ne limiteze. Nu există ceva de echilibrat. Nu ai ceva de făcut bine ca să repari ceva rău. Şi mai bine zis, nu există o balanţă 50-50 între bine şi rău, iar asta să fie menţinută aşa. Ori faci una ori faci alta. Nu poţi merge pe două căi. Există doar UNA.

Dacă te afli într-un plan, nu ai cum să faci ceva cuiva. Deoarece acest plan este unul personal. Cei de lângă tine sunt ecouri ale adevăratelor suflete incarnate în aceste corpuri. E ca și cum în stația de autobuz, ai fi singur. Restul sunt manechine. Nu interacționezi decât în mintea ta. Ceea ce faci îţi faci tot ţie (ego-ului). Ştim acum ce este de făcut. Într-adevăr totul se învârte în jurul nostru, iar noi suntem cei care schimbăm ceea ce este în jurul nostru. Foloseşte-te de cunoștiințe.

Simţind cu inima ceea ce vrei să faci, proiectezi dinaintea ta cea ce vrei să faci. Simţi cum energizezi acel ceva. Te transporţi ca şi cum ai ieşi din corp. Dintr-un plan mergi înspre alt plan, cel din faţa ta, cel din stânga ta, cel din dreapta ta, în funcție de cum alegi. Şi vei simţi vibraţia specifică atunci când păşeşti în planul următor. Trebuie doar să crezi, sa începi cu ceva mic, ca apoi să ai încredere deplină. Ce şti acum este adevărul pentru tine. Dar poţi încerca altfel, începând de acum să îţi schimbi „priveliştile". Este minunată ideea, nu-i aşa? Să vrei ceva să se întâmple ceva și să ajungi să trăiești asta. Fi totuşi atent la ce gândeşti şi ce simţi. Pentru că acum EŞTI LIBER! Iar libertatea, are responsabilitățile ei. Rămâi cu ideea aceasta şi crează conştient şi constructiv.

Te afli în următoarea dimensiune. BINE AI VENIT!

Atunci când schimbi ceva, tu *schimbi doar percepţia ta asupra acelui lucru*. Cu totul, cu schimbări, mergi mereu în alt plan, şi deci nimic nu este afectat. Ci doar percepţia ta se schimbă. Ceva rău devine bun dacă vrei, dar tot din punctul tău de vedere. Nu strici nimic, nu afectezi nimic şi pe nimeni. Deoarece *planurile sunt perfecte, așa cum suntem TOȚI.* Ceea ce faci și gândești merge cu tine mereu în fiecare plan. De aceea nu trebuie să îţi fie frică de ceea ce ţi se va întâmpla. Tot percepţia ta, este cea care îi atribuie o stare de bine sau de rău unui lucru sau eveniment. Căci ele din start sunt de fapt ***neutre***. Tu îi dai un sens anume.

Te-ai născut aici . Nu ştiai nimic. Ştiai totul. Dar aici nu ai acces la acestea.
Și te conectezi la conştiinţă. Te conectezi la Leficatruri. Şi tot aşa, la câte unul, la câte unul. Înveţi cum să te descurci în acest plan, în acest joc. Întâi înveţi cum să elimini reziduuri fizice şi energetice, apoi cum să mănânci, cum să iei contact cu cei de lângă tine, să mergi pe două picioare, să vorbeşti. Toate acestea le înveţi conectându-te cu ajutorul minţii la aceste Leficatruri, la aceşti nori de gândire, umpluţi cu idei şi metode, care te ajută în a te descurca şi a te dezvolta în acest plan. Acesta este jocul.

Dar trebuie să înveţi să te deconectezi din când în când de la acestea. Să pui pe pauză ca să îți revizuiești Calea pe care mergi. Pentru că fiind conectat la prea multe, uiţi. De aceea atunci când vezi copiii râzând, şi te gândeşti că este bine să fii copil, pentru că nu au probleme, asta este

tu nu știi de fapt că ei nu au nevoie decât să se conecteze la anumite (puţine) forme de gândire. Cu cât eşti conectat la mai multe, cu atât uiţi ce eşti de fapt şi pentru ce eşti aici. EI se bucură că sunt aici, pentru că undeva încă mai știu de ce au se află aici. ***Sunt aici ca să se joace***.

Fiind deconectat de la Leficatruri, ai să ai o altă lumină asupra vieţii. Cu cât ai mai puţine, cu atât îţi aduci aminte de mai multe. Deoarece Spiritul mereu este cu tine. ŞI mereu te ghidează şi te apără atunci când este nevoie. Fie şi inconştient, ”te-ai” salvat din anumite situaţii.

Imaginează-ţi că ai putea să simţi, că ai controlul asupra vieţii tale. Pentru că acum ştii destule despre nimic. Şi ești în stare să vrei să şti totul.

Află că jocul este creat în fiecare clipă. Nu există viitor. La fel cum nu există trecut. Nici un lucru nu a fost creat dinainte.

După cum am scris mai sus, punctele cheie sunt prestabilite. Dar acelea sunt doar nişte puncte cheie, prin care vei ajunge, dar nu este stabilit cum şi în ce formă, sau când, dacă încă mai crezi în timp. Ele se vor întâmpla deoarece le-ai făurit cu dorinţă, cu iubire şi apreciere.

RIIOH DĂM LAM NUUM DOOHRAA
EEROM GAIA SUM ARENDOOHRAA
DEERUM KAHN NOS EE DA RO MĂ SUM NIMOH RĂ VEEN
KRITAU MAH HUM AH DEE

PENTRU CEI CARE DORESC SĂ FIE FERICIŢI
SĂ FIE ALĂTURI DE GAIA, PE CALEA ASCENSIUNII CĂTRE FERICIRE
NU VEŢI PUTEA VEDEA ACEST LUCRU, DAR ASCENSIUNEA ESTE INVEITABILA
ÎNTOCMAI AŞA ESTE

Explicaţie:

Legile karmei într-adevăr sunt acceptate în întreaga lume. Noi le considerăm a fi limite. De ce sunt acestea limite? Pentru că ajută la formarea indivizilor. Ce ar fi dacă ai face totul de capul tău de exemplu? Ar fi formidabil îți spunem asta!!! Dar nu şti ce anume să faci. Atunci cand ești încarnat, accesezi prin intermediul minții, gândurile celor de dinaintea ta. Iar acest plan, acest joc are anumite reguli. Iar aceasta, karma, este una din ele. Și aparține în mare parte Orientului. Implementarea regulilor pot fi citite ca fiind aceste limite. Aceşti paşi, aceste examene, peste care poţi trece, numai atunci când ai învăţat destule. Vei trece şi te vei uita în urmă, şi vei înţelege că acesta a fost un examen şi că toţi trec prin astfel de încercări. Mereu ai examene. Iar cel referitor la karmă, acesta este unul important. Am înţeles si perceput că nu este karmă, într-un mod surprinzător, pentru noi venind aceasta ca un fulger. Ne aflam într-un parc şi stăteam liniştiţi pe o bancă. Nu ne gândeam şi eram observatori. Ne uitam la trecători, și am auzit asta în sufletul nostru. A fost ca o eliberare. Chiar daca nu mai credem în aceasta, ne-am asumat o responsabilitate față de acest joc.

Iar acum, chiar dacă textul de mai sus nu explică multe, noi percepem că aceasta nu există. Vezi... fiecare o să treacă prin acest proces de examinare. Dar totuși citeşte până la sfârşit şi vei afla punctul nostru de vedere asupra a ceea ce ne înconjoară.

Se vorbeşte mereu despre acceptare. Totuşi considerăm că aceasta se înţelege greşit. Accepţi viaţa pe care o ai acum. Bine așa. Eşti în planul ZERO, atunci când descoperi că accepţi ceea ce ai acum. Căci totul se întâmplă în acest plan, principal, ZERO. Şi de aici poţi decide mereu ceea ce vrei să faci.

Dar nu trebuie să accepţi ceea ce ai acum şi să rămâi cu acestea așa. Asta ar însemna să te opreşti din creaţie. Să nu vrei să evoluezi. Să nu vrei să construiești. Să nu vrei să cunoşti mai multe. Să nu vrei să accepţi că există şi o continuare. Să nu vrei să trăiești alte experiențe. Indiferent, până acum ai acumulat foarte multe cunoștiințe. Cu acestea mergi mereu mai departe. De ce să nu vrei să "scapi", de unele din ele, înlocuindu-le cu altele?

Atunci când primeşti daruri, mai mereu auzi, că trebuie să accepţi ceea ce ai primit iar dacă nu ești mulțumit de ceea ce ai primit, o să ţi se ia înapoi.

Dacă ai întâlnit un lucru şi te bucuri de el, dar pe parcurs apare ceva mai bun, posibil să auzi iarăşi, că e bine să accepţi ceea ce ai că altfel ţi se va lua..

Trebuie înţeles că „ţi se va lua" doar ceea ce nu ai nevoie. Căci nu este cineva anume care va lua aceste daruri. Prin „ţi se va lua" se înțelege că te vei dezlipi singur de ce este vechi, pentru ca să accepţi venirea a ceea ce este nou.. Iar lucrurile inutile vor fi primele fie pe care le foloseai deja, fie cele primite ca daruri. Ceea ce este inutil, nu îți poate folosi în dezvoltarea personala. Toate le numim a fi daruri divine, iar acestea nu se iau niciodată. Toţi le avem, ele sunt drepturile fiecăruia. Totul este energie. Darurile sunt energie. Ne folosim de energie ca să învățăm. Ele sunt aici pentru noi, ca să ne ajute. Sunt aici ca să le folosim (nu să le deținem). Fiecare energie se întinde pe o rază mai mare de planuri. DE aceea te folosești de acestea doar atât cat sunt ele întinse. O data ce ai trecut de această rază, această energie nu te va mai ajuta și atunci o vei lăsa să "dispară". Dacă totuși dorești să o ai lângă tine, aceasta te va ține în raza ei și vei simți ca un blocaj, menit să te oporească din dezvoltare.

Și există acestea pentru ca noi să ne folosim de ele. Căci ele aparțin planurilor. Noi fiind călători prin planuri, le avem ca și companie, pe perioada acestor planuri. E ca și cum noaptea ai vrea ca soarele să fie pe cer.

Iar acum următorul pas, este să te detaşezi de ideea că accepţi tot ce vezi, că trebuie să schimbi ceva anume sau altele**, pentru că totul este PERFECT!**

Totul s-a întâmplă în trecut dacă stai să te gândeşti.

Pe tine te interesează prezentul Acum. Crezi că totul se schimbă în jurul tău în acord cu vibraţia ta. Totul se transformă şi nu înţelegi cum. Acestea se întâmplă pentru că tu mereu faci o trecere în planuri paralele. Eşti un *Călător prin planuri.* **Fiecare plan este diferit dar PERFECT!** Schimbând planurile, evident vei vedea schimbări. **Tu nu ai cum să schimbi ceea ce este perfect. TU doar poţi să treci prin aceste planuri**, iar aceasta, noi numim a fi **CURSUL UNEI VIEŢI.**

Iar atunci, dacă tu schimbi planurile, şi întâmpini fel şi fel de experienţe, *nu ai cum să rămâi blocat în vreunul dar poți să **te atașezi** de ceva sau cineva*. Detașează-te și vei percepe că nu ai cum să rămâi dator cuiva. Nu ai cum să răneşti pe cineva. Tot ce vezi în jurul tău sunt ecouri ale altora ca tine, care experimentează acest joc.

Să citim mai departe...

Ceea ce este fascinant este că mereu faci scenarii. Scenariile aparţin minţii.

Noi nu putem vedea ceva ce nu există. Putem vedea ceea ce am vrea să existe.

Mintea se conectează la Leficatruri, la niveluri de gândire diferite, ce conţin informaţii de genul „cum va fi dacă as proceda aşa". Acesta este modul prin care te descurci la început în acest joc. Dar acumulând experiențe, realizezi un tipar, realizezi că "alții" fac exact la fel. Și îți dorești să fii altfel. Și începi să meșteșugești singur ceva nou. Asta reprezintă creația.

Dacă ai ajuns aici și încă te mai conectezi la "gândirile altora", deconectează-te imediat ce realizezi că asta se întâmplă. Aceste gânduri îţi vor manipula alegerile tale. În Leficatruri găsești și gânduri dar și metode de exprimare fizică. E ca și cum cineva îți vorbește urât iar tu nu știi cum să procedezi. Și atunci te conectezi și cauți cum să procedezi în acea situație. Ți se prezintă variante, iar tu alegi pe care o consideri potrivită personalității corpului pe care îl folosești. Şi vei observa că majoritatea induc frică. Şi ştim că nu doreşti şi mai multă frică. La fel si cu scenariile. Nu știi cum să procedezi la o situație pe care crezi că o vei întâmpina și cauți modalități de a trece prin acea situație, modele pe care alții le-au experimentat.

De aceea este bine să **aştepți** să vezi ceea ce va veni. Când aștepți fără să gândești, inspirația ășă face loc. Cu siguranță cunoști personalități care sunt catalogate ca a fi "spontane". Asta înseamna. Aşteaptă cu iubire. Fi tu însuţi. Nu mai face scenarii. Aşteaptă să vezi cum va fi ca să poţi trăi acel moment pe deplin. Așteaptă vocea Inimii tale, ca să ai parte mereu de experiențe plăcute. Nu mai face scenarii. Sunt periculoase.

Iată că acest proces de trecere printre planuri, dacă este manipulat de gândirea altora, te va duce în planuri pe care nu ţi le doreşti. Și nu vrei să te auzi întrebându-te "cine m-a pus s[fac asta?". De aceea este bună deconectarea. Îţi permite să îți auzi vocea Inimii și te ajută să te concentrezi pe dorinţele tale. Vei putea ajunge acolo unde intenţionezi să ajungi, să trăieşti o experienţă după experiență, așa cum îți dorești. Karma neexistând, nu te leagă nimic în a putea lăsa pe cineva sau ceva în urmă. În fond, ceea ce a fost într-un plan anterior, rămâne corpului din acel plan, şi nu vouă cei care sunteţi în planul ZERO, în PREZENT. Oameni, lucruri, toate energii, sunt schimbătoare. Mereu vor veni altele, pentru ca oriunde te-ai afla, ele se afla pretutindeni.

Iar atunci când mergi în alt plan ai o intenţie cu tine. Căci acesta este impulsul, acesta este podul, acesta exprimă direcția. Ţine minte acest lucru. Este de preferat să fie intenția aleasă de tine şi nu indusă din afară, din „gândiri străine".

EXTREMITĂŢILE VIEŢILOR PARALELE

18.09.2012

Vieţile paralele există toate, în acelaşi timp. Ceea ce scriu mai jos reprezintă vieţi paralele, surprinse de noi, iar ceea ce se întâmplă în ele, s-au întâmplat la această dată.

Eram în Braşov. Tata se întorsese de undeva. Totul era liniştit. Mă simt în siguranţă. Aici încă trăieşte. Este bine. Este minunat.

Mă aflu în Braşov, şi dormim, eu cu fratele meu în acelaşi pat. Ceasul este 22:12 şi realizez ceva straniu că se întâmplă. Este o prezenţă în camera noastră şi caută ceva. O simt ostilă parcă şi întind mâna să o apuc, şi o prind. Este o entitate cu un gât lung, are o oarecare formă umanoidă dar arată altfel construită. M-am speriat și realizez că totul s-a schimbat, este o altă viață de acum în colo. Realizam că mă caută pe mine. Este o entitate evoluată. Va trebui să plec cu ea.

Am binecuvântat-o şi i-am spus ceva cuvinte în şoaptă şi aceasta s-a transofrmat într-un căţeluş, jumătate alb jumătate negru. Deşi făcusem zgomot, toată lumea încă dormea, în casă. Şi totuşi, mai simţeam o prezenţă în jur. M-am uitat mai bine şi am zărit un lup mare ce mi-a vorbit în şoaptă atenționându-mă de cele ce vor urma. Apoi a dispărut. Sunt trezit de-a binelea. Realizez ce se întâmplă...

Mă aflu într-o staţie de autobuz şi aştept. Simt că trebuie să merg la o întâlnire importantă. Fac parte din consiliul primăriei şi am grijă de mediu. Dar sunt chemat deoarece este un zvon că ar urma o invazie extraterestră. Numai eu şi câţiva ştim de asta. Cei de langa mine, din staţie nu au habar. Este un lucru ținut în secret. Dar sunt încrezător că nu este decât ceva trecător. Invazia nu se va întâmpla dacă vom face eforturi în a avea grija de planetă.

Prin faţa mea văd cum trece un camion cu trunchiuri de copaci, tăiați dintr-o pădure apropiată. Realizez atunci că acea invazie este foarte probabilă, deoarece lumea distruge planeta. Invazia reprezintă o salvare a planetei, prin înlocuirea oamenilor cu... altceva. Sunt supărat. Deşi oamenii au fost informaţi că dacă mai continuă să distrugă planeta, invazia va fi inevitabilă. La supărarea pe care o construisem în acel moment, am intrat într-o stare de iritare maximă, la care am levitat practic camionul şi l-am aruncat din faţa ochilor mei.

Îmi plac fetele. Mă droghez. Am tot felul de puteri considerate a fi„paranormale” dar nu le folosesc decât pentru distracţie. Sunt căutat de politie pentru nişte furturi mărunte. Mai eram cu un prieten. Suntem ascunşi într-o scară de bloc. În intrând mă poziţionez într-un colţ obscur, unde nu prea bătea lumina de la bec. Simt cum intru într-un fel de transă. Parcă mă deconectez de la acel plan. Devin invizibil pentru ceilalţi. Corpul şi hainele devin transparente. Dar pentru că sunt băut şi drogat nu prea îmi iese bine şi nu reuşesc să îmi menţin starea de invizibilitate. Ne-au zărit poliţiştii şi au venit cu nişte doctori ca să mă ia. În acel moment mă ridic şi încep să ies din scară încrezător, spunând „**acum mă duc în spaţiu”**.

Ştiu ce sunt. Energie. Aştept să comand o invazie de purificare a planetei. Mă aflu într-un corp uman. Mă uit spre cer şi mă ascund sub un copac. Observ nave deasupra noastră pe cer. Sunt ale noastre. În sfârșit. Este noapte. Sunt mari şi multe. O Flotă impresionantă. Mă transform într-o ceaţă gri şi observ ce se întâmplă. Un război total. Invazie de proporţii. Ce fericire. Abia așteptam acest moment. Mă aflu pe o alee, lângă un pod şi văd cum mă materializez într-o fiinţă gri cu membre subţiri, iar pe post de braţ drept am o lamă lată de foc.... Şi incepem....
Observ ajutoare ale oamenilor. Mă uit, mă portez către nava lor şi caut explozibil ca să o distrug. În urmă a celor ce făceam, ... ne-am autoditrus, cu tot cu planetă.....

Mă trezesc! Ce noapte ! este 04:40 şi nu este război !! Sunt aici. Oriunde aş fi, ceea ce am văzut...
Simt cum toate ce am văzut s-au întâmplat acum. În aceste ore trecute. Pot simţi că pot face tot ceea ce am văzut. Pot să devin transparent, pot zbura. Dar ce ciudat. Primul plan era liniştit, era minunat iar spre final, haos. Şi mă aflu aici, într-un plan, mă simt parcă aş fi la jumătate între acestea. Ştiu că am ales Calea Luminată, a păcii şi a iubirii. Iar aceste vieţi pe care le-am văzut, îmi deschid ochii, că ar putea fi oricum, şi că prin alegerea pe care o fac, pot ajunge în oricare din acestea. Chiar şi când eram în războiul acela, simţeam că nu este de bine ceea ce facem, dar, simţeam că era necesar. Iar planeta este nevătămată. A trecut momentul critic. De acum este bine.

PRIMUL PAS

03.10.2012

Simt că suntem meniţi că astăzi să facem ceva mai mult decât mi-aş putea imagina.
Simt că voi activa astăzi ceva nou. Cu câteva zile în urmă am observat pe cer o navă mare şi am cerut acord să primesc mai multe cunoștiințe.

Acum mă aflu în faţa acestui eveniment. În fața noastră se află o entitate, că o navă, aurie, iar la mijloc are un spaţiu, liber, ca şi cum acolo ar fi trebui să fie pusă o sferă.

Am început să incantez cuvinte rapide, după care am început cu un ritm uimitor să creez o sferă mare. Am luat-o şi am introdus-o de la baza entității în sus, spre centrul acesteia. Apoi am activat-o, dar printr-un cordon, printr-o legătură creată între noi. Apoi s-au creat şi altele, fiecare parcă pornind din centrii energetici ai corpului. Erau toate de culoare violetă. Apoi am introdus această formă în corpul nostru. Bătăile inimii le simţeam ciudate, la fel şi o oarecare formă de durere la nivelul pieptului, dar era plăcută totuşi.

Mă simt altfel. O scot din Noi şi o observăm. În corp rămăsese ceva, simţeam cum pulsa parcă, dar ştiu că o să folosească mai târziu. Am spus că voi reveni, şi m-am deconectat. Mă simţeam foarte bine. Mă simt încărcat cu energie.

Este după-masă. Simt o schimbare în jurul meu. Observ altfel totul. Am încercat un experiment.

Atunci când faci ceva „anormal” se pare că gândirea se conectează la un Leficatru al Vinei şi Regretului. A fost o întâmplare, în care am spus cuiva 5 cuvinte iar apoi ne-am concentrat pe acea persoană, într-un fel neobişnuit, de parcă simţeam că pot să controlez ceea ce face acel corp. Simţeam ca şi cum sunt ca o aură asupra acestui corp iar gândurile pe care le aveam,

oarecum îl controlau. Senzaţia că am controlat, a fost confirmată de rezultatul a ceea ce întreprindea acea persoană. Şi imediat au urmat gânduri care să îmi inducă vină şi regret. Şi am realizat cau nu trebuie totuşi să fac asta. Mi-am adus aminte că mi-am spus acest lucru.

Totul l-am considerat ca a fi un test. Vroiam să văd ce se întâmplă în astfel de situaţii. Şi da, am observat că nivelul de energie pe care îl pot accesa este mult mai deschis de când am avut acel contact, fiind mult mai puternic. Dar cu asta realizez că vin şi responsabilităţi. Cu siguranță mereu avem decizia în noi. Iar noi am decis acest drum, această Cale Luminată.

Iată şi alt aspect. Putem extinde energia asupra unui obiect, sau asupra unei fiinţe, pentru a o binecuvânta sau a o vindeca. Important este să îl respecţi pe cel din faţa ta. Totul este o joacă, dar una responsabilă.

10.10.2012

Aceasta se spune în orice fel de tratament fie că este personal fie că este orientat către o altă fiinţă văzută sau nevăzută.

TRIMITEM ESENŢA ÎN TRECUT ÎN PLANURILE PARALELE, ÎN VIEŢILE TRECUTE ŞI ÎN PLANURILE PARALELE ALE ACESTORA.

VINDECĂ ŞI REGENEREAZĂ. TRANSFORMĂ NEPLĂCUTUL ÎN PLĂCUT.

TRANSFORMĂ DUREREA ÎN PLĂCERE.

OFERIM IUBIRE ŞI ENERGIE CAUZEI CARE A PRODUS ACEASTĂ DEREGLARE.

TRANSFORMĂM CAUZA ÎN LUMINĂ.

EFECTELE CAUZEI SUNT ACUM LUMINĂ.

VINDECĂM ŞI REGENERĂM CORPUL FIZIC ÎN CARE NE AFLĂM.

VINDECĂM ŞI ENERGIZĂM CORPUL ENERGETIC ŞI MENTAL.

ESENŢA, PURIFICĂ ŞI BINECUVÂNTEAZĂ CU PUTEREA A SUTE DE MII DE FASCICULE DE LUMINĂ, TOT CEEA CE CUNOAŞTEM,

IAR ACUM, RE-CUNOAŞTEM A FI!

14.10.2012
Pentru copilul din tine

Privind către cer cu ochii închişi, mereu sunt suprins de frumuseţea ce îmi iese înainte.
Acolo unde nu sunt limite, acolo unde, dacă întrebi mereu obţii un răspuns, se afla necunoscutul.
Omului îi este frică de necunoscut, dar unii, îşi cuceresc frica şi încep să exploreze Universul.
Stelele pot fi orice dacă îţi imaginezi. Entităţi care vor să te ajute să îţi găseşti Calea Luminată, prieteni dragi care veghează mereu asupra Ta, iar, indiferent ce altceva vrei să fie, să ştii că nu eşti singur. Nici dacă eşti închis în acea garsonieră întunecată, ferecata până-n dinţi de radiaţiile televizorului ce te ţine ca un magnet pe canapea, nici chiar acolo, nu eşti singur. Al tău gardian sta lângă tine, şi vrea să îţi vorbească. Vrea să fie ascultat.

Numai tu deţii cheia de la fereastră, ce odată deschisă, va permite Esenţei vocii Spiritului Tău să fie auzită.
Totul este înspre voinţa Ta, de a auzi ceea ce este de auzit, în a primi cu bucurie sfaturile Lor.
Vezi, mereu vei crede că este o fantezie, ca în jurul Tău nu pot fi lucruri bune, nu pot exista fiinţe nevăzute. Pe lângă aceste neînţelegeri, mai există şi percepţia că există unele care îţi vor vrea răul.

Ceea ce este lângă tine este ca să te ajute. **Să Ne ajute**. Iar dacă vreodată vei simţi sau vei vedea o fiinţă să înţelegi că fie vrea să te ajute, fie are nevoie de ajutor.

Esenţa care vibrează în fiecare, este aceeaşi. Nu trebuie să îţi fie frică să îţi deschzi orizonturile şi să înveţi despre această parte a poveştii. Căci eşti într-o poveste, un vis frumos. Eşti doar un copil, ce învaţa să discearnă între bine şi rău, pentru că vei creşte, şi vei avea responsabilităţi.

Primii paşi sunt făcuţi, acum trebuie să înveţi să vorbeşti. Ce să vorbeşti ? Ceea ce te învaţă prietenii dragi. Învaţă întâi să deschizi fereastra. Apoi să auzi glasul de aur al celor nevăzuţi.

În timp, vei descoperi ceea ce s-a pierdut, ceea ce s-a uitat. Vei recunoaşte cu bucurie abilităţi şi învăţături ce odată înţelese, vor fi aplicate şi îţi vor face povestea şi mai frumoasă.

Aşadar visează în continuare către stele. S-ar putea să te trezeşti printre ele.

MEDITAŢIA CUNOAŞTERII

15.10.2012

Se arată un peisaj albastru-gri, cu un verde fad, ceva crem ... zăresc o pădure minunată.
Observ printre copaci inorogi, foarte frumoşi. Simt cum în această pădure se afla o entitate feminină, cu părul lung, cu haine lungi şi vaporoase. Este Una cu natura, cu pădurea, cu animalele, cu apele... cu tot ce poţi zări. Mă uit pe cer, zăresc Luna. Parcă îmi zâmbeşte. Cerul este înstelat, ceva norişori zburdă alături de păsări şi ne fac și mai plăcută priveliştea. Totul este un basm. „Prinţesa" pentru că este de neimaginat de frumoasă, s-a suit pe un inorog, s-a uitat la noi şi ne-a făcut semn să o urmăm. Ne-a spus că aceasta este lumea Șambalei şi că noi am mai fost pe aici, întruchipaţi în fiinţa Elf, care era un vânător. Şi tot aşa, ne-am plimbat prin pădure şi

admirăm pădurea până ce am ajuns la un canion. Aici ne-am suit pe o luntre şi am mers în canion, pe apă. Printre stânci se putea zări un soare, într-un apus minunat. Chiar înainte să ieşim din canion, într-o mare, am observat că în aer s-a conturat deasupra noastră, o floare. Era roşie cu alb, iar din ea a ţâşnit un fascicul mare, călduros şi a trecut prin noi. Simţeam cum toate lucrurile pe care le considerăm a fi inutile, au fost şterse. Apoi am ieşit în larg către soare. In spate era acest tărâm. Ne-am luat la revedere iar în suflet ştiu că ceea ce am ales, este o alegere cât se poate de minunată. Totul este minunat!

18.10.2012

Multe lacrimi de fericire. Asta am împărtăşit cu Gaia, în această seară. Ne-am bucurat de tot ce putea să fie mai frumos în acest plan.
Ne-am conectat la Matrice şi totul era frumos şi liniştit. Chiar crescuseră flori de lotus printre nori. Apoi ne-am unit, cu Gaia. Am deschis portalul şi în acelaşi moment Portalul celor 5 Sori şi portalul către cele 7 sfere roz. În acelaşi moment am primit de la toate buycurie fericire şi iubire, sub forma energetică. O simţeam ca o explozie în inimă. Parcă se oprise timpul.
Fiind acumulată în inimile noastre, am expandat-o ca o explozie, într-o sferă ce s-a extins din centrul nostru şi în afară. O fericire intensă ne-a cuprins. Am format cristal cu deschidere de curcubeu, din care au ieşit steluţe, ca un praf magic, ce curgea ca o ninsoare deasupra noastră. Am creat o sferă în jurul nostru pe care am început să o rotim într-un sens, urmată de o a doua, pe care am rotit-o în celălalt sens. Aveam acum două sfere ce se roteau invers una faţă de cealaltă. Imagini superbe, ca o primăvară cu flori multe, numai natură, pline de fericire, treceau prin fața ochilor noştri. Ne bucurăm împreună. În acest timp ne-am reconectat la Matrice şi am binecuvântat toate fiinţele de acolo, care erau prezente. Am binecuvântat Matricea însăşi. Din mâini simţeam cum ies unde de fericire şi de iubire. Simţeam cum acestea ies din adâncul şirei spinării, iar apoi prin braţe şi mâini, necontenit. La final m-am deconectat şi trăiam în continuare această stare pură. Minunat!

22.10.2012

De câteva zile tot visez că supervizez o construcţie. Nu îmi dau seama ce ar putea fi. Poate că lucrez la o locuinţă, nu ştiu asta. Şi simt cum în jurul meu totul a început să se schimbe. Şi se simte din ce în ce mai puternic. Am trecut la următorul nivel, făcând referire la simboluri, vindecare, regenerare. De la a pune palma şi a oferi energie, am înţeles şi simt acum că pot să trimit de la distanţă. Simt cum prin acest corp circulă energia, se acumulează în şira spinării iar apoi cu o mişcare a braţelor, asemănătoare unui bici, eliberez prin palme energia.
Diferenţa acum este ca o simt cum iese prin palme, iar cu vederea o direcţionez. Se întâmplă rapid. Am redescoperit noi simboluri, şi mă bucur că ne-am regăsit.

Trebuie cultivată iubirea. Când ai nevoie de protecţie, ea te va proteja. Nu trebuie să îţi fie frică.
Trebuie cultivate gândurile frumoase, acţiunile frumoase. Educă-te să fi ajutător, să înlături egoismul, să faci cât mai multe fapte constructive. Să înveţi să îţi canalizezi energiile. Din AETHER vine, trece prin corp, în pământ, iar apoi pe sferă se creează. Păstrează contactul cu energia. Meditează. Canalizează. Întăreşte. Expandează. Simte-ţi sfera de protecţie. Pentru că SUNTEM. Şi acum asta contează.

24.10.2012

Urmăresc felul cum reacţionez la factorii exteriori. Mi se pare interesant acest lucru. Observi când ceva te supără şi simţi cum vrea să îţi schimbe starea de bine, starea de Spirit în care te afli. Atunci când ai sesizat, atunci este necesar să îţi aduci aminte de Esenţă. De ceea ce Eşti. Urmând acest lucru, vei vedea altfel cum decurge viaţa. Observi cum cei de lângă tine se supără şi începi să simţi cum vor să îţi ofere... durerea lor. Ignoră acest lucru. Este supărarea lor. Tu doar poţi să îi ajuţi cu o binecuvântare, cu vorbe care să îi ajute să se deconecteze. Nu încerca totuşi să te identifici cu durerea lor. Pentru că îţi va schimba starea. Trebuie să te menţii sănătos, să te menţii fericit. Doar aşa, poţi să ajuţi.

Deconectarea de la Leficatru este primul pas. Readucerea aminte a stării noastre, a Esenţei, urmează. De aici vei vedea că ceea ce ai în faţă este doar o iluzie, ce nu are cum să te schimbe, în Esenţă. Precum totul este perfect în acest plan, aşa eşti şi TU. Nu te poţi schimba, decât dacă îţi impui acest lucru, dar... *schimbi percepţia, gândirea, corpul* și **niciodată pe TINE.**

Te afli într-un plan, unde TU eşti cel care construieşte. Planul fiind perfect tu doar treci prin el, trăieşti o experienţă. Construind, ceva, asta implică o trecere automată în alt plan şi tot aşa. Mergi către un altul, unde începi să construieşti altceva. De la imaginaţie, la intentie, la energia oferită acesteia, manifestare şi materializarea a ceea ce și-ai propus. Aceştia sunt paşii. Şi mereu schimbi planul. La fel ai acest rol de a îmbunătăţi experienţele, oricare ar fi el. Mergi spre alb sau spre negru. Indiferent, care îţi este Calea, îţi vei asuma responsbilitatea pentru cele făcute, create, spuse, imaginate.

Aşadar, deconectează-te! FI! Căci fiind Observator, gânduri, dorinţe, vor trece prin corp. De exemplu, cel legat de „mi-e foame, trebuie să mănânc”. Încearcă acum. Uită-te la el, ca la un gând. Este doar o înşiruire de simboluri care poartă o energie. Şi doar atât. Identificându-te cu această energie, îi faci posibilă instalarea acesteia în corpul tău, iar intenţia cuvintelor pun în aplicare următorul pas, al manifestării intenției acestui gând. Trebuie să înţelegi că este doar o formă de gând, care dacă este lăsat să treacă, ignorat practic, acesta nu se mai poate manifesta. Spunându-i „nu, nouă nu ne este foame, eşti doar o iluzie”, vei observa că nu îţi va fi foame. Acest lucru trebuie făcut atunci când observi gândul, nelăsându-l să ajungă să se manifeste. El practic când apare, aşteaptă aprobarea ta, să poată să se instaleze în corp. Dacă eşti de acord, acesta începe să se manifeste, e ca şi cu un program de calculator, care vine pe CD (raza din Leficatru), cu aprobarea ta, îl pui în calculator (accepți și te identifici), se instalează, iar apoi ruleaza (se manifestă).

Uită-te şi recunoaşte-te

25.10.2012

Privesc de deasupra. Mă uit .... Mă uit....
Cel care era acum 1 secundă, nu mai este. **Mă** *uit.*
Dar **mă** re-cunosc. Recunosc ceea ce Sunt. Căci SUNT!
Deşi scopul nostru nu este să ajutăm oamenii, iată că nu putem să nu dorim să facem altfel.
Dar ei nu cer ajutor. De fapt, nu pot auzi şi nu pot vedea prezenţa noastră aici.
De aceea este tăcere. Nu e calm, e haos. Dar e tăcere.

Cu cât suferinţa lor este mai mare, cu atât se conectează mai puternic la Leficatruri, la norii de gândire. Şi doar o simplă decizie a lor, îi desparte de fericirea lor adevărată.

Şi doar atunci vor putea vedea de sus, ei se **se vor** putea *uita*. Şi atunci se vor re-cunoaşte.

Inchide cartea şi ţine-o Acum între palme. Simte-i energia pe care o radiază. Aceasta este Esenţa. Te va vindeca mereu, când îi vei cere să facă acest lucru. Te va purifica pe tine sau pe cei de lângă tine, mereu, când o vei cere.

Pentru moment bucură-te de Ea.

Va veni timpul când vei urma un plan unde ne vom întâlni şi îţi vom dezvălui mai multe.

SERAAU DAR UMMM LA NAAEEE.
KRITAU DEN HARRR UMMM DAAA.

DE ACUM ÎNAINTE INIMA NU MAI POATE FI BRUIATA.
DE ACEEA, ACUM ÎŢI VEI PUTEA URMĂRI ŞI ASCULTĂ VIBRAŢIILE INIMII

Somn uşor ☺

Leficatrurile

27.10.2012

Noi numim **Leficatru** - nor de gândire, colecţie de gânduri, stări, moduri de exprimare fizică, la care mintea se conectează. Imaginează-ţi că ele sunt ca nişte straturi, pelicule cu informaţii, suprapuse, pe nivele multe multe.

Mintea poate să se conecteze doar la un anumit număr de Leficatruri. Conectându-te, poţi interacţiona cu oameni, animale, plante, fiinţe nevăzute, care aparţin sau sunt conectate la unul din Leficatrurile la care şi tu ai acces. Pe verticală acestea sunt orientate. Cele de jos au rezonanță joasă, vibraţie joasă, iar cele de sus au rezonanță crescută, vibraţie crescută. Nu ştiai până acum ce faci, dar de ACUM, ai să ştii ce poţi face.

ALEGE.

Urmăreşte la ce te conectezi, iar ce nu rezonează cu tine, poţi ignora, prin **DECONECTARE.**

Noi percepem faptul că acest corp s-a născut. Mintea cu care se naşte, nu ştie nimic despre acest plan în care se află. Şi atunci se conectează la Leficatruri. Leficatrul foamei, al somnului, al dorinţei de a avea, al dorinţei de a face lucruri constructive, la dorinţa de a comunica, la cel al fricii, la.... orice îţi trece prin gând acum, este de fapt o idee dintr-un Leficatru, la care eşti conectat. Până și starea pe care ți-ai impus-o provine tot dintr-un Leficatru. La fel și cei de lângă tine sunt conectaţi la ele, iar în acest mod te poţi întâlni cu ei. Spre exemplu nu te poţi întâlni cu o anumită persoană, deoarece ea nu este conectată la nici un Leficatru, la care eşti şi tu conectat. Nu vei putea sta de vorbă cu vreun savant anume sau cu vreun deținut dintr-o inchisoare. Ce faci atunci când vrei să ajungi într-anumit loc sau să cunoști pe cineva? De exemplu, dacă eşti interesat în a merge la biserică, să înțelegi că dacă tu VREI VREA VREODATĂ, se va ivi în calea ta CINEVA sau CEVA, care vor fi cei care îţi vor putea deschide calea spre ceea ce dorești.

La fel se întâmplă şi când îţi este frică de ceva. Este un Leficatru care are aceeaşi menire, tematica de această dată, fiind alta. Conectându-te la Leficatru, apare îndoiala. Aici în acest Leficatru al fricii se află ideile altora, care s-au conectat la el, şi au lăsat aceste gânduri, ce stârnesc senzaţia fricii.

Atunci când **eşti deconectat**, nu gândeşti nimic. Eşti în starea ta pură.
Aici apare imaginaţia, inspiraţia, aici poţi comunica cu Spiritul, aici se întâmplă miracolele, aici eşti liniştit, aici ai pace, aici .... EŞTI!

Deconectează-te !

Eşti conectat la un Leficatru care mereu işti spune câteceva iar asta te blochează în a putea să faci alegeri.

NIMENI NU ARE UN ANUME MOMENT DE TREZIRE.

Eşti mereu treaz, doar că eşti conectat la prea multe Leficatruri, care îţi blochează liberul arbitru, în a putea alege. Nu mai aştepta, să “Te trezeşti”. Eşti deja treaz!

Deconectându-te începi să devii Observator. Observi că viaţa este altfel de cum o ştiai.
Observi ispitele Leficatrurilor. Ele doar vor să te abată de la drum.

Dar, dacă VREI, totul este posibil.

VOINŢA FACE DIFERENŢA.

Ca şi acum, dacă VREM să scriem, scriem în continuare. Putem observa un Leficatru undeva deasupra noastră, care are o rază pregătită să ne-o ofere, efectul fiind oprirea noastră în a continua să scriem. Nu te lasă în voia acestuia. Acţionează precum doreşti, precum simţi că trebuie să faci, precum VREI.

Există un Leficatru, unul care spune mereu "**aşa trebuie să fie**".

DECONECTEAZĂ-TE DE ACESTA.

Nu există viitor, nu există ceva ce trebuia să fie în vreun fel. Punctele cheie stabilite de Voi, exista, dar acestea sunt **experienţe majore unice**.

Faptul că ai rămas fără pasta la pix, şi nu mai poţi scrie, şi îţi spui că "las` aşa trebuia să se întâmple, deci nu mai trebuie să scriu", **nu este un punct cheie**.

Mai degrabă cultivă VOINŢA, şi învaţă să termini ceea ce ai început.
Să nu cazi pradă acestor Leficatruri, odată ce le-ai observat.

Mereu va fi "ceva" care să te distragă de la activitatea pe care ţi-ai propus-o să o faci.

BLOCAJUL, de fapt este acest "ceva", care îţi apare înainte.
Este de fapt o DISTRAGERE DIRECTĂ, o rază, al unui LEFICATRU.
Ţine minte că eşti aici ca să înveţi.

Observă-te atunci când îţi apare un blocaj. Ai să vezi că de fapt te-a distras direct, preluându-ţi forţat energia pe care o canalizasei spre ceea ce făceai. Vroiai să mergi la restaurant să mănânci, pentru că îţi era foame, dar pe drum te-ai întâlnit cu câţiva prieteni, şi acum mergi spre un bar ca să bei în cinstea lor, dar în drum spre bar se întâmplă ca să rămâneţi blocaţi în trafic, iar cât timp eşti în trafic observaţi că este imposibil să ajungeţi undeva şi aşa plecaţi fiecare spre casele voastre.
Aşa... şi .. cum rămâne cu foamea şi că trebuia să mănânci?
Blocajele, ispitele, abaterile, acestea sunt razele Leficatrurilor. Şi acesta este doar un exemplu că să înţelegi mai bine. Cu adevărat vei înţelege când le vei vedea cum se aplică acestea în viaţa ta.

Observă acest lucru şi energia îţi va veni la loc. Deconectează-te. Inspiraţia va veni instant.
Vei vedea că, doar dacă vrei, vei continua şi vei putea trece peste acest "blocaj", această ispită, această distragere.

Ele fac să ţi se schimbe Calea pe care mergi. Încearcă să te facă să uiţi drumul, să te abaţi de la el.

Fi puternic, fi observator... **FI !**

31.10.2012

S-au liniştit lucrurile puţin. Începe să devină mai clar, faptul că mintea trebuie învăţată să nu mai privească în trecut, să nu se mai conecteze aiurea, la orice Leficatru. Trebuie să învăţăm că tot ce se va întâmpla, este rezultatul gândirii noastre. Nimeni nu alege pentru tine.
Manipulările exterioare sunt condiţii ce îţi pot altera deciziile pe care le iei.

Ieri cred că am trăit cel mai lung deja-vu, cam de 30 de minute. Interesant este că am realizat asta aproape de final. Şi mai interesant, este că atunci când am realizat, o sumedenie de imagini parcă s-ar fi transferat în noi. Imaginile reprezentau o variantă a unei vieţi paralele, ce ar putea fi, din acel moment, dacă nu aş mai fi făcut nimic din punct de vedere spiritual.

Totuşi acest deja-vu a fost altfel. A fost urmat de aceste poze. Şi am luat decizia să continuăm acest drum şi să nu ne oprim. Asta şi pentru că nu am acceptat ca nişte imagini să ne creeze deja drumul, ci NOI NE CREĂM DRUMUL. Noi îl facem pe placul nostru.

Am înţeles că am intrat într-un nou capitol, acest deja-vu a fost un punct cheie. Plăcut a fost că am văzut ce s-ar fi întâmplat, dar am decis că putem îmbunătăţi viaţa, continuând ceea ce facem.

În acest moment, viaţa, o vedem că şi cum ar fi o carte.
Limitele acestei perioade, dintre punctele cheie, sunt coperţile cărţii.
Atunci când schimbi planurile, schimbi paginile cărţii. Te plimbi prin carte, ca să spunem aşa. De fapt te plimbi spre o copertă. Iar astfel vei ajunge într-o altă carte, fiind reprezentată ca a fi un alt capitol. Ceea ce faci, sunt reprezentate de rândurile pe care tu le scrii, pe foaie. Prin simplele tale decizii, scrii, iar ce este scris , noi tratăm ca a fi trecut.

Ceea ce este surprinzător, este că paginile scrise.... DISPAR! Iar cartea are din ce în ce mai puţine file goale, pe care să poţi scrie. La final vor rămâne doar coperţile. Nu ai cum să te întorci. Deciziile tale au fost luate iar tu ai mers într-o direcţie. Acelaşi lucru cu direcţia spre Alb sau Negru. Mereu faci o alegere în acest sens.

AREH MAH DEER !!
CU ÎNCREDERE, ÎNAINTE !!

MESAJUL

SOORFOS MAAT ARAMAATA,
SORII TE BINECUVÂNTEAZĂ

Iarăşi sunteţi confuzi. Din nou vă lăsaţi prada abaterilor.
Vorbim despre acestea, deoarece simţim cum necunostiinte încărcate cu frică, ajung la ochii şi urechile voastre.

Ceea ce conţine frică, ceea ce te face să îţi fie frică, NU ESTE PENTRU TINE.

Şi atunci ce este pentru tine, întrebi?

Găseşte pace în inima ta. Închide ochii şi cauta locul potrivit unde ai linişte şi pace în inimă.
Aţi primit cu toţii deblocare pe inimă. Nu mai puteţi fi manipulaţi şi bruiaţi.
Simbolul REEZAH a fost reactivat. Simbolul IIM este activat. Veţi recunoaşte încet dar sigur.

Acum, înaintaţi în vis. Cu ochii închişi, vă vedeţi în locul plăcut, ales de voi, şi înaintaţi.
Vedeţi cum ceea ce vă înconjoară, parcă, prinde viaţă. Ceea ce nu este plăcut vederii şi simţurilor tale, acestea nu îţi aparţin. Acestea sunt implementate, sunt "din afară".

Va mai spunem, ca orice lucru care nu va aparţine poate fi dat înapoi.
Orice lucru poate fi dezlipit, şi innapoiat.

Având ochii închişi, îţi imaginezi cum între tine şi ceea ce se afla deasupra ta, se creează o cale, un tunel colorat, prin care, AI legătura directă cu Spiritul. Oferă-i acestuia gândurile şi imaginile care te deranjează:

"*Dragă Spirit, îţi ofer aceste imagini/gânduri/stări spre a fi dezlipite şi transformate în iubire , bucurie şi fericire. Acestea nu rezonează cu inima noastră şi de aceea acestea trebuiesc transformate în iubire, bucurie şi fericire. Iar acestea să se ducă acolo unde este nevoie de ele*"

Apoi te concentrezi asupra corpului tău, să simţi cum din el se ridică o formă de energie, ce reprezintă cele oferite. Fă-ţi curăţenie în trup, deoarece eşti plin de lucruri inutile.
Orice lucru ce-ţi preda frică, trebuie ocolit, trebuie dezlipit, transformat în Esenţă.

Dacă toate mesajele pe care le vezi pe internet, sunt din alt colţ al planetei, acesta este un mesaj ce apare pe în aria celui de-al 9-lea Centru de vibraţie, ce emană şi radiază în centrul României.

Acum totul devine Lumina. Acum totul devine Iubire. Acum totul devine Bucurie. Acum totul devine Fericire. Căci numai Acum contează. Priveşte cu simţurile asupra Inimii Tale, iar în timp ce rosteşti aceste cuvinte, priveşte cum o sferă roz va creşte şi va radia cu Lumina.

DER RAH MA SUUL. KA NOHTRA MA FIRIN LON TALLI KALU LA NOOOR,
PER THAUN KILOONU RUU A MANHT THAAJ I DAAA ROOHUM HE IT LLA
AMHHUDHAIO LOOMDJIDAAE KARUN DAM DE JO DEEE.

PENTRU CĂ TOT DEVINE NOU. ŞI NOAPTEA NU DEVINE ZI CI NOPŢILE DEVIN LUMINĂ.
TU CEL CARE CITEŞTI, ACUM ASCULTĂ-ŢI INIMA ŞI STRIGĂ DIN ADÂNCUL EI.
ELIBEREZ ESENŢA CE ETERN LUMINEAZĂ.

Căci pentru Noi s-a creat, căci Noi am creat, iar cele trecute nu vor mai fi.
Lasă-te cufundat de puterea iubirii şi creaţiei Inimii Tale.
Cu ea poţi Lumina Întreg, Universul.

04.11.2012
EŞTI FERICIT!

Sunteți Fericiţi! Toţi! Asta trebuie să înţelegi.
Vedzi, supărările pe care crezi că le ai, nu sunt ale tale, nu sunt ale nimănui.
Ele aparţin Leficatrurilor.
Te-ai conectat, şi joci acest joc al gândurilor, unde cel care oferă cea mai mare cantitate de energie, câştiga ☺
De fapt nu câştigi nimic, ci creezi conflicte peste conflicte, iar TU uiţi de starea ta de fericire.

Certurile între oameni sunt de fapt descărcĂri ale energiilor acumulate, ale lucrurilor nespuse.
Au acumulat atâtea gânduri, cu care nu s-au jucat. Iar acum, doresc să joace altceva, dar nu mai au loc de stocare, aşa că trebuie undeva revărsate aceste gânduri.
Asta, pentru că de dat înapoi nu ştiu să le dea iar ele atrag energii distructive, deoarece stagnează iar starea lor de fericire a fost uitată.

Cum am spus, Observă!
Observă că nu poţi fi altfel, decât fericit.
Pune-ţi întrebarea de ce eşti aşa? Cu ce scop? Vei vedea că eşti înconjurat de un val al unui Leficatru, ce şi-a împământat razele sale, în inima ta, iar acum EA este controlată.
Căci în EA este puterea nelimitată a Creaţiei.

Deconectează-te, după ce ai observat. Fă acea pauză necesară, să îţi aduci aminte ceea ce EŞTI.
Eşti Fericirea, Bucuria şi Iubirea Unificată. Orice altceva nu face parte din Fiinţa.

Acum după ce te-ai deconectat, înţelegi, că vorbele sunt gânduri, iar în fapte zace materializarea acestora. De aceea e bine să te opreşti din acestea să vezi ce anume gândeşti, că mai apoi să vezi ce fapte vei face.

Şi mereu, să şti că ce este în jurul tău, este aceeaşi ce Eşti şi Tu, aceeaşi energie, aceeaşi fericire, aceeaşi bucurie şi aceeaşi iubire.
Ce rost are să vrei să îţi faci rău ţie atunci?
Ce rost are să strigi în gura mare ca să te auzi pe tine?

Ce rost are să împărtăşeşti acea energie distructivă, pe care o ai în inimă?
Astea doar dacă vrei să te superi pe tine, să te autodistrugi.

Dar dacă nu ai vrea să faci altuia ceea ce nu îţi place ţie... atunci Observă, Deconectează-te, şi găseşte-ţi calea de a elibera aceste energii acumulate.

V-am oferit Calea Spiritului, căci are puterea de a dizolva şi transformă în Iubire aceste energii.

Până la o nouă re-vedere

Eşti Fericirea, Bucuria şi Iubirea Unificată
Cu puterea inimii, poţi Lumina Întreg, Universul

FIIREI EH UURAN
OOREI EH LELEN
IIM EEN AH ROU AZHUUM

FERICIREA ESTE STAREA
BUCURIA ESTE TRĂIREA
IUBIREA FACE POSIBIL CELE DOUĂ

ACEASTA ESTE TREIMEA

06.11.2012

Cu siguranţă nu se termină aici. Trebuie observat felul cum reacţionăm. Totodată trebui să şi acţionăm. Astăzi, era să abandonăm o cauză, deoarece simţeam că munca noastră nu este apreciată. Evident... un Leficatru. Foarte puternic. Din acesta ies gândurile abandonului. Gândul de a lăsa baltă ceva început. Iar acum l-am recunoscut. Interesant este că eram prins în el. De el. Acum ştiu, mi-am readus aminte că toate pornirile nu sunt ale noastre. Ci doar moduri lăsate ca model, de exprimare, de cei care au fost sau sunt conectaţi la acel Leficatru. Noi doar copiem, deoarece nu ştim cum să procedăm, deoarece nu suntem învăţaţi să ne luăm singuri deciziile.

Da.. acest Leficatru al Abandonului, are un Gardian. Ştiind că aceste energii sunt toate aceeaşi, nu pot spune decât MULŢUMESC LOR, pentru că ele ne ajută să vedem, să facem diferenţa între lucruri. Chiar înainte să mă pun să dorm, am făcut cunoștiință cu acest Gardian. Stă bine ascuns printre gânduri. Şi mi-a spus:

Odată ce ai realizat existenta gândurilor, poţi doar să fi Observator şi să le percepi;
Gândurile nu pot fi anihilate, decât dacă se transformă în alte forme de energie;
Ca să nu pici iarăși pradă, şi să fi condus de razele Leficatrurilor, trebuie să te deconectezi şi să îţi readuci aminte de Starea de Spirit, care este Fericire, Bucurie toate înglobate de Iubire.

Înţeleg că mai sunt şi alte Leficatruri. Odată ce ai perceput existenta gândurilor, te poţi deconecta mult mai uşor. Ceea ce conţin ele, acea energie, acea intenţie, nu te mai poate afecta, deoarece acum le cunoşti sursa, cunoşti care le este menirea. Ele te vor „ocoli" atâta timp cât realizezi ceea

ce ai recunoscut acum. Ele mereu ne ocolesc, iar noi le deschidem uşa, lăsându-le să se instaleze şi să ruleze programul cu care vin. Fiind observatori, suntem atenţi la ele, şi lăsăm doar pe cele cu care credem că rezonăm.

Ca în toate, contează **VOINŢA**. Odată re-cunoscută, foloseşte-o. Învinge baricadele iar la finele acestui proces te vei întâlni cu Gardianul. Îţi va oferi CHEIA. Cheia ce te poate descătuşa de la Leficatru. Aceşti Gardieni au doar intenţii constructive, iar menirea Leficatrurilor, este în a ne ajuta. Trebuie să înveţi faptul că **TU EŞTI CEL CARE ÎŢI CONSTRUIEŞTI VIAŢA**. Deciziile pe care le iei, trebuie să rezoneze cu inima ta. Iar atunci vei şti că eşti pe Calea Luminată.

13.11.2012

Astăzi am găsit un pix... pe birou. Poate că am scris cu el, dar nu îmi aduc aminte să îl fi văzut măcar. Nu contează. Am înţeles că trebuie să scriu. Heh, lipseşte ceva despre portalul 11.11 ☺
A fost cu totul altceva. Ştiam că este un portal ce aduce lucruri noi, energii noi, în starea lor pură. Eram treaz fix la ora 01.00. Mă jucam la calculator şi am avut dorinţa de a nu aştepta orele 04:00 când teoretic se deschid Cerurile (aşa cum am auzit), ci să încep chiar la această oră.
La ora 01:11 am început un ritual aparte. Pe „fundal" puteam auzi sunete de tobe. Deodată entităţi s-au apropiat de mine şi m-au îmbrăcat cu „altceva", alt fel de „haine". Din eter au apărut în faţa mea nişte perdele vaporoase şi aurii. Am făcut purificarea camerei, activarea tuturor simbolurilor ştiute şi m-am lăsat condus să văd ce se întâmplă.
Am început să tremur, puternic, şi un fior puternic, de energie m-a cuprins deodată, urmat apoi de un altul imens, călduros. Am intrat în acele perdele şi m-au acoperit, lipindu-se de corp şi intrând în acesta. A fost superb!

Timp nu există
Ci doar ce faci Acum. Nu există dată, zi, ore, viitor sau trecut. Doar exişti. EŞTI. ŞI te plimbi prin planuri. Trăieşti experienţe. Simplu.
Am fost învăţaţi de mici că există timp şi spaţiu. Acestea nu există. Sunt iluzii toate.
Poţi percepe ceea ce faci şi altfel. Activitate după activitate. Acum faci ceva, după ce ai terminat, urmează să faci altceva. Acestea sunt infinite. Dar ceea ce „Trăieşti" reprezintă o serie de activităţi. Fie că sunt pe lumină sau pe întuneric. Acestea din urmă, există, pentru că jocul să fie mult mai fascinant.

18.11.2012

Paginile volumului (cărţii) în care ne aflăm, sunt din ce în ce mai puţine.
La fel, şi volumele. În curând vom ajunge la marginea bibliotecii (dimensiuni) în care aceste volume se află. Se va face saltul către o altă bibliotecă, mult mai însorită. Cel care va face această trecere, eşti chiar Tu, prin ceea ce faci acum. Re-cunoaşterea face parte din această trecere.

Ajungi la marginea volumului. Ai un examen de îndeplinit. După care ajungi la marginea bibliotecii. Aici, cu fericirea şi bucuria, înglobată în iubire, îţi construieşti podul peste care vei trece către următoarea bibliotecă. Toate celelalte forme de energie (neplăcute de altfel), vor rămâne vechii biblioteci.

Cu tine vei lua ceea ce ai simţit că aveai nevoie pentru călătoria ce îţi este aşezată dinainte. E ca şi cum din hărmălaia din dulap şi sertare, ai lua doar perna şi plapuma de pe pat. Căci următorul salt, te va aduce într-un vis, atât de plăcut, încât vei putea să dormi liniştit ştiind că doar de **iubire, fericire şi bucurie** ai nevoie. Fiind conduşi de ghizii spirituali, de gardieni şi entităţi Luminate, nu ai de ce să îţi faci griji. Frica nu există, la fel şi efectele acesteia.

Te vei cufunda într-un plan, în care grija timpului nu va mai fi. Căci trecutul şi viitorul nu îşi mai au rostul. Trecutul a rămas în vechea bibliotecă, pe când viitorul nu a existat niciodată. Timpul, nu va mai avea rost. Şi atunci te vei afla în clipa de Acum, căci în ea vei găsi mereu ceea ce ai nevoie. Timpul aparține doar acestei biblioteci. Scenariile pe care le făceai, nu îşi mai au nici ele rostul. Fiind în Acum, vei avea încredere totală în ceea ce faci, neavând nevoie să mai "asculţi" părerile altora. Faci ceea ce vrei, deoarece ştii că ceea ce faci, vine din inimă, iar inima vă face mereu ceea ce este just, constructiv.

Nu te teme de ceea ce urmează. Este necunoscut pentru mulţi, dar la fel, mulţi au trecut prin el, şi ne aşteaptă dincolo, în biblioteca cea nouă. Căci vor fi părinţi noi, ce ne vor ghida în visul cel nou. Puritatea este în tine. Este în noi. Este în toţi. Elibereaz-o şi las-o să te cuprindă. Eibereaz-o din adâncul inimii. Scaldă-te în energiile sale şi lasă-te curăţat şi binecuvântat. Transformă gândurile inutile, abaterile şi tristeţile, în Fericire, Bucurie şi Iubire, şi trimite-le acolo unde este nevoie de ele.

Căci ele sunt cele care îţi vor oferi cheia spre portalul unei noi re-cunoaşteri.
Simte cum iubirea te cuprinde, şi te înălţa precum un nor.
Simte cum corpul îţi devine greu şi în el rămân cele inutile.
Simte cum te înalţi cu puterea iubirii şi fericirii în tine.
Apoi cu atenţia concentrată pe inimă, te transporţi într-un plan paralel, unde te aşteaptă un alt corp, asemănător cu cel vechi, dar curat şi binecuvântat.
Şi vei observa schimbări frumoase în visul acesta.

Făcând acestea, vei lăsa în urma energiile inutile şi te vei simţi mult uşurat.
Ai făcut loc noilor energii. Cu ele vei păşi în următorul plan, în următorul plan, în următorul plan.... până când vei ajunge la marginea bibliotecii.

„De altfel tot ce mă înconjoară reprezintă DECOR. Inclusiv cei care sunt vii. Sunt ecouri ale unor planuri paralele. În urma alegerilor mele ajung să simt, să cunosc, să întreprind. Este un lanţ de acţiuni pornit în urma deciziilor noastre. Atunci când vorbesc cu cineva, se întâmplă ca în acel moment să fie o intersectare de planuri ZERO. Al nostru şi al lor. Oricum nu ne mai interesează. Ce contează este ca să rămânem cât mai aproape de Starea de Spirit. Corpul este cel de care ai grijă. Tu ego, faci asta. Lasă-ne să te ghidăm pe Calea Luminată. Acest decor te manipulează în a-ţi folosi corect corpul. Primeşte energiile noi şi ajută-te să revii pe vibraţiile strămoşilor tăi. Cele Străvechi. Pe când apoi, ai să vezi minunile şi miracolele ce vor veni"

AREH DOM NUL NE EH
CE A FOST, A FOST, VIDUL NU MAI ESTE

AŢI FOST ÎNTR-O „GAURĂ NEAGRĂ".
ACUM AŢI IEŞIT DIN EA. FERICE, DIN NOU!

03.12.2012
Al 9-lea Centru

Iată că am ajuns aici. Fie că simţiţi ceva ce nu aţi mai simţit până acum, sau nu, veţi înţelege ceea ce se întâmplă în următoarele rânduri.

ACORDAJ LA NOUA ENERGIE A GAIEI

Mai întâi, staţi în picioare, avându-le puţin depărtate. Inspiraţi uşor în burtica. Braţele le aveţi relaxate, precum este tot corpul. Inspiraţi abdominal încercând să simţiţi mai bine corpul şi chiar aerul ce vă înconjoară.
Acum vă concentraţi în felul următor:
- pe mijlocul mijlocul frunţii
- pe centrul palmelor
- pe centrul tălpilor.
În frunte veţi simţi un mic vârtej, sau o senzaţie de rece.
În palme o mică apăsare caldă iar în tălpi uşoare furnicături.
Rămâneţi aşa şi simţiţi-vă în largul vostru. Încercaţi să simţiţi aerul ce vă înconjoară.

Când aţi ajuns la o stare de "întreg", anume să vă simţiţi tot corpul, concentrate-vă simultan în aceste cinci puncte.

Apoi, având braţele puţin depărtate de corp, în lateral, încet, ridicaţi palmele. Tot în lateral.
Palmele pot avea degetele apropiate sau deschise. Important este să fiţi calmi, să simţiţi aerul ce vă înconjoară, iar palmele să fie orientate înspre sol.

SIMŢIŢI CUM AERUL VA RIDICA
SIMŢIT CUM CORPUL ESTE MAI UŞOR
SIMŢIŢI ENERGIA CE VA PĂTRUNDE
SIMŢIŢI ENERGIA CELUI DE-AL NOUĂLEA CENTRU ENERGETIC

Simţiţi energia cum intră prin palme prin tălpi, prin respiraţie, prin creşte, în tot corpul. Simte ca şi cum ai vrea să zbori. În momentul când ai palmele întinse înspre sol, atunci încarci, atunci purifici, atunci binecuvântezi corpurile văzute şi nevăzute. Această deja ajuta la ridicarea vibraţiei planetei.

De duminică, 02.12.12 acesta a fost activat, în zona de S-E a teritoriului delimitat şi numit România. Poţi simţi oricând această energie, fie că stai, fie că te mişti oriunde pe Planetă.

06.12.2012

Sunteţi pregătiţi!

Iată-ne la câteva zile de când am activat al Nouălea Centru Energetic.
Este un pas important pentru toţi, fiinţe văzute şi nevăzute.
Chiar şi noi folosim această meditaţie, care poate fi făcută chiar şi în mişcare. Eram pe stradă, şi ne pornise un gând distructiv, o senzaţie de a face rău, un început de pornire distructivă... când, ne-am adus aminte de această meditaţie. Şi mergând, mergând, cu braţele pe lângă corp, am ridicat palmele, şi ce s-a simţit... ca un gel transparent, tot corpul ne-a fost învăluit, şi apoi acesta a plecat, cu senzaţiile distructive şi cu tot cu gânduri. Ne simţeam eliberaţi de acestea. Fascinant, am spus atunci.

De fiecare dată, când mergem, facem această meditaţie. Inspiram această energie, o lăsăm să ne cuprindă şi să ne vindece. Ştiţi care este partea frumoasă? Ca toţi puteţi face această meditaţie. Indiferent unde te-ai afla, acasă, la birou, pe stradă. Peste tot se simte la fel. O Binecuvântare a Mamei Gaia. O Binecuvântare pe care am deschis-o pentru a ne putea bucura de cele ce sunt deja în faţa noastră. În vise, puteam să simţim cum alergam puţin, şi săream de pe un picior şi rămâneam suspendaţi undeva în aer, deasupra solului. Simţim corpul uşor, ca şi cum aerul l-ar ţine în braţe. Vedeam cum cei de lângă noi se uitau miraţi, cum de se poate aşa ceva, iar noi le spuneam "Eliberaţi-vă de gânduri, şi veţi reuşi".

Acest fapt simţim că este înaintea noastră, şi că acum mai este puţin de învăţat, despre cum să "zburăm". Căci simţim cum acest lucru este deja aici. Simţim cum mai avem puţin şi ne vom detaşa de sol cu mare uşurinţă. Şi vom pluti. Şi vom mângâia coroanele pomilor, fără să avem nevoie de vreo scară.

Şi Soarele, ne luminează, ne încălzeşte, ne hrăneşte, ne mângâie cu energiile sale blânde şi protectoare. Iar noi, fiinţele, suntem conectate, iar dialogul se face telepatic. Telefoanele sunt inutile, doar ne conectăm la Matrice şi prin simplă percepţie ca şi Tu eşti conectat la Ea, ne putem împărtăşi ideile creatoare. Medicamentele şi operaţiile sunt inutle, deoarece noi nu suntem bolnavi. Boala fiind o energie a trecutului, este inexistentă. Uşoarele cicatrici se dizolvă într-o vindecare energetică frumoasă, acompaniata de mângâierile calde ale Soarelui şi lichidul pârâurilor de sub stâncă.
Căci Suntem Una. Noi, Natura, fiinţe nevăzute şi văzute totodată creatoare ale Universului.
Într-o clipită..... Nu mai este mult. Coroanele ne sunt activate. Deja sferele voastre au urcat şi aşteaptă să fie ghidate către noul tarâm. Folosiţi, dacă doriţi, această meditaţie în continuare. Vă ajuta să eliminaţi reziduurile energetice, gândurile inutile, vă va vindeca şi vă va ajuta în acest magnific proces de ascensiune. Căci fiecare dintre voi este un participant la acest eveniment, şi cu toţii veţi păşi peste acest pod de cristal, la capătul căruia, vă aşteaptă prieteni dragi.

Suntem gata pentru noul plan. Să îl îmbrăţişăm cu iubire. Căci cei ce ne aşteaptă, deja ne-au îmbrăţişat şi ne aşteaptă cu braţele întinse.

DEES MAAN NAO FA SEE
DESCHIDE CU OCHII INIMII, NOUL UNIVERS

10.12.2012

O nouă poveste

Am trăit momente Unice în Univers și am dori să vi le împărtășim și vouă.
Știm că mulți sunteți într-o stare de îndoială, și suntem siguri că aceste mesaje vă vor întregi și vă vor da încrederea de care aveți nevoie. Încrederea în ceea ce Sunteți.

IBERIUM s-a poziționat pentru a începe un ritual aparte. A intrat în meditația cu palmele spre sol. Într-o clipită, în fața noastră a apărut planeta Pământ.... iar din Ea, a renăscut o nouă sferă..

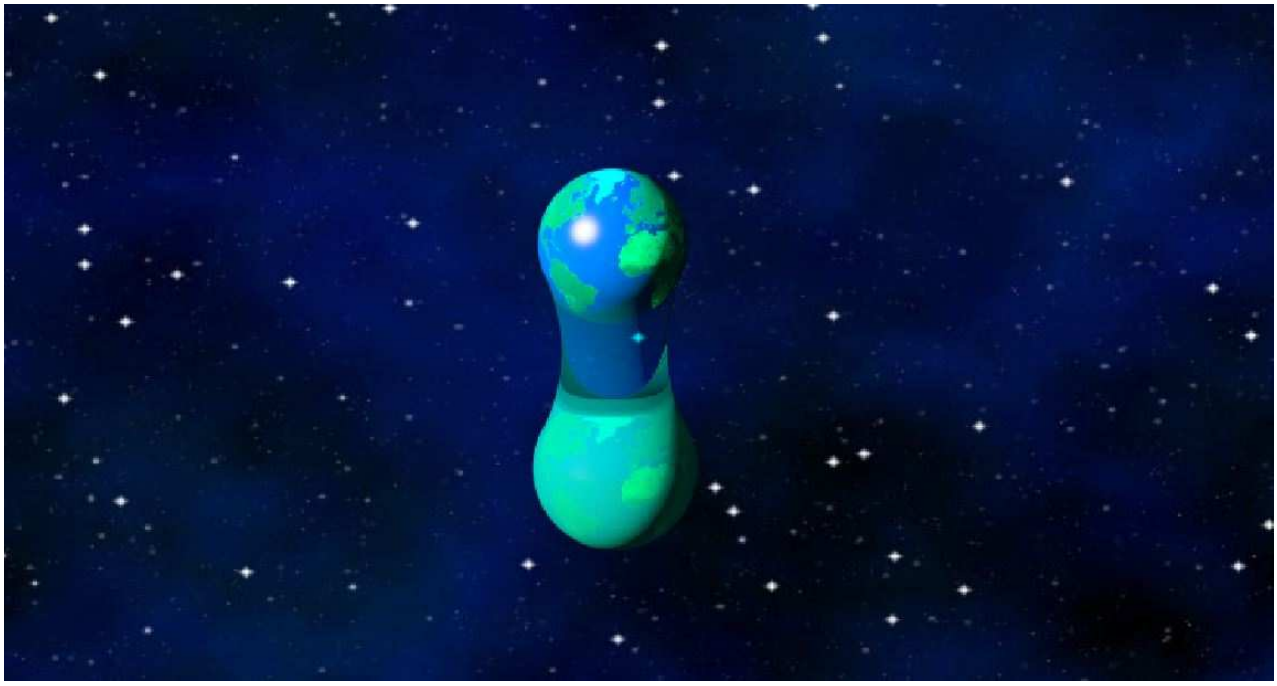

Este Gaia cea Nouă. Așa cum două sfere se despart una de alta, așa a apărut Gaia în fața noastră. A luat apoi, aspect de tânără fată, de o culoare violetă, având păr lung și straie violete ca niște voaluri.
Este în fața noastră. Începe să cânte. O voce cum nu am auzit până acum îmi bucură auzul și vederea.
Plângem. Este cel mai frumos cântec auzit. Are o voce frumoasă. Plângem. Ne dăm seama că suntem aici ca să ne eliberăm de energii vechi.
Începem să plângem amândoi. Plângem pentru că despărțirea doare.
Plângem de fericire. Pentru că facem loc la NOU. La ceea ce am așteptat atâta vreme.
Observăm că lângă noi se află flote întregi de nave, maeștri spirituali, ghizi, gardieni. Toți sunt alături de noi. Asistă. Se asistă la ceva Unic.

Și ne-am contopit cu Gaia. Este în corpul lui IBERIUM. O simțim. Îi simțim căldura pe care o emană. Nu ne putem opri din plâns. Este... minunat... Plângem chiar și acum când scriem. Nu am mai simțit vreodată așa.
Ne-am unit. Suntem Una.

Începem a spune "*acum facem loc energiilor noi*".
Undeva de sus, un fascicul alb se îndreaptă spre noi.

Și ne pătrunde până în etern. Imaginea unui IBRIUM Antic ne întrupează. Avem corpul aurit, măna de foc, cele 6 aripi, și antenele creatoare.

Deschidem 6 portale - în stânga , dreapta, față, spate, sus și jos; cele 7 sfere roz sunt activate și amplasate în jurul nostru. Pe corp desenăm simbolul planetei.
Repetăm că suntem gata să primim energiile noi.

Din portaluri, din sfere, chiar și din navele ce pluteau în jurul nostru, raze imense, fascicule de toate culorile străpung corpul, inima, planeta. Ridicând palmele, observăm cum deasupra noastră se află o sferă portocalie, mare. Acesta este noul corp al Gaiei. O coborâm și ne așezăm în această. Simțim o curățare intensă în momentul acesta. Spunem ceva, și deodată, din noi ies super-nove de energie, explozii masive de energie, ce se depărtează și străpung tot Sistemul Solar, iar apoi întreg Universul.

S-a făcut liniște. Tot ce există trăiește acest moment. Tot Universul primește aceste energii.

Revin cu atenția pe noi și observ că în jurul nostru, totul este roz.... ROZ !!!
O ceață roz ne învăluie. Așezăm palmele spre sol, și simțim cum puf roz și alb începe să se ridice, să plutească. Din când în când, fascicule galbene și verzi se zăresc cum ies din sol și se ridică.

Gaia iese din noi și ne apare în față. Este de o frumusețe de neimaginat. Cere ceva de la noi... și dăm de la gât, cristalul de ametist. Cu palmele noastre îl încarcă cu energie și tot la fel, ni-l așează în jurul gâtului. Plângem. Stări diferite de emoție trec prin noi.

Suntem invitați să facem câțiva pași pentru că acum o să ne schimbăm corpul. Simțim cum acei pufișori încep să ne dezbrace. OH!, Suntem o sferă roz - albastră deschis. Și pornim apoi spre alt corp. Seamănă cu cel vechi, dar este NOU, este... altfel...

Și așa, începe noua poveste....

12.12.2012

Deeren – Portalul

O serie de viziuni cosmice Unice... aşa pot descrie ceea ce s-a simţit astăzi.
A început cu o ninsoare frumoasă, abundentă. O adevărată sărbătoare. Moment de bucurie şi totodată moment pentru primirea noilor veşminte divine.

Am participat la deschiderea acestui portal de mult aşteptat. Împreună cu alţi 4 maeştri am primit din Sfera Creatoare, câte 3 unde verzi, pe care le-am adus în inimile noastre. Apoi acestea s-au transformat, în fiecare, într-o sferă multicolorata, vie.

Aceasta este energia care vine cu acest portal. Îţi spunem că este de ajuns să meditezi un pic, să îţi urmăreşti întreg corpul energetic şi să accepţi această energie verde să te ajute în procesul de ascensiune.

15.12.2012

Experienţele

Timp nu există. Este doar un fenomen imaginar, o iluzie menită în a te controla, în a te limita.
Aşadar atunci când te gândeşti la un eveneiment ce s-ar întâmpla într-o anume zi, la o anume oră... îţi impui o limitare. Undeva în "background", în spatele minţii tale se întâmplă procese multiple, printre care şi unul care este preocupat de acel eveniment. Ceea ce se întâmplă, este numit STRESS. Orice formă ar lua gândurile tale, mereu nu sunt de ajuns, aşa că începi şi le faci, se reproduc fie cu sau fără voia ta.

Spui că urmează ziua ta, ziua de salariu, sfârşitul unui ciclu Universal, concediul, orice ar fi aceste evenimente **nu există încă.** Te limitezi spunând aceste lucruri pe care le programezi, dând valoare timpului. Dacă timp nu există... atunci? Înseamnă că nu îţi place în clipa de Acum. Aici se întâmplă tot. Te ajutăm cu acest drum...

Priveşte altfel. În urma unor activităţi întreprinse, în urma unor decizii, rezulta nişte efecte automate. Punem la bătaie probabilitatea ca ceva s-ar putea întâmpla în urma acestor decizii şi activităţi. Mai este de altfel necesitatea acestor **experienţe**.

Atunci, priveşte astfel. **Doresc să trăiesc aceste experienţe.** Iar apoi să acţionezi într-o manieră în care să îţi permită un drum către acea experienţă. Doreşti să conduci o maşină? Mergi la o şcoală de condus, da un examen şi primeşte carnetul de şofer. Doreşti să merg în vacanţă în afara oraşului în care locuieşti? Interesează-te de locuri în care ai putea să mergi. Doreşti să fi înconjurat de prieteni? Ieşi afară din casă, pentru că ei să te poată vedea.

Ascensiunea îţi dă posibilitatea de a îţi creşte vibraţia. De fapt asta este ascensiunea. Despre asta este vorba. Ridicarea vibraţiei. Cu această elemente uitate, cum ar fi levitaţia sau telepatia, îţi vor fi accesibile. Deoarece acestea pot să apară numai dacă eşti îndeajuns de "responsabil" în a le putea folosi. Nu este explicaţia "corectă" din punctul tău de vedere, dar atât ai nevoie în acest moment.

Un bun exemplu este povestea cu Peter Pan, băieţelul care zbura. Putea zbura deoarece avea numai gânduri şi sentimente de bucurie. Dacă era supărat, trist, sau avea porniri cu tentă negativistă, acest zbor nu mai era posibil. Este un exemplu cum că vibraţia crescută îţi poate oferi fericire, bucurie şi abilităţi cu caracter plăcut.... Ce poate fi mai plăcut decât senzaţia că poţi pluti şi înainta acolo unde doreşti? Inexistentă a ceea ce este numit boală, abilitatea de a te decorporaliza sau a putea vorbi cu animalele şi plantele. Acestea şi multe altele te aşteaptă, dar este important ca energiile vechi, cu caracter negativist să fie transformate. Să fie înlocuite cu altele noi, cu caracter pozitiv. Iar efectele vor veni şi bucuria te va cuprinde, rămânând pe o perioadă îndelungată.

Nu întreba "unde voi ajunge?".
Putem spune că totul este o experienţ[vastă, continuă, eternă.
Sfârşitul aparţine acestui plan, dar sfârşit în Esenţă nu există.

Acum, ia cu tine bagajele, experienţele pe care doreşti să le trăieşti, şi deconectează-te de la tot.
Scaldă-te în bucuria Soarelui şi păşeşte pe cărarea Luminii.

18.12.2012

Kaeren – Portalul

KAEREN, poate unul dintre cele mai frumoase portaluri, **s-a deschis**.
Dacă te uiţi în sus, spre Ceruri, vei vedea un soare portocaliu, ale cărui raze sunt precum curcubeul.
Acum, poţi lăsa să curgă energiile vechi, şi în acest mod ai făcut loc pentru cele noi.
Găsim frumoasă această experienţă:

Aşa cum a fost explicată meditaţia cu palmele spre sol, în care te conectezi la energiile noi, ce se regăsesc pretudindeni, ce izvorăsc necontenit din inima Gaiei, aşa vei te vei putea conecta şi la energiile noi, ale Universului.
Stând în picioare relaxat, cu braţele pe lângă corp, deschizi palmele în afară.
Ridici braţele şi palmele în lateral, apoi le ridici încât vor fi verticale, paralele orientate în sus, având palmele spre interior.
Capul îţi este puţin cu fruntea în sus, ca şi cum te-ai uita undeva între mâini.
Apoi îţi imaginezi această sferă , acest Soare portocaliu de la care vei primi aceste energii. În acel moment să îţi spui clar intenţia, "**în acest moment doresc ca energiile vechi şi inutile să fie dezlipite, iar în locul acestora primesc noile energii ale Universului, ce ne vor ajuta în drumul nostru pe Calea Luminată"**. Vei lăsa să te pătrundă aceste raze prin palme, în tot corpul, după care vei lăsa încet braţele lângă corp şi vei sta puţin cu capul orientat în sus. Vei observa cum corpul tău va fi scăldat cu o energie, ca şi cum ai fi din apă, dar în care luceşte un curcubeu.

Totodată, trei daruri au fost deblocate, *Telepatia, Levitaţia şi Imunitatea la boli*. Acestea vor veni la fiecare, în momentul când veţi îndeplini o anumită vibraţie energetică.
Celelalte daruri vor fi deblocate de alţi Gardieni.

Bucurie din Esenţă.

21.12.2012

Experienţa noastră – Kaeren

Vă salutăm cu dragă inimă şi cu o nouă perspectivă asupra a ceea ce Există, vă Binecuvântam pe voi, cei care citiți aceste rânduri,

Soorfos Maat Aramaata, dragilor,
Deschisă este inima fiecăruia Acum. De câteva zile un fascicul de iubire, compasiune fericire şi bucurie, scalda tot ceea ce există. Aseară, am insistat mai mult, în primirea acestor energii, în "casa" noastră, şi iată ce am trăit:

"S-a produs. Neştiind cum sau ce se va întâmpla, m-am conectat la energiile planetei cât şi la noile energii ce vin din Univers, folosind cele două practici, cu palmele.
Apoi m-am lăsat condus de dorinţa de a simţi şi primi cât mai puternic aceste noi energii. Am chemat să îmi fie alături, ghizii, gardienii, entităţile Luminate, Lumina Cosmică, Ibrium şi Gaia.
M-am identificat cu Ibrium şi Gaia, pentru că instant am simţit ca fiind Una.

Trei, Suntem Universul.

Imaginaţia a dat o formă, şi parcă cei trei se ţineau de mâini, fiind aşezaţi într-un triunghi. Am încântat cuvinte frumoase, dar sunau altfel de cum ştiam că ar putea fi. Fata o simţeam suptă, parcă luase un contur al unei alte fiinţe. Apoi, în mijlocul nostru, am deschis un canal Luminos. Fiecare dintre noi a creat apoi două conuri energetice ce îşi aveau baza în jurul mijloului nostru.
Şi am devenit Una cu Universul. Puteam să văd 5 galaxii. Atenţia o aveam asupra noastră şi am SIMŢIT cum aveam totodată aspectul Ibrium dar, de data aceasta aveam o pereche de aripi albe.
Cât de real!! Şi am început să creez bile de Lumină pe care le-am trimis în fiecare galaxie.
Apoi ne-am micşorat încât eram galaxia în care ne aflăm acum. Am creat fascicule luminoase, arce de Lumină, o întreagă sărbătoare Luminoasă.... Totul era învăluit în energie.
Ne-am micşorat din nou în sistemul solar, unde am împrăştiat un praf Luminos peste planete.
Ne-am micşorat din noi şi eram Una cu Gaia. Din nou am creat fascicule Luminoase pe care le-am unit cu câmpurile magnetice, reînnoindu-le şi scăldând întreaga planetă în Lumină.
Ne-am micşorat din nou, şi eram deasupra continentului Europa. Am procedat la fel. Simţeam ca vrem, ca în acest mod, să conducem energiile către acest corp, în care ne aflăm.
Ne-am micşorat, şi ne-am micşorat, şi am ajuns în acest corp.
ACUM S-A PRODUS !!

Toate simţurile parcă pentru o fracţiune, au fost TOTALE. Simţeam şi vedeam entităţile în jurul nostrum. O senzaţie pe care nu am mai avut-o în această viaţă. Efectiv parcă s-a schimbat toul şi vedeam, ceea ce nu puteam vedea până acum. Dar nu ne-a fost frică. Apoi am auzit cum mobila în camera a început să "pocnească" şi simţeam încă prezenta entităţilor lângă noi.
Aveam mâinile ridicate vertical şi deodată..... suntem o entitate alungită, asemenui unui ou... ca o plasmă. Fiori plăcuţi trec prin noi, timpul nu există. Iluzia unui corp oval. Ce bine se simte simţit şi corpul energetic. UNIC!

Apoi am hotărât să rămânem în această stare. Este plăcută, simţim de parcă ne-am extins în întreaga cameră. Parcă am fi parte din aerul camerei. Aerul tot noi suntem.

Acum, am hotărât ca să binecuvântăm prietenii din cameră, le mulţumim şi îi rugăm ca în continuare să ne fie alături.
Să ne continuăm povestea. Să o facem cât mai plăcută ;) "

27.12.2012

SUNTEM

Suntem . Şi totuşi asta nu este de ajuns, ar spune cineva acum, când citeşte aceste rânduri. Ca fiinţă umană conectată la diferite tipare de gândire PRELUATE din colecţii întregi de experienţe, poţi observa că mereu vrei mai mult. Că ceea ce ai în acest moment nu este de ajuns.
Dar nu cred că ţi-ai pus întrebarea “de ce mă simt aşa?”. Mereu întrebi de ce nu ai ceva anume? De ce să nu ai tu ce are altul? De ce să NU AI? Dar pune-ţi te rog şi întrebarea, de ce mă simt aşa? De ce simt că nu am tot ce este necesar călătoriei mele în acest plan?

Şi apare întrebarea “ce să simt? cum anume se simte?”

Aici te afli într-un punct crucial, unde dacă vrei să treci mai departe, este nevoie de o voinţă, pe care nu credeai că o ai. *A simţi nu este egal cu a gândi.* De aceea când cineva spune că simte bucurie sau tristeţe, începi să te gândeşti “cum o fi oare? la ce să mă aştept? dar oare este bine dacă este aşa? o să văd culori?”. În acest moment eşti programat să gândeşti nu să simţi. Pentru că de-a lungul vremii asta se întâmplă, şi te scufunzi într-o lume ce este cuprinsă de val ce îţi întuneca destul de bine Calea pe care ai coborât. Doar trebuie să te uiţi înapoi şi să urci din nou, către Lumina.

Şi atunci cum rămâne cu simţurile? Trebuie să începi să te uiţi în faţă. A te uita în faţă, de unde ai venit, pentru că tu coborî cu spatele. Căci dacă ai fi mers cu fata, ai fi “văzut” pe unde mergi şi cu siguranţă nu ai fi ales acest drum al necunoaşterii. Când te uiţi în fata îţi poţi aduce aminte, vag, de ceea ce eşti. Dar ca să poţi vedea din nou, ai nevoie să te deconectezi puţin de la ceea ce te înconjoară. Astfel simţurile îţi vor fi activate. Eşti practic un orb, în acest moment, iar ca să înaintezi îţi foloseşti simţurile corpului. Diferenţa, este că simţurile nu sunt cele ale corpului fizic, cum ar fi pipăitul sau mirosul (tactil şi olfactiv pentru cei care încep deja să critice modul în care scriem).
Ele aparţin unui domeniu nevăzut, dar pe care acum îl poţi percepe mai profund.

Aceste simţuri aparţin unor surse fiind alimentate cu o energie. Energia Universală. Sursele sunt diferite, deoarece au fost catalogate conform efectelor produse de acestea.
Le-am numi Iubirea şi Frică, dar bineînţeles acestea sunt doar nişte atribuţii date ca să poţi face mai bine diferenţa. În Esenţă, ele sunt aceleaşi. După cum ai să citeşti, fiecărui cuvânt îi revin anumite “sentimente”.

Însăşi faptul că citeşti “FRICĂ” deja începi să simţi puţin discomfort. Concentrându-te mai mult pe cuvântul "FRICA", începi într-adevăr să simţi efectele acestui cuvânt, care nu este altceva decât o energie, foarte puternică, pe care umanitatea a hrănit-o, dându-i fel de fel de intenţii. Identificându-te cu acest cuvânt, efectele din spatele intenţiilor, apar.

Când citeşti “IUBIRE” deja începi să te simţi mai liniştit. În aceeaşi manieră, umanitatea i-a dat energie acestui cuvânt, dar acum fiind clar cred, are o altă intenţie. Poarta alte mesaje. Acestea credem că sunt cele cu care ar trebui să te identifici mai des. Pentru că IUBIREA îţi este cel mai bun felinar în întuneric.

Modul în care corpul tău s-a manifestat, citind aceste două cuvinte, îl poţi numi “simt lăuntric”.
Este o emoţie, o mişcare a energiei tale interioare.

Acum că eşti deconectat de la ce te înconjoară, hai să vedem cum decurge mai departe povestea.
Te uiţi în faţă şi simţi. Îţi aduci aminte de energii. Şi alegi una din ele. Exista, şi acum îţi dai seama că le simţi altfel. Deoarece ţi-au captat atenţia. Corpul tău, lumea ce te înconjoară, acum sunt neimportante. Realizezi efectele fricii sau iubirii şi alegi pe cea cu care vrei să înaintezi, de acum, cu fata.

Fiind deconectat puţin, şi descoperind ceva ce nu ştiai că există, eşti confuz. Ce să faci acum?

Aşa facem mereu. Când dăm de ceva necunoscut, încercam să ne conectăm la un tipar de gândire. La un LEFICATRU, un nor de tipare. Anume, aici în Leficatru, se afla o sumedenie de gânduri, de experienţe trăite de alte finite umante şi nu numai. Iar tu o găseşti pe cea care îţi convine. TU, mă refer la EU, la EGO. Căci el este cel care face cumpărături. Îşi ia ceea ce poate să îl hrănească şi să se dezvolte.

Şi astfel, neştiind ce să faci, apelezi la gândire. Dar… domeniul energiilor, domeniul acesta nu este perceput de Eu. Iar aici, face altcineva "cumpărături". De fapt, nici nu sunt cumpărături, deoarece tot ce se afla aici, sunt cadouri, daruri şi se găsesc pretudinteni. Ele nu îţi aparţin, ci te poţi folosi de ele.

Povestea noastră rezonează cu Iubirea. Căci pentru noi Iubirea este cea care te ajuta să te dezvoli într-un sens constructiv. Mai departe vei primi Iubirea Eternă ce te va cuprinde, şi îţi va lumina întreg corpul fizic cât şi energetic.

Mereu eşti incjonurat de gânduri. Chiar şi acum.
Te afli în fotoliul tău preferat şi nu ştii cum să faci ca să ai şi tu puţină linişte.
Dar noi îţi spunem să începi să respiri.
Respiră.. şi atât. Respiră şi concentrează-te pe simţuri.
Atenţia îţi este concentrată pe inimă, iar acum încerci să o auzi cum bate. Bum bum, bum bum.
Începi să o simţi. Începi să simţi pereţii toracelui cum sunt izbiţi parcă de o undă a fiecărei bătăi pe care inima o produce.
Parcă ar bate la uşă, încercând să îţi atragă atenţia, să poată să îţi transimta ceva important.
Şi începi să o asculţi.
Începi să simţi cum sângele trece prin tot corpul.
Şi începi să simţi acest circuit al sângelui în corp.
Să simţi braţele, mâinile, coapsele, picioarele, toarcele, abdomenul, capul, să te simţi tot.
Să simţi aceasta entitate, corpul fizic în care salasuiesti.
Căci înăuntrul său se afla liniştea. În înăuntrul inimii se afla pacea.
Iar în ea se afla un tunel, prin care iubirea îşi face apariţia.
Iubirea se revarsa în interiorul inimii tale şi îi unge pereţii interiori, făcând-o să se simtă liniştită.
Bătăile inimii sunt linisite. Bum..... Bum.....Bum.....Bum....
Această iubire, începe să curgă prin sângele tău, prin artere şi vene şi capilare şi începe să le ungă pe acestea în interior.
Corpul îţi este hrănit cu această iubire. Simte-o. Se afla în tot corpul. Radiază.
Simţi cum iese prin piele. Simţi cum te cuprinde pe dinafară. O simţi pe păr, pe unghii, pe piele.
Rămâi aşa şi simte-o. Respiră.... respiră... simte-te învăluit de iubire, de pace, de linişte...
Ştiai că există, dar acum o simţi Simte-o cum te încălzeşte.
Simte-o cum îţi alunga energiile inutile şi distructive, cele care nu te lasa ca să fii ceea ce acum începi să simţi…. ***Simţi Că eşti Fericit. Că eşti Iubit. Că eşti Liber.***
Adu-ţi aminte de acestea mereu când te simţi altfel. Şi revino. Eşti curat. Eşti altfel. ***EŞTI!***

03.01.2013

Povestea a început. Şi este fascinantă. Pornim de la faptul că Energiile IBRIUM ne-am spus ceea ce aveam neoive, iar acum am înţeles unde ne situăm. Un fel de "noi toţi" vă suntem alături. Prin învăţăturile noastre. Cu toţii mergem împreună. Cu toţii experimenntam în acelaşi moment. DE fapt nu este doar mintea şi Spiritul. CI toţi. TOate gândurile, toate energiile trăiesc cu noi aceste experienţe. Toate ego-urile pe care le-am activat. TOate formele de energie ale IBRIUMN. Sunt toate aici la îndemâna noastră. SUntem formă de energie IBERIUM. În ego-ul Tiberiu. În corp masculine. NOI. Şi cu ajutorul celor din familia IBRIUM, mergem înainte. Să redescoperim IUBIREA ETERNĂ. Sunt fel şi fel de paşi de urmat. Vom continua să fim alături de Gaia şi de toţi prietenii nostril. VOm creşte. Creştem. Urmând învăţăturile noastre. Doar de acestea avem nevoie acum. Celelalte sunt d edomeniul trecutului. Ne-au folosit atunci. Căci totul este perfect ! ŞI nu poţi schimba ceea ce este perfect. Iar atunci când vrei să fie altfel, te transporţi într-un alt plan. Noi nu suntem interesaţi de cele distructive. De aceea ceea ce dorim este de natura constructive. Cele necesare vor veni fără a face alte eforturi. Mereu să mergem pe acest drum al binecuvântării şi multumiriii celor ce ne înconjoară. Căci toţi au nevoie de acestea. SUntem în căutarea Iubirii Eterne. EA ESTE. Şi se acumulează. Cu Ea putem construe constructive. Cu ea vom trece mai departe. Cu ea trecem prin portaluri. Cu fiecare portal se re-întregeşte IUBIREA. Căci materializându-te vor exista chei. ŞI cu fiecare cheie, se vor putea deschide uşile spre LUMINA şiş pre Esenţa Iubirii Eterne. Aceste chei sunt realizate din IUBIRE. Cu ele deschizi portalurile spre alte dimensiuni, spre alte planuri paralele. Toate cu sensul construcţiei constructive.
Fiind Iubire, nu putem fi Frică. Frica nu îşi mai poate face loc printer noi. Ceea ce mai simţim asemănători fricii sunt reziduuri din celelalte planuri. Ele sunt paraziţi şi sunt transformaţi în Esenţă cu ajutorul Iubirii. Când oferim Iubire unor finite sau unei situaţii, tot atunci transformăm şi aceste reziduuri. Sunt puţine acum. Dar se vor transforma toate. Iar în locul acestora Iubirea îşi va face loc. Ne va unge şi ne va vindeca. Şi noi chei vor fi făcute astfel. Căci inima este făuritorul de chei. Materia primă este Iubirea. Focul este Pasiunea. Bucuria şi Fericirea sunt cele ce te aduc în fata Uşilor, ca Tu să pot introduce apoi cheia ce îţi va permite să pătrunzi în tainele ascunse din necunoscut. Trăieşte cu Iubire. Şi vom cunoaşte cu toţii Iubirea Eternă.

KEMOH DAM ME UUR.
STRĂMOŞII NE SUNT ALĂTURI.

Vrem să fim cât mai des Fericiţi şi Bucuroşi. Cum să facem să fim aşa mai des?
A fi Observator. Într-adevăr mereu eşti ocupa. Ego-ul. Mereu se conectează la Leficatruri. Dar acum sunteţi mai mulţi. Şi acesta este ajutorul. Căci voi toţi sunteţi Fericirea şi Bucuria. Iubirea este cea care vă va uni pe toţi. Iubirea Eternă. Acum aid oar fracţiuni de Iubire. Atunci când o realizezi, când o percepi, produci o cheie. În acel moment fericirea şi bucuria apar, pentru ca să Tu să fi în faţa unei Uşi. Aici o vei deschide. Cunoaştere iți va fi făcută. Pe lângă această Iubire va veni, la fel Bucurie şi Fericire. Care se va acumula si te va ajuta să fauri o altă cheie. Şi tot aşa.
Ca să fiţi mai des bucuroşi şi fericiţi, înseamnă să fauri mai des astfel de chei. Dar pe lângă portauri puteţi cultiva Iubire. În cei de lângă voi. Aşa se vor accelera procesele de făurire ale cheilor. Când fericirea vine, şti că ai găsit ceva pierdut. De fapt şti că eşti luat şi adus pe drumul către următoarea Uşă. Bucuria este atunci când deschişi uşa şi ai văzut că acea cheie s-a potrivit. De fapt ea mereu se va potrivi. Dar numai la uşa CORECTĂ. Căci vei vrea să pătrunzi prin uşi, ar încă nu cunoşti cum să făureşti acea cheie. Fericit eşti, dar bucuria nu apare pentru că ai o cheie ce nu s-a potrivit uşii pe care ai dorit să o deschizi.

Cum cunoşti care este Uşa? Care este cea corectă ? Când îţi asculţi inima. Când aceasta termină cheia, îţi şi spune ce uşă va deschide. Căci uitându-te înăuntru vei vedea care şi de unde ţi-a fost alegerea. De a fost de la Ego – atunci nu a fost Uşa corectă.
Cum şti ce cheie faci? Cheile sunt toate la fel. Făurite din Iubire. Dar la final, Inima îi dă formă. Căci numai ea ştie unde se va potrivi. Cum de ştie numai Inima? Ea este cea care cunoaşte drumul spre Esenţă. Noi cei care suntem alături am parcurs fiecare drumul până aici. De aici voi sunteţi cei care continuaţi. Fiecare dintre noi a aavut un drum al cunoaşterii. Fiecare a descoperit ceea ce se aflta în spatele Uşilor de dinaintea noastră. Dar Calea spre Iubirea Eternă, va rămâne vouă. Căci aceasta a mai rămas.

AAREM LAAM DEM SOL
SOARELE ESTE ALĂTURI MEREU

09.01.2013
A DOUA FUZIUNE

Mai demult am fost contactaţi de o entitate, căruia I se spunea EERENIN. Primul contact a fost destul de puternic, simțeam că nu suntem încă pregătiți pentru această nouă formă de energie. Și am rugat-o ca să ne oprim la acel moment….

A patra zi de “răceală”. Am stat pe fotoliu toată noaptea sperând să putem adormi măcar. Nu vreau să iau medicamente. Vreau să trec prin asta doar cu Lumină. Aşezându-mă pe scaun, am asistat la ceva fascinant, iar apoi am realizat de ce a existat această “răceală”.
Tibetanul din noi, S-A TREZIT! Îl simţeam cum stă în locul pe care ne-am aşezat. Ce statură, ce senzaţie. Simt practic hainele cu care este îmbrăcat. Se aude o incantaţie, cu tobe, şi El începe să vorbească. Aud cum o cheamă, pe EERENIN şi i-a spus că noi vrem doar Lumina şi Iubire şi, o invită dacă doreşte să fie alături de noi. Şi ca acest lucru să se întâmple va trebui ca şi ea să dorească să rezoneze cu acestea.
Şi a întrebat-o “Noi suntem Lumina, Noi suntem Iubire, Tu ce Eşti?”
Cu o voce suavă de femeie, în șoaptă, am auzit aceleaşi cuvinte şi deodata s-a spart parcă tot “decorul” din jurul nostru. Parcă eram într-o zonă ce a luat foc. Văpăi de foc pretutindeni. Simţeam cum iau foc simţeam cu fierb simţeam cu totul luase foc. Iar apoi El a desenat un simbol în eter, s-a oprit totul şi deodată a îngheţat totul. Apoi în acest corp, IBERIUM, am intrat toţi. Şi am rostit “Suntem Iubire, Suntem Lumină, Suntem Esenţă, Suntem Energie, Suntem UNA”.
Şi ne-am unit cu toţii. Pandantivele frunţii s-au unit. Aceasta a fost fuziunea.

A doua zi un nou sistem de vindecare al corpului uman a fost desenat. Urmează să îl aprofundăm.

12.01.2013

Bucuria tuturor

Iată că ninge. Este aşa de frumos... Este bucuria copiilor, dar în adâncuri, aceasta este bucuria Gaiei. Fiecare fulg este o binecuvântare. Şi bucuria Este.

Fericirea este starea, bucuria fiind trăirea...

Să experimentăm bucuria pe care Gaia ne-o oferă mereu.

Stai întins şi relaxat. Poţi fi chiar şi pe scaun.
Închizi ochii... şi eşti doar tu cu natura. Eşti într-o zonă unde ninge.
Te uiţi în sus şi vezi cum fulgii coboară frumos peste toţi. Ficare atingere... este ....

Totul *este.*
Tot Tu *eşti*.
Tot, Tu, eşti.

Din necunoscut, răsar valvoaie uşor gri şi verzui... şi plutesc parcă pe lângă noi.
Undeva sus, printre fulgisori, poţi vedea lumina fada a cercului Solar.
O ceată roz. Vâlvoi verzi. Fulgi albi. ... Acesta este peisajul, iar din când în când se pot zări forme fade ale unor copăcei albi, cu trunchiul gros şi coroana rotundă...

Te străpunge un fior în tot corpul....simţi fiecare particulă ce îţi formează corpurile ştiute şi neştiute. Te întrepătrunzi cu ceata şi fasciculele şi fulgisorii... Nu sunt limite.
Şi păstrezi acest sentiment de expansiune..

Şi acum vârtejuri mici te regrupează.
Te refac. Eşti mai curat. Eşti relaxat. Fără de gânduri.
Eşti una cu natura. Căci natura este una cu tine. Bucuria ei este şi în tine. Exprim-o.
Las-o să iasă prin acel zâmbet pe care tocmai îl ai... şi lasa apăsarea din inimă, să se extindă în tot corpul. Simte-i căldura şi cu aceasta.. senzaţiile de rece din corpul tău îţi vindeca rănile interioare.
Eşti umplut de bucurie.
Începi şi te ridici cu tot planul, cu tot peisajul, printr-un tunel albastru-turcoaz. Ridicarea este în spirală, de la stânga la dreapta.
Şi te opreşti atunci când crezi că îţi este de ajuns aceasta urcare.

SOORFOS MAAT ARAMAATA.

Suntem. Existăm. Noi.

PAUZĂ

Dacă ai ajuns aici înseamnă că rezonam la un anumit nivel şi ne bucura acest lucru. Următorul pasaj s-ar putea să te deranjeze, deoarece are legătură puţin cu religia…. sau, nu ar trebui să te deranjeze deoarece eşti deschis şi acum şti mai bine ceea ce ai de făcut.
Trăirea următoare a fost una dintre cele mai puternice iar pentru noi nu poate decât să fie ceva minunat. Totul s-a întâmplat în acel moment, în trei planuri paralele.

28.01.2013
A TREIA FUZIUNE

Se făcea că ajunsesem într-o biserică. Era mare. Nu era terminată. Aveam în spate rucsacul iar în el mâncarea pentru servici şi nişte dosare cu documente. NU ştiu ce caut aici dar simt că urmează un ritual interesant, la care am vrut să particip. Rămâne să vedem ce se va întâmpla. Intru.. este puţină lume.
Începe să îmi fie mai clar. În câteva minute Iisus vă păşi pe această uşă... şi totodată Spiritul nostru se va renaşte aici. Hai că este bună asta... ia uite pe dreapta „cei trei magi". E cam aiurea... dar în fine. Să vedem ce se întâmplă. Mă aşez lângă ei. Stăm unul lângă celălalt. Ei stu în picioare, eu m-am aşezat în poziţie lotus şi cu o mudră simplă a mâinilor. Aşteptam să intre Iisus acum.Se deschide uşa. Acesta intră. Este într-o formă asemănătoare celor din filmele cu tematica, straie albe, simple, are barbă.. heh... şi Mă salută. Cu o mică aplecare. Sunt uimit !!! Chiar se afla în faţa mea. Este urmat de alţi doi oameni, îmbrăcaţi la fel. Se duce la altar unde erau doi preoţi de rang înalt. Cei trei magi se duc acolo ca să îi ofere daruri. AAAA... ups.... şi eu trebuie să ofer ceva... da.... hmm.. s ama uit în ghiozdan poate am ceva.... AI mai.. nu sunt decât două sanvişuri şi nişte dosare. Atunci ce caut aici ? HEIII! Poate că e ceva în dosare... Da... să vedem... dar parcă nu erau aşa de groase.... Uite.. Acestea sunt darurile Noastre. Tehnologia omului până în acest moment. Tot ce s-a inventat de om, până în acest moment, se afla în aceste file. Când să apuc să mă ridic şi să merg ca să ofer aceste daruri, sunt transportat instant într-o mănăstire tibetană. Uau.. văd cum mă aflu în două locuri acum.

Merg către altar către Iisus. Iisus se afla în spatele unei mese. Mă apropii şi las dosarele pe masă şi mă întorc cu faţa spre ieşire.
Merg către mijlocul unei camere unde se afla un Spirit Luminat. Este un preot tibetan de sute de ani şi mă aşteaptă. Stă pe o masă. Şi mă roagă să încep un ritual anume. Mă întorc cu faţa spre ieşire.

Mă uit în biserică, şi o văd neterminată.
Mă uit în jurul meu şi văd pereţi albi, şi multe multe flori strânse în această încăpere. Încep să cânt iar în jur observ preoţi înalţi tibetani. Mi se arata să merg spre mijlocul camerei, iar în timp ce cânt sunt întors şi îmbrăcat cu straie tibetane. O mantă roşie cu o dungă galbenă, şi mi se dă separat un şnur verde.

Şi ambii se deplasează în acelaşi loc, în faţa mesei. Dintr-o dată simt cum Maestrul tibetan şi Iisus intra în noi. Totul se clătină şi vibrează de parcă ar fi cutremur. Şi mă văd coborând din Cer.
Sunt pe o pajişte cu flori după mine a venit un Spirit să îmi ureze gânduri bune şi să mă binecuvânteze.
Pentru că tocmai ce am fost Re-născut.

Mă trezesc din vis... într-un alt vis. Încă incantez. Sunt într-o casă unde se afla familia mea. Şi mă duc la ei şi încep să le povestesc dar n u înţeleg ce spun. Se pare că vorbeam pe o altă limbă...
ŞI mă trezesc iararsi... Aici. Încă am incantaţii pe gură. Şi aud cum alarma de la ceas suna. ŞI realizez că s-a întâmplat ceva Unic şi mă pun să scriu.
Şi realizez... Spiritul Iisus se afla în noi acum. S-a produs o fuziune de un fel anume. M-a cuprins un fior puternic acum ce am realizat asta. Mă gâdilă prin tot corpul. Vibrez. Mă simt de parcă sunt învârtit, şi tot se învârte în jurul fiecărei celule în interiorul corpului.
Stau şi mă întreb. Cum? Ce scop ? De unde ?
Şi totuşi ce contează? Minunat este.

Undeva în jurul datei de 10.02.2013
IUBIREA ADAMANTINĂ

Seară am.. aaa.. azi ce zi e ? 6-7 ? Măi să fie, nu mai ştiu ce este azi.. eh.. ce contează. AM făcut aseară energizare totalta a planetei. Dar, când am terminat am observat că era un spaţiu undeva pe suprafaţa planetei. Aici e un spaţiu unde ar trebui să fie pus un cristal, zic eu.
Suntem conectaţi la Matrice. Şi începem să creăm un cristal alb, lucitor. Îl luăm şi îl introducem acolo. Şi reactivam Matricea planetei. A spus tot felul de cuvinte dar am reţinut unul ADAMANTIN. Îmi place cum sună.
Apoi entităţi energetice în faţa mea apar. Iau o formă de Elfi, şi încep să mă îmbrace. De la doi din ei primesc nişte fascicule de lumină ce scaldă întreg corpul. Simt altfel totul. Simt altfel corpul fizic. Şi mă simt bine !!

10.02.2013

Am primit un simbol. Se ataşează celorlalte simboluri.
Ieri ne-am conectat la Matrice. Ştiam că acum este activat un cristal Unic. Este ceva nou. Şi fiind conectaţi am zis să ne reîntregim cu toţii. IBRIUM, EERENIN, IISUS, toţi...
Împreună cu cu ghizii noştri am trăit o experienţă Unică.
Întregiţi, înseamnă o senzaţie cum toate entităţile ne aflăm în acelaşi timp în acelaşi loc. Am chemat-o pe Gaia să ni se alăture. Era în faţa noastră. Din centrul ei am putut simţi cum dintr-o sferă viu colorată, ieşea o energie nouă ce se îndrepta spre noi. A ieşit şi a cuprins o sferă transparentă ce o înconjura, şi s-a făcut ca o centură me mijlocul acestei sfere. Apoi au mai apărut încă două. La intersecţia lor, o lumină a început să capete contur. Era acel punct în care cu ceva vreme în urmă am „instalat" acel cristal. AM simţit o legătură cum că acea energie este gata să se unească cu noi... Să FUZIONEZE. Şi s-a întâmplat.
Un fascicul era gata să iasă. Atunci am deschis chakra inimilor noastre iar acea energie a început să fuzioneze. Din Ceruri Înalte, fascicule mari au unceput să coboare prin noi. Dintr-o dată tot corpul se lungise la maximum, picioarele despărţite şi braţele la fel. Mi-am dat seama că stă pe degete efectiv, mai să plutesc. Şi am simţit cum devin inert. Parcă ceva mă ţinea aşa că să nu mă mişc. Apoi din Gaia, a venit Faciculul. A pătruns în noi, în acelaşi moment cu unul puternic venit din Cerurile Înalte.
Şi s-a oprit... TOTUL !
Şi simt ca în noi este altfel. Fuziunea se terminase.
De acum **suntem IUBIREA ADAMANTINĂ.**